

PLATONIS OPERA

RECOGNOVIT

BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

IOANNES BURNET

IN VNIVERSITATE ANDREANA LITTERARVM GRAECARVM PROFESSOR
COLLEGII MERTONENSIS OLIM SOCIVS

TOMVS II

TETRALOGIAS III-IV CONTINENS

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

SIGLA

- B = cod. Bodleianus, MS. E. D. Clarke 39 = Bekkeri \mathfrak{A}
T = cod. Venetus Append. Class. 4, cod. 1 = Bekkeri t
W = cod. Vindobonensis 54, suppl. phil. Gr. 7 = Stallbaumii
Vind. 1
C = cod. Crusianus sive Tubingensis = Stallbaumii \mathfrak{I}
D = cod. Venetus 185 = Bekkeri II
G = cod. Venetus Append. Class. 4, cod. 54 = Bekkeri Δ
V = cod. Vindobonensis 109 = Bekkeri Φ
Oxy. = Papyrus Oxyrhynchita (Grenfell et Hunt
V, pp. 243 sqq.)

Recentiores manus librorum B T W litteris b t w significantur

ΦΑΙΔΡΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΙΔΡΟΣ

St. III
p. 227

ΣΩ. ὦ φίλε Φαῖδρε, ποῖ δὴ καὶ πόθεν;

a

ΦΑΙ. Παρὰ Λυσίου, ὦ Σώκρατες, τοῦ Κεφάλου, πορεύομαι δὲ πρὸς περίπατον ἔξω τείχους· συχνὸν γὰρ ἐκεῖ διέτριψα χρόνον καθήμενος ἐξ ἑωθινού. τῷ δὲ σῷ καὶ ἐμῷ ἐταίρῳ πειθόμενος Ἀκουμένῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς ποιούμεαι 5 τοὺς περιπάτους· φησὶ γὰρ ἀκοπωτέρους εἶναι τῶν ἐν τοῖς δρόμοις.

b

ΣΩ. Καλῶς γάρ, ὦ ἐταῖρε, λέγει. ἀτὰρ Λυσίας ἦν, ὡς ἔοικεν, ἐν ἄστει.

ΦΑΙ. Ναί, παρ' Ἐπικράτει, ἐν τῇδε τῇ πλησίον τοῦ Ὀλυμπίου οἰκίᾳ τῇ Μορυχίᾳ.

5

ΣΩ. Τίς οὖν δὴ ἦν ἡ διατριβή; ἢ δῆλον ὅτι τῶν λόγων ὑμᾶς Λυσίας εἰστία;

ΦΑΙ. Πεύση, εἴ σοι σχολὴ προϊόντι ἀκούειν.

ΣΩ. Τί δέ; οὐκ ἂν οἶει με κατὰ Πίνδαρον “καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον” πρᾶγμα ποιήσασθαι τὸ τεῖν τε καὶ 10 Λυσίου διατριβὴν ἀκούσαι;

ΦΑΙ. Πρόαγε δῆ.

c

ΣΩ. Λέγοις ἄν.

ΦΑΙ. Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, προσήκουσά γέ σοι ἡ ἀκοή·

a 5 ἀκουμένῳ B T (cf. Symp. 176 b, 6)
b 10 ποιήσασθαι Par. 1811 : ποιήσεσθαι B T

b 6 οὖν δὴ B : οὖν T
τεῖν G : σὴν B T

ὁ γάρ τοι λόγος ἦν, περὶ ὃν διетρίβομεν, οὐκ οἶδ' ὄντινα
 5 τρόπον ἐρωτικός. γέγραφε γὰρ δὴ ὁ Λυσίας πειρώμενόν
 τινα τῶν καλῶν, οὐχ ὑπ' ἐραστοῦ δέ, ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο
 καὶ κεκόμψευται· λέγει γὰρ ὡς χαριστέον μὴ ἐρῶντι μᾶλλον
 ἢ ἐρῶντι.

ΣΩ. ὦ γενναῖος. εἴθε γράψειεν ὡς χρὴ πένητι μάλ-
 10 λον ἢ πλουσίῳ, καὶ πρεσβυτέρῳ ἢ νεωτέρῳ, καὶ ὅσα ἄλλα
 d ἐμοί τε πρόσεστι καὶ τοῖς πολλοῖς ἡμῶν· ἢ γὰρ ἂν ἀστεῖοι
 καὶ δημωφελεῖς εἶεν οἱ λόγοι. ἔγωγ' οὖν οὕτως ἐπιτεθύ-
 μηκα ἀκοῦσαι, ὥστ' ἔαν βαδίζων ποιῆ τὸν περίπατον Μέ-
 γαράδε καὶ κατὰ Ἡρόδικον προσβὰς τῷ τείχει πάλιν ἀπίης,
 5 οὐ μὴ σου ἀπολειφθῶ.

ΦΑΙ. Πῶς λέγεις, ὦ βέλτιστε Σώκρατες; οἶει με, ἃ
 228 Λυσίας ἐν πολλῷ χρόνῳ κατὰ σχολὴν συνέθηκε, δεινότατος
 ὢν τῶν νῦν γράφειν, ταῦτα ἰδιώτην ὄντα ἀπομνημονεύσειν
 ἀξίως ἐκείνου; πολλοῦ γε δέω· καίτοι ἐβουλόμην γ' ἂν
 μᾶλλον ἢ μοι πολὺ χρυσίον γενέσθαι.

5 ΣΩ. ὦ Φαῖδρε, εἰ ἐγὼ Φαῖδρον ἀγνοῶ, καὶ ἐμαυτοῦ
 ἐπιλέλησμαι. ἀλλὰ γὰρ οὐδέτερά ἐστι τούτων· εὖ οἶδα ὅτι
 Λυσίου λόγον ἀκούων ἐκείνος οὐ μόνον ἅπαξ ἤκουσεν, ἀλλὰ
 πολλάκις ἐπαναλαμβάνων ἐκέλευεν οἱ λέγειν, ὁ δὲ ἐπέιθετο
 b προθύμως. τῷ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἦν ἱκανά, ἀλλὰ τελευτῶν
 παραλαβὼν τὸ βιβλίον ἃ μάλιστα ἐπεθύμει ἐπεσκόπει, καὶ
 τοῦτο δρῶν ἐξ ἑωθινοῦ καθήμενος ἀπειπὼν εἰς περίπατον
 ἦει, ὡς μὲν ἐγὼ οἶμαι, νῆ τὸν κύνα, ἐξεπιστάμενος τὸν
 5 λόγον, εἰ μὴ πάνυ τι ἦν μακρός. ἐπορεύετο δ' ἐκτὸς τεί-
 χους ἵνα μελετῶη. ἀπαντήσας δὲ τῷ νοσοῦντι περὶ λόγων
 ἀκοήν, ἰδὼν μὲν, ἰδὼν, ἦσθη ὅτι ἔξοι τὸν συγκορυβαυτιῶντα,
 c καὶ προάγειν ἐκέλευε. δεομένου δὲ λέγειν τοῦ τῶν λόγων
 ἐραστοῦ, ἐθρύπτετο ὡς δὴ οὐκ ἐπιθυμῶν λέγειν· τελευτῶν

c9 ὦ W: ὦ T: ὦ B a4 πολὺ B: πολὺν T a6 εἶ B: εἶ
 δ' T b5 πάνυ τι Schanz: πάνυ τις BT b6 τῷ] τῷ ci. Stephanus
 b7 ἰδὼν μὲν ἰδὼν BT: ἰδὼν μὲν ἰδὼν G: ἰδὼν μὲν ἰόντα vulg.: alterum
 ἰδὼν del. t Hermann: om. Schanz

δὲ ἔμελλε καὶ εἰ μὴ τις ἐκὼν ἀκούοι βία ἐρεῖν. σὺ οὖν,
ὦ Φαῖδρε, αὐτοῦ δεήθητι ὅπερ τάχα πάντως ποιήσει νῦν ἤδη
ποιεῖν.

5

ΦΑΙ. Ἐμοὶ ὡς ἀληθῶς πολὺ κράτιστόν ἐστιν οὕτως
ὅπως δύναμαι λέγειν, ὡς μοι δοκεῖς σὺ οὐδαμῶς με ἀφήσειν
πρὶν ἂν εἴπω ἁμῶς γέ πως.

ΣΩ. Πάνυ γάρ σοι ἀληθῆ δοκῶ.

ΦΑΙ. Οὕτωςι τοίνυν ποιήσω. τῷ ὄντι γάρ, ὦ Σώ- d
κρατές, παντὸς μᾶλλον τά γε ῥήματα οὐκ ἐξέμαθον· τὴν
μέντοι διάνοιαν σχεδὸν ἀπάντων, οἷς ἔφη διαφέρειν τὰ τοῦ
ἐρῶντος ἢ τὰ τοῦ μῆ, ἐν κεφαλαίοις ἕκαστον ἐφεξῆς δῖοιμι,
ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ πρώτου.

5

ΣΩ. Δείξας γε πρώτον, ὦ φιλότης, τί ἄρα ἐν τῇ ἀρι-
στερᾷ ἔχεις ὑπὸ τῷ ἱματίῳ· τοπάζω γάρ σε ἔχειν τὸν λόγον
αὐτόν. εἰ δὲ τοῦτό ἐστιν, οὕτωςι διανοοῦ περὶ ἐμοῦ, ὡς
ἐγὼ σε πάνυ μὲν φιλῶ, παρόντος δὲ καὶ Λυσίου, ἐμαυτόν σοι e
ἐμμελετᾶν παρέχειν οὐ πάνυ δέδοκται. ἀλλ' ἴθι, δείκνυε.

ΦΑΙ. Παῦε. ἐκκέκρουκας με ἐλπίδος, ὦ Σώκρατες, ἦν
εἶχον ἐν σοὶ ὡς ἐγγυμνασόμενος. ἀλλὰ ποῦ δὴ βούλει
καθιζόμενοι ἀναγνῶμεν;

5

ΣΩ. Δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἴλισόν ἴωμεν, εἶτα 229
ὅπου ἂν δόξη ἐν ἡσυχίᾳ καθιζησόμεθα.

ΦΑΙ. Εἰς καιρόν, ὡς ἔοικεν, ἀνυπόδητος ὦν ἔτυχον· σὺ
μὲν γὰρ δὴ αἰεὶ. ῥᾶστον οὖν ἡμῖν κατὰ τὸ ὑδάτιον βρέχουσι
τοὺς πόδας ἰέναι, καὶ οὐκ ἀηδές, ἄλλως τε καὶ τήνδε τὴν 5
ῶραν τοῦ ἔτους τε καὶ τῆς ἡμέρας.

ΣΩ. Πρόαγε δὴ, καὶ σκόπει ἅμα ὅπου καθιζησόμεθα.

ΦΑΙ. Ὅρᾶς οὖν ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον;

ΣΩ. Τί μήν;

d 4 ἕκαστον TW: om. B d 6 ἐν B: ὃ ἐν T e 1 δὲ καὶ
λυσίου B: δὲ λυσίου T: δ' ἐκείνου Badham e 2 δείκνυ Hirschig
e 5 καθιζόμενοι BT: καθεζόμενοι Vind. 89 Stallbaum a 2 καθι-
ζησόμεθα BTW Bekk. Anecd. i. 101: καθιζόμεθα Stephanus

b ΦΑΙ. Ἐκεῖ σκιά τ' ἐστὶν καὶ πνεῦμα μέτριον, καὶ πόα καθίζεσθαι ἢ ἂν βουλώμεθα κατακλινῆναι.

ΣΩ. Προάγοις ἄν.

ΦΑΙ. Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἐνθένδε μέντοι ποθεν
5 ἀπὸ τοῦ Ἴλισοῦ λέγεται ὁ Βορέας τὴν Ὠρείθυιαν ἀρπάσαι;

ΣΩ. Λέγεται γάρ.

ΦΑΙ. Ἄρ' οὖν ἐνθένδε; χαρίεντα γοῦν καὶ καθαρὰ καὶ διαφανῆ τὰ ὑδάτια φαίνεται, καὶ ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά.

c ΣΩ. Οὐκ, ἀλλὰ κάτωθεν ὅσον δύο ἢ τρία στάδια, ἢ πρὸς τὸ ἐν Ἄγρας διαβαίνομεν· καὶ πού τις ἐστὶ βωμὸς αὐτόθι Βορέου.

ΦΑΙ. Οὐ πάνυ νενόηκα· ἀλλ' εἶπέ πρὸς Διός, ὦ Σώ-
5 κρατες, σὺ τοῦτο τὸ μυθολόγημα πείθῃ ἀληθὲς εἶναι;

ΣΩ. Ἄλλ' εἰ ἀπιστοίην, ὥσπερ οἱ σοφοί, οὐκ ἂν ἄτοπος εἶην, εἴτα σοφιζόμενος φαίην αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν σὺν Φαρμακείᾳ παίζουσαν ὥσαι, καὶ οὕτω δὴ τελευτήσασαν λεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀνάρπαστου
d γεγυμέναι—ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου· λέγεται γὰρ αὐτὸ καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὡς ἐκεῖθεν ἀλλ' οὐκ ἐνθένδε ἠρπάσθη. ἐγὼ δέ, ὦ Φαῖδρε, ἄλλως μὲν τὰ τοιαῦτα χαρίεντα ἡγοῦμαι, λίαν δὲ δεινοῦ καὶ ἐπιπόνου καὶ οὐ πάνυ εὐτυχοῦς ἀνδρός, κατ' ἄλλο
5 μὲν οὐδέν, ὅτι δ' αὐτῷ ἀνάγκη μετὰ τοῦτο τὸ τῶν Ἴπποκεν-
ταύρων εἶδος ἐπανορθοῦσθαι, καὶ αὐθις τὸ τῆς Χιμαίρας, καὶ ἐπιρρεῖ δὲ ὄχλος τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγάσων καὶ
e ἄλλων ἀμηχάνων πλήθη τε καὶ ἀτοπίαι τερατολόγων τινῶν φύσεων· αἷς εἴ τις ἀπιστῶν προσβιβᾷ κατὰ τὸ εἰκὸς ἕκαστον, ἅτε ἀγροίκῳ τινὶ σοφία χρώμενος, πολλῆς αὐτῷ σχολῆς δεήσει. ἐμοὶ δὲ πρὸς αὐτὰ οὐδαμῶς ἐστὶ σχολή· τὸ δὲ

b 2 ἢ ἂν] ἢ ἔαν W : ἢ ἂν B : ἢ ἔαν T βουλώμεθα TW : βουλό-
μεθα B κατακλιθῆναι BTW c 2 τὸ ἐν Ἄγρας scripsi (τὰ ἐν
Ἄγρας Bratuscheck) : τὸ τῆς ἄγρας BTW : τὸ τῆς ἀγραίας rec. b
Eustathius τίς T : τί B c 7 (ἂν) αὐτὴν Ast d 1 ἢ ἐξ...
ἠρπάσθη secl. Bast e 1 πλήθη... ἀτοπίαι BTW : πλήθει... ἀτοπία
Athenaeus vulg. e 4 αὐτὰ BW : ταῦτα T

αἴτιον, ᾧ φίλε, τούτου τόδε. οὐ δύναμαί πω κατὰ τὸ Δελ- 5
φικὸν γράμμα γνῶναι ἑμαυτόν· γελοῖον δὴ μοι φαίνεται
τοῦτο ἔτι ἀγνοοῦντα τὰ ἀλλότρια σκοπεῖν. ὅθεν δὴ χαίρειν 230
ἑάσας ταῦτα, πειθόμενος δὲ τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν, ὁ
νυνδὴ ἔλεγον, σκοπῶ οὐ ταῦτα ἀλλ' ἑμαυτόν, εἴτε τι θηρίου
ὄν τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμ-
μένον, εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἀπλούστερον ζῶον, θείας τινὸς 5
καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον. ἀτάρ, ᾧ ἑταῖρε, μεταξὺ
τῶν λόγων, ἄρ' οὐ τόδε ἦν τὸ δένδρον ἐφ' ὅπερ ἦγες ἡμᾶς;

ΦΑΙ. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτό.

ΣΩ. Νῆ τὴν Ἑραν, καλὴ γε ἡ καταγωγή. ἢ τε γὰρ
πλάτανος αὕτη μάλ' ἀμφιλαφῆς τε καὶ ὑψηλὴ, τοῦ τε ἄγνου
τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον, καὶ ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς
ἄνθης, ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον· ἢ τε αὖ 5
πηγὴ χαριεστάτη ὑπὸ τῆς πλατάνου ῥεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος,
ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι. Νυμφῶν τέ τινων καὶ Ἀχε-
λῶου ἱερὸν ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων ἕοικεν εἶναι.
εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ εὐπνοῦν τοῦ τόπου ὡς ἀγαπητὸν καὶ c
σφόδρα ἠδύ· θερυνόν τε καὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων
χορῷ. πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πόας, ὅτι ἐν ἡρέμα
προσάντει ἰκανὴ πέφυκε κατακλινέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλως
ἔχειν. ὥστε ἄριστα σοι ἐξενάγηται, ᾧ φίλε Φαῖδρε. 5

ΦΑΙ. Σὺ δέ γε, ᾧ θαυμάσιε, ἀτοπώτατός τις φαίνῃ.
ἀτεχνῶς γάρ, ὁ λέγεις, ξεναγουμένῳ τινὶ καὶ οὐκ ἐπιχωρίῳ
ἕοικας· οὕτως ἐκ τοῦ ἄστεος οὐτ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἀπο- d
δημεῖς, οὐτ' ἐξω τείχους ἕμοιγε δοκεῖς τὸ παράπαν ἐξιέναι.

ΣΩ. Συγγίγνωσκέ μοι, ᾧ ἄριστε. φιλομαθῆς γάρ εἰμι·
τὰ μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν,

e 6 δὴ B T W Proclus (in Alc. p. 289, 5) : δέ Vind. 80 a 4 ὄν
T W : om. B : ὄν vulg. ἐπιτεθυμμένον B T W (sed μ prius in ras.
B) : ἔτι τεθυμμένον ci. Ruhnken b 4 καὶ ὡς B T W : καὶ οὕτως ci.
Heindorf : καὶ Schanz b 7 ὥστε γε B T W : ὡς γε Aristaenetus
vulg. c 2 ἠδύ T W : ἠδη B ὑπηχεῖ τῷ T W : ὑπηχεῖτο B
c 4 προσάντει T W : προσαντε B c 6 σὺ W : οὐ B T

5 οἱ δ' ἐν τῷ ἄστει ἄνθρωποι. σὺ μέντοι δοκεῖς μοι τῆς ἐμῆς ἐξόδου τὸ φάρμακον ἠὺρηκέναί. ὥσπερ γὰρ οἱ τὰ πεινῶντα θρέμματα θαλλὸν ἢ τινα καρπὸν προσείοντες ἄγουσιν, σὺ ἐμοὶ λόγους οὕτω προτείνων ἐν βιβλίοις τήν τε
 e Ἀττικὴν φαίνῃ περιιάξειν ἅπασαν καὶ ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλη. νῦν δ' οὖν ἐν τῷ παρόντι δεῦρ' ἀφικόμενος ἐγὼ μὲν μοι δοκῶ κατακείσεσθαι, σὺ δ' ἐν ὁποίῳ σχήματι οἶει ῥᾶστα ἀναγνώσεσθαι, τοῦθ' ἐλόμενος ἀναγίγνωσκε.

5 ΦΑΙ. Ἄκουε δῆ.

Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν γενομένων τούτων ἀκήκοας· ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ
 231 τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἐραστῆς ὧν σου τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει ὧν ἂν εὖ ποιήσωσιν, ἐπειδὰν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται· τοῖς δὲ οὐκ ἔστι χρόνος ἐν ᾧ μεταγνῶναι προσήκει. οὐ γὰρ ὑπ' ἀνάγκης ἀλλ'
 5 ἐκόντες, ὡς ἂν ἄριστα περὶ τῶν οἰκείων βουλευσάιντο, πρὸς τὴν δύναμιν τὴν αὐτῶν εὖ ποιούσιν. ἔτι δὲ οἱ μὲν ἐρώντες σκοποῦσιν ἅ τε κακῶς διέθεντο τῶν αὐτῶν διὰ τὸν ἔρωτα καὶ ἅ πεποιήκασιν εὖ, καὶ ὃν εἶχον πόνον προστιθέντες
 b ἡγοῦνται πάλαι τὴν ἀξίαν ἀποδεδωκέναί χάριν τοῖς ἐρωμένοις· τοῖς δὲ μὴ ἐρώσιν οὔτε τὴν τῶν οἰκείων ἀμέλειαν διὰ τοῦτο ἔστιν προφασίζεσθαι, οὔτε τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι, οὔτε τὰς πρὸς τοὺς προσήκοντας
 5 διαφορὰς αἰτιάσασθαι· ὥστε περιηρημένων τοσούτων κακῶν οὐδὲν ὑπολείπεται ἀλλ' ἢ ποιεῖν προθύμως ὅτι ἂν αὐτοῖς οἴωνται πράξαντες χαριεῖσθαι. ἔτι δὲ εἰ διὰ τοῦτο ἀξιὸν
 c τοὺς ἐρώντας περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, ὅτι τούτους μάλιστά φασιν φιλεῖν ὧν ἂν ἐρώσιν, καὶ ἔτοιμοί εἰσι καὶ ἐκ τῶν λόγων

d 5 σὺ recc.: οὐ B: οὐ T δοκεῖς T: δοκεῖ B d 6 ἐμῆς T W: om. B d 7 προσείοντες t recc.: προσιόντες B T W e 2 δ' οὖν T: οὖν B e 3 κατακείσεσθαι T: κατακεισθαι (sic) B e 7 γενομένων τούτων B: τούτων γενομένων T a 2 μεταμέλει ὧν T: μεταμελειῶν B b 5 αἰτιάσασθαι] αἰτιάσθαι Cobet c 1 τοὺς T: τοῦ pr. B c 2 ἔτοιμοί εἰσι καὶ T W et in marg. b: om. B

καὶ ἐκ τῶν ἔργων τοῖς ἄλλοις ἀπεχθανόμενοι τοῖς ἐρωμένοις
 χαρίζεσθαι, ῥάδιον γινῶναι, εἰ ἀληθῆ λέγουσιν, ὅτι ὅσων ἂν
 ὕστερον ἐρασθῶσιν, ἐκείνους αὐτῶν περὶ πλείονος ποιήσονται, 5
 καὶ δῆλον ὅτι, ἐὰν ἐκείνοις δοκῆ, καὶ τούτους κακῶς ποιή-
 σουσιν. καίτοι πῶς εἰκός ἐστι τοιοῦτον πρᾶγμα προέσθαι
 τοιαύτην ἔχοντι συμφορὰν, ἣν οὐδ' ἂν ἐπιχειρήσειεν οὐδεὶς d
 ἔμπειρος ὧν ἀποτρέπειν; καὶ γὰρ αὐτοὶ ὁμολογοῦσι νοσεῖν
 μᾶλλον ἢ σωφρονεῖν, καὶ εἰδέναι ὅτι κακῶς φρονοῦσιν, ἀλλ'
 οὐ δύνασθαι αὐτῶν κρατεῖν· ὥστε πῶς ἂν εὖ φρονήσαντες
 ταῦτα καλῶς ἔχειν ἠγήσαιντο περὶ ὧν οὕτω διακείμενοι 5
 βουλεύονται; καὶ μὲν δὴ εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐρώντων τὸν βέλ-
 τιστον αἰροῖο, ἐξ ὀλίγων ἂν σοι ἢ ἔκλεξις εἴη· εἰ δ' ἐκ τῶν
 ἄλλων τὸν σαυτῷ ἐπιτηδειότατον, ἐκ πολλῶν· ὥστε πολὺ
 πλείων ἐλπίς ἐν τοῖς πολλοῖς ὄντα τυχεῖν τὸν ἄξιον τῆς σῆς e
 φιλίας.

Εἰ τοίνυν τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικας, μὴ
 πυθομένων τῶν ἀνθρώπων ὄνειδός σοι γένηται, εἰκός ἐστι
 τοὺς μὲν ἐρώντας, οὕτως ἂν οἰομένους καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων 232
 ζηλοῦσθαι ὥσπερ αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν, ἐπαρθῆναι τῷ λέγειν
 καὶ φιλοτιμουμένους ἐπιδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας ὅτι οὐκ
 ἄλλως αὐτοῖς πεπόνηται· τοὺς δὲ μὴ ἐρώντας, κρείττους
 αὐτῶν ὄντας, τὸ βέλτιστον ἀντὶ τῆς δόξης τῆς παρὰ τῶν 5
 ἀνθρώπων αἰρεῖσθαι. ἔτι δὲ τοὺς μὲν ἐρώντας πολλοὺς
 ἀνάγκη πυθέσθαι καὶ ἰδεῖν ἀκολουθοῦντας τοῖς ἐρωμένοις
 καὶ ἔργον τοῦτο ποιουμένους, ὥστε ὅταν ὀφθῶσι διαλεγό-
 μενοι ἀλλήλοις, τότε αὐτοὺς οἴονται ἢ γεγενημένης ἢ μελ- b
 λούσης ἔσεσθαι τῆς ἐπιθυμίας συνεῖναι· τοὺς δὲ μὴ ἐρώντας
 οὐδ' αἰτιᾶσθαι διὰ τὴν συνουσίαν ἐπιχειροῦσιν, εἰδότες ὅτι
 ἀναγκαῖόν ἐστιν ἢ διὰ φιλίαν τῷ διαλέγεσθαι ἢ δι' ἄλλην

c 4 ὅτι ὅσων T W : ὀπόσον B : οἷ γ' ὅσων Hermann c 5 ποιήσονται
 B : ποιήσονται T d 5 οὕτω rec. b : οὗτοι B T d 6 βουλεύονται
 Stephanus : βούλονται B T W : βεβούλευνται Heindorf d 7 αἰροῖο
 T : αἰροῖτο B a 2 τῷ λέγειν B T : τῷ λέγειν t : τὸ λέγειν D :
 τῷ ἔχειν Badham : alii alia a 3 οὐκ ἄλλως T W : οὐ καλῶς B
 a 5 ἀντὶ T : ἂν B b 4 τῷ bt : τῷ B T

5 τινὰ ἡδονὴν. καὶ μὲν δὴ εἶ σοι δέος παρέστηκεν ἡγουμένῳ
χαλεπὸν εἶναι φιλίαν συμμένειν, καὶ ἄλλῳ μὲν τρόπῳ δια-
φορᾶς γενομένης κοινὴν <ἂν> ἀμφοτέροις καταστήναι τὴν
c συμφορὰν, προεμένου δέ σου ἂν περὶ πλείστου ποιῆ μεγάλην
ἂν σοι βλάβην ἂν γενέσθαι, εἰκότως ἂν τοὺς ἐρώντας μᾶλ-
λον ἂν φοβοίῃ· πολλὰ γὰρ αὐτοὺς ἐστὶ τὰ λυποῦντα, καὶ
πάντ' ἐπὶ τῇ αὐτῶν βλάβῃ νομίζουσι γίγνεσθαι. διόπερ
5 καὶ τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους τῶν ἐρωμένων συνουσίας ἀποτρέ-
πουσιν, φοβούμενοι τοὺς μὲν οὐσίαν κεκτημένους μὴ χρή-
μασιν αὐτοὺς ὑπερβάλλονται, τοὺς δὲ πεπαιδευμένους μὴ
συνέσει κρείττους γένονται· τῶν δὲ ἄλλο τι κεκτημένων
d ἀγαθὸν τὴν δύναμιν ἐκάστου φυλάττονται. πείσαντες μὲν
οὖν ἀπεχθέσθαι σε τούτοις εἰς ἐρημίαν φίλων καθιστᾶσιν,
ἐὰν δὲ τὸ σεαυτοῦ σκοπῶν ἄμεινον ἐκείνων φρονῆς, ἥξεις
αὐτοῖς εἰς διαφορὰν· ὅσοι δὲ μὴ ἐρώντες ἔτυχον, ἀλλὰ δι'
5 ἀρετὴν ἔπραξαν ὧν ἐδέοντο, οὐκ ἂν τοῖς συνουσίαι φθονοίεν,
ἀλλὰ τοὺς μὴ ἐθέλοντας μισοίεν, ἡγούμενοι ὑπ' ἐκείνων μὲν
ὑπερορᾶσθαι, ὑπὸ τῶν συνόντων δὲ ὠφελείσθαι, ὥστε πολὺν
e πλείων ἐλπίς φιλίαν αὐτοῖς ἐκ τοῦ πράγματος ἢ ἔχθραν
γενέσθαι.

Καὶ μὲν δὴ τῶν μὲν ἐρώντων πολλοὶ πρότερον τοῦ σώ-
ματος ἐπεθύμησαν ἢ τὸν τρόπον ἔγνωσαν καὶ τῶν ἄλλων
5 οἰκείων ἔμπειροι ἐγένοντο, ὥστε ἄδηλον αὐτοῖς εἰ ἔτι τότε
βουλήσονται φίλοι εἶναι, ἐπειδὴ τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται·
233 τοῖς δὲ μὴ ἐρώσιν, οἳ καὶ πρότερον ἀλλήλοισ φίλοι ὄντες
ταῦτα ἔπραξαν, οὐκ ἐξ ὧν ἂν εὖ πάθωσι ταῦτα εἰκὸς ἐλάττω
τὴν φιλίαν αὐτοῖς ποιῆσαι, ἀλλὰ ταῦτα μνημεῖα καταλει-

b 8 ἂν add. Hirschig c 2 ἂν σοι BT: δὴ σοι Schanz ἂν
γενέσθαι B: γενέσθαι T εἰκότως ἂν BT: εἰκότως δὴ Schanz
μᾶλλον ἂν B: μᾶλλον T c 5 τὰς BTW: τῆς corr. Ven. 184 τῶν
ἐρωμένων] τὸν ἐρώμενον Heindorf d 2 ἀπεχθέσθαι . . . τούτοις]
ἀπέχθεσθαι . . . τούτοις BTW: ἀπέχεσθαι . . . τούτοις vulg.: ἀπέχεσθαι
. . . τούτων al. Stallbaum d 6 ὑπ'] σ' ὑπ' Schanz auctore Heindorf
e 2 γενέσθαι T: γενήσεσθαι B e 5 αὐτοῖς εἰ ἔτι B: εἰ ἔτι αὐτοῖς T:
εἰ ἔτι Hermann τότε T: om. B a 3 μνημεῖα] σημεία ci.
Heindorf

φθῆναι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. καὶ μὲν δὴ βελτίονί σοι
 προσήκει γενέσθαι ἐμοὶ πειθομένῳ ἢ ἐραστῇ. ἐκεῖνοι μὲν 5
 γὰρ καὶ παρὰ τὸ βέλτιστον τά τε λεγόμενα καὶ τὰ πρατ-
 τόμενα ἐπαινοῦσιν, τὰ μὲν δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται, τὰ δὲ
 καὶ αὐτοὶ χεῖρον διὰ τὴν ἐπιθυμίαν γινώσκοντες. τοιαῦτα **b**
 γὰρ ὁ ἔρως ἐπιδείκνυται· δυστυχοῦντας μὲν, ἂ μὴ λύπην
 τοῖς ἄλλοις παρέχει, ἀνιὰρὰ ποιεῖ νομίζειν· εὐτυχοῦντας δὲ
 καὶ τὰ μὴ ἡδονῆς ἄξια παρ' ἐκείνων ἐπαίνου ἀναγκάζει
 τυγχάνειν· ὥστε πολὺ μᾶλλον ἐλεεῖν τοῖς ἐρωμένοις ἢ 5
 ζηλοῦν αὐτοὺς προσήκει. ἔὰν δέ μοι πείθῃ, πρῶτον μὲν οὐ
 τὴν παρούσαν ἡδονὴν θεραπεύων συνέσομαί σοι, ἀλλὰ καὶ
 τὴν μέλλουσαν ὠφελίαν ἔσεσθαι, οὐχ ὑπ' ἔρωτος ἡττώμενος **c**
 ἀλλ' ἐμαντοῦ κρατῶν, οὐδὲ διὰ σμικρὰ ἰσχυρὰν ἔχθραν ἀναι-
 ρούμενος ἀλλὰ διὰ μεγάλα βραδέως ὀλίγην ὀργὴν ποιού-
 μενος, τῶν μὲν ἀκουσίων συγγνώμην ἔχων, τὰ δὲ ἐκούσια
 πειρώμενος ἀποτρέπειν· ταῦτα γὰρ ἐστὶ φιλίας πολὺν χρό- 5
 νον ἐσομένης τεκμήρια. εἰ δ' ἄρα σοι τοῦτο παρέστηκεν, ὡς
 οὐχ οἶόν τε ἰσχυρὰν φιλίαν γενέσθαι ἔὰν μὴ τις ἐρῶν τυγχάνῃ,
 ἐνθυμείσθαι χρὴ ὅτι οὐτ' ἂν τοὺς υἱεῖς περὶ πολλοῦ ἐποιού- **d**
 μεθα οὐτ' ἂν τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας, οὐτ' ἂν πιστοὺς
 φίλους ἐκεκτήμεθα, οἳ οὐκ ἐξ ἐπιθυμίας τοιαύτης γεγόνασιν
 ἀλλ' ἐξ ἐτέρων ἐπιτηδευμάτων.

Ἔτι δὲ εἰ χρὴ τοῖς δεομένοις μάλιστα χαρίζεσθαι, 5
 προσήκει καὶ τοῖς ἄλλοις μὴ τοὺς βελτίστους ἀλλὰ τοὺς
 ἀπορωτάτους εὖ ποιεῖν· μεγίστων γὰρ ἀπαλλαγέντες κακῶν
 πλείστην χάριν αὐτοῖς εἴσονται. καὶ μὲν δὴ καὶ ἐν ταῖς
 ἰδίαις δαπάναις οὐ τοὺς φίλους ἄξιον παρακαλεῖν, ἀλλὰ **e**
 τοὺς προσαιτοῦντας καὶ τοὺς δεομένους πλησμονῆς· ἐκεῖνοι
 γὰρ καὶ ἀγαπήσουσιν καὶ ἀκολουθήσουσιν καὶ ἐπὶ τὰς θύρας
 ἤξουσι καὶ μάλιστα ἡσθήσονται καὶ οὐκ ἐλαχίστην χάριν

h 5 τοῖς ἐρωμένοις B T Stobaeus : τοὺς ἐρωμένους vulg. h 6 αὐ-
 τοὺς B Stobaeus : αὐτοῖς T δέ μοι B T : δ' ἐμοὶ Ven. 184 d 6 καὶ
 τοῖς ἄλλοις B T : καὶ τῶν ἄλλων Aldina : καὶ τοῖς ἄλλοις Badham
 e 2 προσαιτοῦντας B T : προσαιροῦντας G

5 εἴσονται καὶ πολλὰ ἀγαθὰ αὐτοῖς εὕξονται. ἀλλ' ἴσως
 προσήκει οὐ τοῖς σφόδρα δεομένοις χαρίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς
 μάλιστα ἀποδοῦναι χάριν δυναμένοις· οὐδὲ τοῖς προσαιτούσι
 234 μόνον, ἀλλὰ τοῖς τοῦ πράγματος ἀξίοις· οὐδὲ ὅσοι τῆς σῆς
 ὥρας ἀπολαύσονται, ἀλλ' οἵτινες πρεσβυτέρῳ γενομένῳ τῶν
 σφετέρων ἀγαθῶν μεταδώσουσιν· οὐδὲ οἱ διαπραξάμενοι
 πρὸς τοὺς ἄλλους φιλοτιμήσονται, ἀλλ' οἵτινες αἰσχυνό-
 5 μενοι πρὸς ἅπαντας σιωπήσονται· οὐδὲ τοῖς ὀλίγον χρόνον
 σπουδάξουσιν, ἀλλὰ τοῖς ὁμοίως διὰ παντὸς τοῦ βίου φίλοις
 ἔσομένοις· οὐδὲ οἵτινες πανόμενοι τῆς ἐπιθυμίας ἔχθρας
 πρόφασιν ζητήσουσιν, ἀλλ' οἱ παυσάμενου τῆς ὥρας τότε
 b τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξονται. σὺ οὖν τῶν τε εἰρημένων
 μέμνησο καὶ ἐκείνο ἐνθυμοῦ, ὅτι τοὺς μὲν ἐρώντας οἱ φίλοι
 νουθετοῦσιν ὡς ὄντος κακοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, τοῖς δὲ μὴ
 ἐρώσιν οὐδεὶς πώποτε τῶν οἰκείων ἐμέμψατο ὡς διὰ τοῦτο
 5 κακῶς βουλευομένοις περὶ ἑαυτῶν.

Ἴσως ἂν οὖν ἔροιο μέ εἰ ἅπασιν σοι παραινῶ τοῖς μὴ
 ἐρώσι χαρίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδ' ἂν τὸν ἐρώντα
 πρὸς ἅπαντάς σε κελεύειν τοὺς ἐρώντας ταύτην ἔχειν τὴν
 c διάνοιαν. οὔτε γὰρ τῷ λαμβάνοντι χάριτος ἴσης ἀξίον,
 οὔτε σοὶ βουλομένῳ τοὺς ἄλλους λανθάνειν ὁμοίως δυνατόν·
 δεῖ δὲ βλάβην μὲν ἀπ' αὐτοῦ μηδεμίαν, ὠφελίαν δὲ ἀμφοῖν
 γίγνεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ἰκανά μοι νομίζω τὰ εἰρημένα·
 5 εἰ δ' ἔτι (τι) σὺ ποθεῖς, ἡγούμενος παραλελείφθαι, ἐρώτα.

ΦΑΙ. Τί σοι φαίνεται, ὦ Σώκρατες, ὁ λόγος; οὐχ
 ὑπερφυῶς τά τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν εἰρήσθαι;

e 8 προσαιτούσι Ast : προσερῶσι B : ἐρώσι T W a 2 γενομένῳ T :
 γενόμενοι B a 6 σπουδάξουσιν] σπουδάσουσιν ci. Stephanus (colent
 Ficinus) a 8 παυσάμενου G. Hermann : παυσάμενοι BT : πανομένης
 Laur. 2643 : παυσάμενοι Winckelmann : alii alia b 6 ἂν οὖν T :
 μὲν οὖν B b 7 μὲν T : δὲ B c 1 τῷ T : τῷ λόγῳ B W ἴσης
 T : οἴσης (sic) B : οἴσεις W c 3 δεῖ T : αἰεὶ B ἀπ' B : ἐπ' T
 c 5 δ' ἔτι τι Heindorf : δέ τι BT σὺ ποθεῖς Ven. 189 : σὺ ὑποθεῖς
 T : σὺ ὑποθῆς B ἐρώτα T : ἔρωτα B

ΣΩ. Δαιμονίως μὲν οὖν, ὦ ἑταίρε, ὥστε με ἐκπλαγῆναι. d
καὶ τοῦτο ἐγὼ ἔπαθον διὰ σέ, ὦ Φαῖδρε, πρὸς σέ ἀπο-
βλέπων, ὅτι ἐμοὶ ἐδόκεις γάνυσθαι ὑπὸ τοῦ λόγου μεταξὺ
ἀναγιγνώσκων· ἡγούμενος γὰρ σέ μᾶλλον ἢ ἐμὲ ἐπαίειν
περὶ τῶν τοιούτων σοὶ εἰπόμεν, καὶ ἐπόμενος συνεβάκχευσα 5
μετὰ σοῦ τῆς θείας κεφαλῆς.

ΦΑΙ. Εἶεν· οὕτω δὴ δοκεῖ παίζειν;

ΣΩ. Δοκῶ γάρ σοι παίζειν καὶ οὐχὶ ἐσπουδακέναι;

ΦΑΙ. Μηδαμῶς, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς εἶπε e
πρὸς Διὸς φιλίου, οἷε ἂν τινα ἔχειν εἰπεῖν ἄλλον τῶν
Ἑλλήνων ἕτερα τούτων μείζω καὶ πλείω περὶ τοῦ αὐτοῦ
πράγματος;

ΣΩ. Τί δέ; καὶ ταύτη δεῖ ὑπ' ἐμοῦ τε καὶ σοῦ τὸν 5
λόγον ἐπαινεθῆναι, ὡς τὰ δέοντα εἰρηκότος τοῦ ποιητοῦ,
ἀλλ' οὐκ ἐκείνη μόνον, ὅτι σαφῆ καὶ στρωγγύλα, καὶ ἀκρι-
βῶς ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνενται; εἰ γὰρ δεῖ,
συγχωρητέον χάριν σῆν, ἐπεὶ ἐμέ γε ἔλαθεν ὑπὸ τῆς ἐμῆς
οὐδενίας· τῷ γὰρ ῥητορικῷ αὐτοῦ μόνῳ τὸν νοῦν προσ- 235
εῖχον, τοῦτο δὲ οὐδ' (ἂν) αὐτὸν ᾤμην Λυσίαν οἶεσθαι ἰκανὸν
εἶναι. καὶ οὖν μοι ἔδοξεν, ὦ Φαῖδρε, εἰ μὴ τι σὺ ἄλλο
λέγεις, δις καὶ τρις τὰ αὐτὰ εἰρηκέναι, ὡς οὐ πάνυ εὐπορῶν
τοῦ πολλὰ λέγειν περὶ τοῦ αὐτοῦ, ἢ ἴσως οὐδὲν αὐτῷ μέλον 5
τοῦ τοιούτου· καὶ ἐφαίνετο δὴ μοι νεανιεύεσθαι ἐπιδεικνύ-
μενος ὡς οἷός τε ὦν ταῦτα ἑτέρως τε καὶ ἑτέρως λέγων
ἀμφοτέρως εἰπεῖν ἄριστα.

ΦΑΙ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ Σώκρατες· αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ b
μάλιστα ὁ λόγος ἔχει. τῶν γὰρ ἐνόητων ἀξίως ῥηθῆναι

d 3 ἐδόκεις T: δοκεῖς B d 7 δὴ δοκεῖ T W: δὴ B: δεῖ Schanz
e 3 τούτων μείζω B: μείζω τούτων T e 7 καὶ ἀκριβῶς fort. non
legerunt Plutarchus Hermias e 8 ἀποτετόρνενται B: ἀποτετόρνεται
T a 1 μόνῳ B T: μόνον W a 2 ἂν ante αὐτὸν addidi: ante
ᾤμην add. Thompson: post οἶεσθαι add. Ast a 3 καὶ οὖν Her-
mann: καὶ δὴ οὖν Stephanus: δικαιοῦν B: δίκαιον οὖν T W a 4 λέγεις
T: λέγῃς B a 7 ταῦτα Heindorf: ταῦτα B T b 2 ἀξίως]
ἀξίων Madvig

ἐν τῷ πράγματι οὐδὲν παραλέλοιπεν, ὥστε παρὰ τὰ ἐκείνω
εἰρημένα μηδέν' (ἄν) ποτε δύνασθαι εἰπεῖν ἄλλα πλείω καὶ
5 πλείονος ἄξια.

ΣΩ. Τοῦτο ἐγώ σοι οὐκέτι οἴος τ' ἔσομαι πιθέσθαι·
παλαιοὶ γὰρ καὶ σοφοὶ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες περὶ αὐτῶν
εἰρηκότες καὶ γεγραφότες ἐξελέγξουσί με, ἐάν σοι χαριζό-
μενος συγχωρῶ.

c ΦΑΙ. Τίνες οὗτοι; καὶ ποῦ σὺ βελτίω τούτων ἀκήκοας;

ΣΩ. Νῦν μὲν οὕτως οὐκ ἔχω εἰπεῖν· δῆλον δὲ ὅτι τινῶν
ἀκήκοα, ἢ που Σαπφοῦς τῆς καλῆς ἢ Ἀνακρέοντος τοῦ
σοφοῦ ἢ καὶ συγγραφέων τινῶν. πόθεν δὴ τεκμαιρόμενος
5 λέγω; πλήρῃς πως, ὦ δαιμόνιε, τὸ στήθος ἔχων αἰσθάνομαι
παρὰ ταῦτα ἂν ἔχειν εἰπεῖν ἕτερα μὴ χείρω. ὅτι μὲν οὖν
παρά γε ἑμαυτοῦ οὐδὲν αὐτῶν ἐννευόηκα, εὖ οἶδα, συνειδῶς
ἑμαυτῷ ἀμαθίαν· λείπεται δὴ οἶμαι ἐξ ἀλλοτρίων ποθὲν
d ναμάτων διὰ τῆς ἀκοῆς πεπληρῶσθαί με δίκην ἀγγείου.
ὑπὸ δὲ νωθείας αὐτὸ καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐπιλέλησμαι, ὅπως τε
καὶ ὦντινων ἤκουσα.

ΦΑΙ. Ἄλλ', ὦ γενναιότατε, κάλλιστα εἴρηκας. σὺ γὰρ
5 ἐμοὶ ὦντινων μὲν καὶ ὅπως ἤκουσας μηδ' ἂν κελεύω εἶπης,
τοῦτο δὲ αὐτὸ ὃ λέγεις ποίησον· τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ βελτίω
τε καὶ μὴ ἐλάττω ἕτερα ὑπέσχησαι εἰπεῖν τούτων ἀπεχό-
μενος, καὶ σοι ἐγώ, ὥσπερ οἱ ἐννέα ἄρχοντες, ὑπισχνούμαι
χρυσῆν εἰκόνα ἰσομέτρητον εἰς Δελφοὺς ἀναθήσειν, οὐ
e μόνον ἑμαυτοῦ ἀλλὰ καὶ σήν.

ΣΩ. Φίλτατος εἶ καὶ ὡς ἀληθῶς χρυσοῦς, ὦ Φαῖδρε,
εἶ με οἶει λέγειν ὡς Λυσίας τοῦ παντὸς ἡμάρτηκεν, καὶ οἶόν
τε δὴ παρὰ πάντα ταῦτα ἄλλα εἰπεῖν· τοῦτο δὲ οἶμαι οὐδ'
5 ἂν τὸν φαυλότατον παθεῖν συγγραφέα. αὐτίκα περὶ οὗ
ὁ λόγος, τίνα οἶει λέγοντα ὡς χρὴ μὴ ἐρῶντι μᾶλλον ἢ

b 4 μηδέν' ἄν Aldina: μηδένα B T (μηδ' ἄν marg. t) b 6 τ' B:
γε T πιθέσθαι B: πείθεσθαι T c 5 πως] περ Aldina d 7 ἕτερα
ὑπέσχησαι scripsi: ἕτερα ὑπόσχεσ Badham (secl. εἰπεῖν): ἕτερα ὑποσχέσει
B T: ἕτερα ἐπιχείρει Schanz: alii alia e 4 πάντα ταῦτα B: ταῦτα
πάντα T: ταῦτα G e 6 τίνα B T: τί vulg.

ἐρῶντι χαρίζεσθαι, παρέντα τοῦ μὲν τὸ φρόνιμον ἐγκω-
 μιάζειν, τοῦ δὲ τὸ ἄφρον ψέγειν, ἀναγκαῖα γοῦν ὄντα, εἴτ' 236
 ἄλλ' ἄττα ἔξειν λέγειν; ἀλλ' οἶμαι τὰ μὲν τοιαῦτα ἑατέα
 καὶ συγγνωστέα λέγουσι· καὶ τῶν μὲν τοιούτων οὐ τὴν
 εὔρεσιν ἀλλὰ τὴν διάθεσιν ἐπαινετέον, τῶν δὲ μὴ ἀνα-
 γκαίων τε καὶ χαλεπῶν εὐρεῖν πρὸς τῇ διαθέσει καὶ τὴν 5
 εὔρεσιν.

ΦΑΙ. Συγχωρῶ ὃ λέγεις· μετρίως γάρ μοι δοκεῖς εἰρη-
 κέναι. ποιήσω οὖν καὶ ἐγὼ οὕτως· τὸ μὲν τὸν ἐρῶντα
 τοῦ μὴ ἐρῶντος μᾶλλον νοσεῖν δώσω σοι ὑποτίθεσθαι, τῶν b
 δὲ λοιπῶν ἕτερα πλείω καὶ πλείονος ἄξια εἰπὼν τῶνδε
 [Λυσίου] παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν
 Ὀλυμπία στάθητι.

ΣΩ. Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν 5
 ἐπελαβόμεν ἔρεσχηλῶν σε, καὶ οἶει δὴ με ὡς ἀληθῶς ἐπι-
 χειρήσειν εἰπεῖν παρὰ τὴν ἐκείνου σοφίαν ἕτερόν τι ποι-
 κιλώτερον;

ΦΑΙ. Περὶ μὲν τούτου, ὦ φίλε, εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς
 ἐλήλυθας. ῥητέον μὲν γάρ σοι παντὸς μᾶλλον οὕτως ὅπως c
 οἴός τε εἶ, ἵνα μὴ τὸ τῶν κωμωδῶν φορτικὸν πρᾶγμα
 ἀναγκαζόμεθα ποιεῖν ἀνταποδιδόντες ἀλλήλοις [εὐλαβήθητι],
 καὶ μὴ βούλου με ἀναγκάσαι λέγειν ἐκεῖνο τὸ “εἰ ἐγὼ, ὦ
 Σώκρατες, Σωκράτην ἀγνοῶ, καὶ ἐμαυτοῦ ἐπιλέλη- 5
 σμαι,” καὶ ὅτι “ἐπεθύμε μὲν λέγειν, ἐθρύπτετο δέ.”
 ἀλλὰ διανοήθητι ὅτι ἐντεῦθεν οὐκ ἄπιμεν πρὶν ἂν σὺ εἴπῃς
 ἂ ἔφησθα ἐν τῷ στήθει ἔχειν. ἔσμεν δὲ μόνω ἐν ἐρημίᾳ,
 ἰσχυρότερος δ' ἐγὼ καὶ νεώτερος, ἐκ δὲ ἀπάντων τούτων d
 “σύνεσ ὃ τοι λέγω,” καὶ μηδαμῶς πρὸς βίαν βουλευθῆς
 μᾶλλον ἢ ἐκὼν λέγειν.

b 2 εἰπὼν τῶνδε TW: εἰπόντος B: εἰπὼν τῶν τοῦ fecit t b 3 Λυσίου
 seclusi b 4 στάθητι BT: ἐστάθη Photius: ἔσταθι Cobet c 1 ἐλή-
 λυθας T: ἐλήλυθα B c 2 ἵνα B: ἵνα δὲ T c 3 ἀναγκαζόμεθα
 B: ἀναγκαζόμεθα T εὐλαβήθητι secl. Cobet c 7 διανοήθητι T:
 διανοήθητε B c 8 μόνω BW: μόνω μὲν T d 2 ὃ τοι] ὃ σοι
 hoc loco BT (at cf. Menon. 76 d) βίαν T: βίας BW

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ μακάριε Φαῖδρε, γελοῖος ἔσομαι παρ'
5 ἀγαθὸν ποιητὴν ἰδιώτης αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν.

ΦΑΙ. Οἶσθ' ὡς ἔχει; παῦσαι πρὸς με καλλωπιζόμενος·
σχεδὸν γὰρ ἔχω ὃ εἰπὼν ἀναγκάσω σε λέγειν.

ΣΩ. Μηδαμῶς τοίνυν εἴπης.

ΦΑΙ. Οὐκ, ἀλλὰ καὶ δὴ λέγω· ὁ δέ μοι λόγος ὄρκος
10 ἔσται. ὄμνυμι γάρ σοι—τίνα μέντοι, τίνα θεῶν; ἢ βού-
e λει τὴν πλάτανον ταυτηνί;—ἢ μὴν, ἐάν μοι μὴ εἴπης τὸν
λόγον ἐναντίον αὐτῆς ταύτης, μηδέποτε σοι ἕτερον λόγον
μηδένα μηδενὸς μήτε ἐπιδείξειν μήτε ἐξαγγελεῖν.

ΣΩ. Βαβαί, ὦ μιανέ, ὡς εὖ ἀνηῦρες τὴν ἀνάγκην ἀνδρὶ
5 φιλολόγῳ ποιεῖν ὃ ἂν κελεύῃς.

ΦΑΙ. Τί δῆτα ἔχων στρέφη;

ΣΩ. Οὐδὲν ἔτι, ἐπειδὴ σύ γε ταῦτα ὁμώμοκας. πῶς
γὰρ ἂν οἶός τ' εἶην τοιαύτης θοίνης ἀπέχεσθαι;

237 ΦΑΙ. Λέγε δῆ.

ΣΩ. Οἶσθ' οὖν ὡς ποιήσω;

ΦΑΙ. Τοῦ πέρι;

ΣΩ. Ἐγκαλυψάμενος ἐρῶ, ἵν' ὅτι τάχιστα διαδράμω
5 τὸν λόγον καὶ μὴ βλέπων πρὸς σέ ὑπ' αἰσχύνης διαπορῶμαι.

ΦΑΙ. Λέγε μόνον, τὰ δ' ἄλλα ὅπως βούλει ποίει.

ΣΩ. Ἄγετε δῆ, ὦ Μοῦσαι, εἴτε δι' ὠδῆς εἶδος λίγειαι,
εἴτε διὰ γένος μουσικὸν τὸ Λιγύων ταύτην ἔσχετ' ἐπωνυ-
μίαν, “ξύμ μοι λάβεσθε” τοῦ μύθου, ὃν με ἀναγκάζει
10 ὁ βέλτιστος οὗτος λέγειν, ἵν' ὁ ἐταῖρος αὐτοῦ, καὶ πρότερον
b δοκῶν τούτῳ σοφὸς εἶναι, νῦν ἔτι μᾶλλον δόξη.

Ἦν οὕτω δὴ παῖς, μᾶλλον δὲ μεираκίσκος, μάλα καλός·
τούτῳ δὲ ἦσαν ἐρασταὶ πάνυ πολλοί. εἷς δέ τις αὐτῶν

ε 3 μηδενὸς μήτε T: μηδενός τ' B
BT a 7 λίγειαι T; λιγίαι B
Dionysius: γένος τι μουσικὸν Heraclitus: γένος μουσικὸν τὸ λιγὸν ὃν
Stobaeus ἐσχετ' ἐπωνυμίαν B T Stobaeus: ἐσχετε τὴν ἐπωνυμίαν
Dionysius, Heraclitus b 2 μεираκίσκος B T: μεираκίσκος ἀπαλδς
vulg.

αίμυλος ἦν, ὃς οὐδενὸς ἦττον ἐρώων ἐπεπείκει τὸν παῖδα ὡς
οὐκ ἐρώη. καὶ ποτε αὐτὸν αἰτῶν ἔπειθεν τοῦτ' αὐτό, ὡς μὴ 5
ἐρώωντι πρὸ τοῦ ἐρώωντος δέοι χαρίζεσθαι, ἔλεγέν τε ὧδε—

Περὶ παντός, ὦ παῖ, μία ἀρχὴ τοῖς μέλλουσι καλῶς
βουλεύσεσθαι· εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ἦ ἡ βουλή, ἣ παντός C
ἀμαρτάνειν ἀνάγκη. τοὺς δὲ πολλοὺς λέληθεν ὅτι οὐκ
ἴσασι τὴν οὐσίαν ἐκάστου. ὡς οὖν εἰδότες οὐ διομολογοῦνται
ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως, προελθόντες δὲ τὸ εἰκὸς ἀποδιδόασιν·
οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὔτε ἀλλήλοις ὁμολογοῦσιν. ἐγὼ οὖν 5
καὶ σὺ μὴ πάθωμεν ὃ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, ἀλλ' ἐπειδὴ σοὶ
καὶ ἐμοὶ ὁ λόγος πρόκειται πότερα ἐρώωντι ἢ μὴ μᾶλλον εἰς
φιλίαν ἰτέον, περὶ ἔρωτος οἴον τ' ἔστι καὶ ἦν ἔχει δύνα-
μιν, ὁμολογία θέμενοι ὄρον, εἰς τοῦτο ἀποβλέποντες καὶ d
ἀναφέροντες τὴν σκέψιν ποιῶμεθα εἴτε ὠφελίαν εἴτε
βλάβην παρέχει. ὅτι μὲν οὖν δὴ ἐπιθυμία τις ὁ ἔρωσ,
ἅπαντι δῆλον· ὅτι δ' αὖ καὶ μὴ ἐρώωντες ἐπιθυμοῦσι τῶν
καλῶν, ἴσμεν. τῷ δὴ τὸν ἐρώωντά τε καὶ μὴ κρινοῦμεν; 5
δεῖ αὖ νοῆσαι ὅτι ἡμῶν ἐν ἐκάστῳ δύο τινέ ἐστων ἰδέα
ἄρχοντε καὶ ἄγοντε, οἷν ἐπόμεθα ἢ ἂν ἄγητον, ἣ μὲν ἔμ-
φυτος οὔσα ἐπιθυμία ἡδονῶν, ἄλλη δὲ ἐπίκτητος δόξα,
ἐφιεμένη τοῦ ἀρίστου. τούτῳ δὲ ἐν ἡμῖν τοτὲ μὲν ὁμο-
νοεῖτον, ἔστι δὲ ὅτε στασιάζετον· καὶ τοτὲ μὲν ἢ ἑτέρα, e
ἄλλοτε δὲ ἢ ἑτέρα κρατεῖ. δόξης μὲν οὖν ἐπὶ τὸ ἀριστον
λόγῳ ἀγούσης καὶ κρατούσης τῷ κράτει σωφροσύνη ὄνομα·
ἐπιθυμίας δὲ ἀλόγως ἐλκούσης ἐπὶ ἡδονὰς καὶ ἀρξάσης ἐν 238
ἡμῖν τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπωνομάσθη. ὕβρις δὲ δὴ πολυώνυμον
—πολυμελὲς γὰρ καὶ πολυμερές—καὶ τούτων τῶν ἰδεῶν

b 5 αἰτῶν T W Heraclitus: ἐρώων B c 1 βουλεύσεσθαι T: βουλεύ-
εσθαι B δεῖ B: ἀ δεῖ T παντός B Simplicius: ἅπαντος T
c 4 προελθόντες t: προσελθόντες B T c 5 ἀλλήλοις B: ἄλλοις ex
ἀλλήλοις T c 7 πότερα T: πότερον (sed a s. v.) W: om. B
c 8 οἴον τ'] οἴον τι ci. Heindorf ἔχει T: εἶχε B d 6 αὖ]
δὴ Schanz d 8 ἡδονῶν T: δηλον ὡν B a 3 πολυμελὲς
. . . καὶ πολυμερές scripsi: πολυμελὲς . . . καὶ πολυειδές B Stobaeus:
πολυμερές . . . καὶ πολυειδές T: πολυειδές . . . καὶ πολυμελές V

ἐκπρεπῆς ἢ ἂν τύχη γενομένη, τὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν ὀνο-
 5 μαζόμενον τὸν ἔχοντα παρέχεται, οὔτε τινὰ καλὴν οὔτ'
 ἐπαξίαν κεκτηῖσθαι. περὶ μὲν γὰρ ἔδωδὴν κρατοῦσα τοῦ
 λόγου τε τοῦ ἀρίστου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιθυμιῶν ἐπιθυμία
 b γαστριμαργία τε καὶ τὸν ἔχοντα ταῦτόν τοῦτο κεκλημένον
 παρέξεται· περὶ δ' αὖ μέθας τυραννεύσασα, τὸν κεκτημένον
 ταύτῃ ἄγουσα, δῆλον οὐ τεύξεται προσρήματος· καὶ τὰλλα
 δὴ τὰ τούτων ἀδελφὰ καὶ ἀδελφῶν ἐπιθυμιῶν ὀνόματα τῆς
 5 αἰὲ δυναστευούσης ἢ προσήκει καλεῖσθαι πρόδηλον. ἥ δ'
 ἔνεκα πάντα τὰ πρόσθεν εἴρηται, ὅσπερ μὲν ἤδη φανερόν,
 λεχθὲν δὲ ἢ μὴ λεχθὲν πάντως σαφέστερον· ἢ γὰρ ἄνευ
 λόγου δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὁρμώσης κρατήσασα ἐπιθυμία
 c πρὸς ἡδονὴν ἀχθείσα κάλλους, καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῶν ἑαυτῆς συγ-
 γενῶν ἐπιθυμιῶν ἐπὶ σωματικῶν κάλλος ἐρρωμένως ῥωσθεῖσα
 νικήσασα ἀγωγῇ, ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπωνυμίαν λαβοῦσα,
 ἔρως ἐκλήθη.

5 Ἄτάρ, ὦ φίλε Φαῖδρε, δοκῶ τι σοί, ὥσπερ ἑμαυτῷ,
 θεῖον πάθος πεπονθέναι;

ΦΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Σώκρατες, παρὰ τὸ εἰωθὸς εὐροιά
 τίς σε εἴληφεν.

ΣΩ. Σιγῇ τοίνυν μου ἄκουε. τῷ ὄντι γὰρ θεῖος ἔοικεν
 d ὁ τόπος εἶναι, ὥστε εἰναι ἄρα πολλάκις νυμφόληπτος προϊόντος
 τοῦ λόγου γένωμαι, μὴ θαυμάσης· τὰ νῦν γὰρ οὐκέτι πόρρω
 διθυράμβων φθέγγομαι.

ΦΑΙ. Ἀληθέστατα λέγεις.

a 4 ἐπονομαζόμενον Stobaeus a 6 κεκτηῖσθαι B: κεκληῖσθαι T
 a 7 τε T Stobaeus: om. B b 5 ἢ B T: δ Stobaeus b 7 πάντως
 Stobaeus Ven. 189: πᾶν πως B T b 8 τὸ ὀρθὸν B T Dionysius
 ad Cn. Pompeium: τὰγαθὸν in marg. B² Dionysius de Demosthene
 c 1 ἀχθείσα B T pr. loc. Dionysius Hermias: ἄγουσα in marg. B² alt.
 loc. Dionysius ὑπὸ αὐτῆς om. marg. B² alt. loc. Dionysius ἑαυτῆς
 B² T Dionysius Stobaeus: ἑαυτῇ B c 2 ἐρρωμένως B² T Dionysius
 Stobaeus: ἐρώμενος pr. B ἐρρωμένως... νικήσασα secl. G. Hermann
 c 3 ἀγωγῇ B T: ἀγωγή Dionysius ἐπωνυμίαν B T pr. loc. Dionysius:
 ἐπιθυμίαν marg. b alt. loc. Dionysius

ΣΩ. Τούτων μέντοι σὺ αἴτιος. ἀλλὰ τὰ λοιπὰ ἄκουε· 5
ἴσως γὰρ κἂν ἀποτράποιτο τὸ ἐπιόν. ταῦτα μὲν οὖν θεῶ
μελήσει, ἡμῖν δὲ πρὸς τὸν παῖδα πάλιν τῷ λόγῳ ἰτέον.

Εἶεν, ὦ φέριστε· ὁ μὲν δὴ τυγχάνει ὄν περι οὗ βου-
λευτέον, εἴρηταί τε καὶ ὄρισταί, βλέποντες δὲ δὴ πρὸς αὐτὸ
τὰ λοιπὰ λέγωμεν τίς ὠφελία ἢ βλάβη ἀπὸ τε ἐρώτωντος e
καὶ μὴ τῷ χαριζομένῳ ἐξ εἰκότος συμβήσεται. τῷ δὴ
ὑπὸ ἐπιθυμίας ἀρχομένῳ δουλεύοντί τε ἡδονῇ ἀνάγκη που
τὸν ἐρώμενον ὡς ἡδιστον ἑαυτῷ παρασκευάζειν· νοσοῦντι
δὲ πᾶν ἡδὺ τὸ μὴ ἀντιτεῖνον, κρεῖττον δὲ καὶ ἴσον ἐχθρόν. 5
οὔτε δὴ κρεῖττω οὔτε ἰσοῦμενον ἐκὼν ἐραστῆς παιδικὰ 239
ἀνέξεται, ἥττω δὲ καὶ ὑποδεέστερον αἰεὶ ἀπεργάζεται· ἥττων
δὲ ἀμαθῆς σοφοῦ, δειλὸς ἀνδρείου, ἀδύνατος εἰπεῖν ῥητο-
ρικοῦ, βραδὺς ἀγχίνου. τοσοῦτων κακῶν καὶ ἔτι πλειόνων
κατὰ τὴν διάνοιαν ἐραστὴν ἐρωμένῳ ἀνάγκη γιγνομένων τε 5
καὶ φύσει ἐνότων [τῶν] μὲν ἡδεσθαι, τὰ δὲ παρασκευάζειν,
ἢ στέρεσθαι τοῦ παραυτίκα ἡδέος. φθονερὸν δὴ ἀνάγκη
εἶναι, καὶ πολλῶν μὲν ἄλλων συνουσιῶν ἀπείργοντα καὶ b
ὠφελίμων ὅθεν ἂν μάλιστ' ἀνὴρ γίγνοιτο, μεγάλης αἰτίου
εἶναι βλάβης, μεγίστης δὲ τῆς ὅθεν ἂν φρονιμώτατος εἴη.
τοῦτο δὲ ἢ θεία φιλοσοφία τυγχάνει ὄν, ἧς ἐραστὴν παιδικὰ
ἀνάγκη πόρρωθεν εἶργειν, περίφοβον ὄντα τοῦ καταφρονη- 5
θῆναι· τά τε ἄλλα μηχανᾶσθαι ὅπως ἂν ἢ πάντα ἀγνοῶν
καὶ πάντα ἀποβλέπων εἰς τὸν ἐραστήν, οἷος ὢν τῷ μὲν
ἡδιστος, ἑαυτῷ δὲ βλαβερώτατος ἂν εἴη. τὰ μὲν οὖν κατὰ
διάνοιαν ἐπίτροπός τε καὶ κοινωνὸς οὐδαμῇ λυσιτελεῖς ἀνὴρ c
ἔχων ἔρωτα.

Τὴν δὲ τοῦ σώματος ἔξιω τε καὶ θεραπείαν οἶαν τε καὶ
ὡς θεραπεύσει οὗ ἂν γένηται κύριος, ὅς ἡδὺ πρὸ ἀγαθοῦ

d6 καν B: ἂν T e3 δουλεύοντι B: ἢ δουλεύοντι T e5 μὴ
T: om. B a2 ἥττων BT: ἥττων V a6 ἐνότων T Stobaeus:
ἐν ὄντων B τῶν BT Stobaeus: secl. Nutzhorn: τοῖς Heindorf
b8 ἑαυτῷ T Stobaeus: τῷ ἑαυτῷ B ἂν V: om. BT

5 ἠνάγκασται διώκειν, δεῖ μετὰ ταῦτα ἰδεῖν. ὀφθήσεται δὴ
 μαλθακόν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκων, οὐδ' ἐν ἡλίῳ καθαρῷ
 τεθραμμένον ἀλλὰ ὑπὸ συμμιγεί σκιᾷ, πόνων μὲν ἀνδρείων
 καὶ ἰδρώτων ξηρῶν ἄπειρον, ἔμπειρον δὲ ἀπαλῆς καὶ ἀνάν-
 d δρου διαίτης, ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κόσμοις χήτει οἰκείων
 κοσμούμενον, ὅσα τε ἄλλα τούτοις ἔπεται πάντα ἐπιτη-
 δεύοντα, ἃ δῆλα καὶ οὐκ ἄξιον περαιτέρω προβαίνειν, ἀλλὰ
 ἐν κεφάλαιον ὀρισαμένους ἐπ' ἄλλο ἰέναι· τὸ γὰρ τοιοῦτον
 5 σῶμα ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρεῖαις ὅσαι μεγάλαι οἱ
 μὲν ἐχθροὶ θαρροῦσιν, οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐρασταὶ
 φοβοῦνται.

Τοῦτο μὲν οὖν ὡς δῆλον ἑατέον, τὸ δ' ἐφεξῆς ῥητέον,
 e τίνα ἡμῖν ὠφελίαν ἢ τίνα βλάβην περὶ τὴν κτήσιν ἢ τοῦ
 ἐρώντος ὀμιλία τε καὶ ἐπιτροπεία παρέξεται. σαφὲς δὴ
 τοῦτό γε παντὶ μὲν, μάλιστα δὲ τῷ ἐραστῇ, ὅτι τῶν φιλτά-
 των τε καὶ εὐνουστάτων καὶ θειοτάτων κτημάτων ὀρφανὸν
 5 πρὸ παντὸς εὐξαιτ' ἂν εἶναι τὸν ἐρώμενον· πατρὸς γὰρ καὶ
 μητρὸς καὶ συγγενῶν καὶ φίλων στέρεσθαι ἂν αὐτὸν δέξαιτο,
 240 διακωλυτὰς καὶ ἐπιτιμητὰς ἠγούμενος τῆς ἠδίστης πρὸς
 αὐτὸν ὀμιλίας. ἀλλὰ μὴν οὐσίαν γ' ἔχοντα χρυσοῦ ἢ τινος
 ἄλλης κτήσεως οὔτε εὐάλωτον ὁμοίως οὔτε ἀλόντα εὐμετα-
 χείριστον ἠγήσεται· ἐξ ὧν πᾶσα ἀνάγκη ἐραστὴν παιδικοῖς
 5 φθονεῖν μὲν οὐσίαν κεκτημένοις, ἀπολλυμένης δὲ χαίρειν.
 ἔτι τοίνυν ἄγαμον, ἄπαιδα, ἄοικον ὅτι πλείστον χρόνον
 παιδικὰ ἐραστῆς εὐξαιτ' ἂν γενέσθαι, τὸ αὐτοῦ γλυκὺ ὡς
 πλείστον χρόνον καρποῦσθαι ἐπιθυμῶν.

Ἔστι μὲν δὴ καὶ ἄλλα κακά, ἀλλὰ τις δαίμων ἔμειξε τοῖς
 b πλείστοις ἐν τῷ παραυτίκα ἡδονήν, οἷον κόλακι, δεινῷ θηρίῳ
 καὶ βλάβη μεγάλη, ὅμως ἐπέμειξεν ἢ φύσις ἡδονήν τινα οὐκ

C 5 μετὰ T: με B δὴ Hirschig: δὲ B T d 1 κόσμοις B T:
 σχήμασιν Plutarchus d 3 ἃ δῆλα b t: ἄδηλα B T d 4 ἐν
 κεφάλαιον] ἐν κεφαλαίῳ Ast e 3 δὲ T: γε B e 5 εὐξαιτ'
 T: εὐξετ' B e 6 μητρὸς καὶ T Stobaeus: μητρὸς B a 5 ἀπολ-
 λυμένης B-T: ἀπολλυμένοις vulg. a 6 ἄοικον T Stobaeus:
 οἶκον B

ἄμουσον, καὶ τις ἑταίραν ὡς βλαβερὸν ψέξειεν ἄν, καὶ ἄλλα
 πολλὰ τῶν τοιουτοτρόπων θρεμμάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων,
 οἷς τό γε καθ' ἡμέραν ἠδίστοισιν εἶναι ὑπάρχει· παιδικοῖς δὲ 5
 ἐραστῆς πρὸς τῷ βλαβερῷ καὶ εἰς τὸ συνημερεύειν πάντων
 ἀηδέστατον. ἤλικα γὰρ δὴ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὸν c
 ἤλικα—ἢ γὰρ οἶμαι χρόνου ἰσότης ἐπ' ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα
 δι' ὁμοιότητα φιλίαν παρέχεται—ἀλλ' ὅμως κόρον γε καὶ ἢ
 τούτων συνουσία ἔχει. καὶ μὴν τό γε ἀναγκαῖον αὖ βαρὺν
 παντὶ περὶ πᾶν λέγεται· ὃ δὴ πρὸς τῇ ἀνομοιότητι μάλιστα 5
 ἐραστῆς πρὸς παιδικὰ ἔχει. νεωτέρῳ γὰρ πρεσβύτερος
 συνῶν οὐθ' ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἐκὼν ἀπολείπεται, ἀλλ' ὑπ'
 ἀνάγκης τε καὶ οἴστρου ἐλαύνεται, ὃς ἐκείνῳ μὲν ἡδονὰς αἰὲ d
 διδοὺς ἄγει, ὀρώντι, ἀκούοντι, ἀπτομένῳ, καὶ πᾶσαν αἴσθησιν
 αἰσθανομένῳ τοῦ ἐρωμένου, ὥστε μεθ' ἡδονῆς ἀραρότως αὐτῷ
 ὑπηρετεῖν· τῷ δὲ δὴ ἐρωμένῳ ποῖον παραμύθιον ἢ τίνας
 ἡδονὰς διδοὺς ποιήσει τὸν ἴσον χρόνον συνόντα μὴ οὐχὶ ἐπ' 5
 ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας—ὀρώντι μὲν ὄψιν πρεσβυτέραν καὶ
 οὐκ ἐν ὥρᾳ, ἐπομένων δὲ τῶν ἄλλων ταύτη, ἃ καὶ λόγῳ
 ἐστὶν ἀκούειν οὐκ ἐπιτερπές, μὴ ὅτι δὴ ἔργῳ ἀνάγκης αἰὲ e
 προσκειμένης μεταχειρίζεσθαι, φυλακάς τε δὴ καχυποτόπους
 φυλαττομένῳ διὰ παντὸς καὶ πρὸς ἅπαντας, ἀκαίρους τε
 ἐπαίνους καὶ ὑπερβάλλοντας ἀκούοντι, ὡς δ' αὐτως ψόγους
 νήφοντος μὲν οὐκ ἀνεκτοῦς, εἰς δὲ μέθην ἰόντος πρὸς τῷ 5
 μὴ ἀνεκτῷ ἐπαισχεῖς, παρρησίᾳ κατακορεῖ καὶ ἀναπεπταμένη
 χρωμένου;

Καὶ ἐρών μὲν βλαβερὸς τε καὶ ἀηδής, λήξας δὲ τοῦ
 ἔρωτος εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἄπιστος, εἰς δὲν πολλὰ καὶ
 μετὰ πολλῶν ὄρκων τε καὶ δεήσεων ὑπισχνούμενος μόγις 10

b 5 ἠδίστοισιν B: ἠδίστοις T Stobaeus c 1 δὴ Stobaeus
 Aristaenetus: om. B T τέρπειν B ex emend. T: τέρπει T
 c 7 ἐκὼν ἀπολείπεται B: ἀπολείπεται ἐκὼν T d 5 διδοὺς T: αἰδοῦς
 B: διαιδοῦς W e 2 φυλακάς T: φύλακας B καχυποτόπους T:
 καχυπὸ τόπους B: καχυπόπους vulg. e 3 ἀκαίρους τε ἐπαίνους T:
 ἀκαίρους τε καὶ ἐπαίνους B: ἐπαίνους τε καὶ ἀκαίρους W e 5 νήφοντος
 T: νήφοντες B e 6 ἐπαισχεῖς ci. Heindorf: ἐπ' αἴσχει B T

241 κατείχε τήν γ' ἐν τῷ τότε συνουσίαν ἐπίπονον οὔσαν φέρειν
 δι' ἐλπίδα ἀγαθῶν. τότε δὴ δέον ἐκτίνειν, μεταβαλὼν ἄλλον
 ἄρχοντα ἐν αὐτῷ καὶ προστάτην, νοῦν καὶ σωφροσύνην ἀντ'
 ἔρωτος καὶ μανίας, ἄλλος γεγωνὸς λέληθεν τὰ παιδικά. καὶ
 5 ὁ μὲν αὐτὸν χάριν ἀπαιτεῖ τῶν τότε, ὑπομιμνήσκων τὰ
 πραχθέντα καὶ λεχθέντα, ὡς τῷ αὐτῷ διαλεγόμενος· ὁ δὲ ὑπ'
 αἰσχύνῃς οὔτε εἰπεῖν τολμᾷ ὅτι ἄλλος γέγονεν, οὔθ' ὅπως τὰ
 τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὀρκωμόσιά τε καὶ ὑποσχέσεις
 b ἐμπεδώσει ἔχει, νοῦν ἤδη ἐσχηκῶς καὶ σεσωφρονηκῶς, ἵνα
 μὴ πράττων ταῦτα τῷ πρόσθεν ὁμοίος τε ἐκείνῳ καὶ ὁ αὐτὸς
 πάλιν γένηται. φυγὰς δὴ γίγνεται ἐκ τούτων, καὶ ἀπε-
 στερηκῶς ὑπ' ἀνάγκης ὁ πρὶν ἐραστής, ὀστράκου μετα-
 5 πεσόντος, ἵεται φυγῇ μεταβαλὼν· ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν
 ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων, ἡγνοηκῶς τὸ ἅπαν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι
 οὐκ ἄρα ἔδει ποτὲ ἐρῶντι καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἀνοήτῳ χαρίζεσθαι,
 c ἀλλὰ πολὺ μάλλον μὴ ἐρῶντι καὶ νοῦν ἔχοντι· εἰ δὲ μή,
 ἀναγκαῖον εἶη ἐνδοῦναι αὐτὸν ἀπίστῳ, δυσκόλῳ, φθονερῷ,
 ἀηδεῖ, βλαβερῷ μὲν πρὸς οὐσίαν, βλαβερῷ δὲ πρὸς τὴν
 τοῦ σώματος ἕξιν, πολὺ δὲ βλαβερωτάτῳ πρὸς τὴν τῆς
 5 ψυχῆς παιδείαν, ἧς οὔτε ἀνθρώποις οὔτε θεοῖς τῇ ἀληθείᾳ
 τιμιώτερον οὔτε ἔστιν οὔτε ποτὲ ἔσται. ταῦτά τε οὖν χρή,
 ὦ παῖ, συννοεῖν, καὶ εἰδέναι τὴν ἐραστοῦ φιλίαν ὅτι οὐ μετ'
 εὐνοίας γίγνεται, ἀλλὰ σιτίου τρόπον, χάριν πλησμονῆς,
 d ὡς λύκοι ἄρνas ἀγαπῶσιν, ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί.

Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὦ Φαῖδρε. οὐκέτ' ἂν τὸ πέρα ἀκούσais ἐμοῦ
 λέγοντος, ἀλλ' ἤδη σοι τέλος ἐχέτω ὁ λόγος.

a 1 γ' T: om. B οὔσαν T: om. B a 2 ἐκτίνειν B: ἐκτεί-
 νειν pr. T: ἐκτείνει G μεταβαλὼν BT: μεταλαβῶν corr. Coisl.
 a 7 ὅτι T: οὔτ' εἰ B b 1 ἐμπεδώσει BTW: ἐμπεδώσει vulg.
 b 3 ἀπεστερηκῶς BT: ἀπειρηκῶς corr. Coisl.: ἀπεστρυγηκῶς G. Her-
 mann b 5 διώκειν T: διώκων B c 2 δυσκόλῳ φθονερῷ secl.
 Spengel c 4 τοῦ BT Stobaeus: om. vulg. d 1 ἄρνas
 ἀγαπῶσιν BT: ἄρνα φιλοῦσ' vulg.: αἰγ' ἀγαπῶσιν schol. Hermogenis:
 ἄρν' ἀγαπῶσ' Bekker d 3 ἀλλ' ἤδη B: ἀλλὰ δὴ T τέλος BT:
 πέρας vulg.

ΦΑΙ. Καίτοι ᾤμην γε μεσοῦν αὐτόν, καὶ ἐρεῖν τὰ ἴσα
περὶ τοῦ μὴ ἐρώντος, ὡς δεῖ ἐκείνῳ χαρίζεσθαι μᾶλλον, 5
λέγων ὅσα αὐτῷ ἔχει ἀγαθὰ· νῦν δὲ δὴ, ὦ Σώκρατες, τί
ἀποπαύη;

ΣΩ. Οὐκ ἤσθου, ὦ μακάριε, ὅτι ἤδη ἔπη φθέγγομαι ἀλλ' e
οὐκέτι διθυράμβους, καὶ ταῦτα ψέγων; ἐὰν δ' ἐπαινεῖν τὸν
ἕτερον ἄρξωμαι, τί με οἶει ποιήσεις; ἄρ' οἶσθ' ὅτι ὑπὸ
τῶν Νυμφῶν, αἷς με σὺ προύβαλες ἐκ προνοίας, σαφῶς
ἐνθουσιάσω; λέγω οὖν ἐνὶ λόγῳ ὅτι ὅσα τὸν ἕτερον λελοι- 5
δορήκαμεν, τῷ ἐτέρῳ τὰναντία τούτων ἀγαθὰ πρόσεστιν. καὶ
τί δεῖ μακροῦ λόγου; περὶ γὰρ ἀμφοῖν ἰκανῶς εἴρηται.
καὶ οὕτω δὴ ὁ μῦθος ὅτι πάσχειν προσήκει αὐτῷ, τοῦτο
πείσεται· κἀγὼ τὸν ποταμὸν τοῦτον διαβὰς ἀπέρχομαι πρὶν 242
ὑπὸ σοῦ τι μείζον ἀναγκασθῆναι.

ΦΑΙ. Μήπω γε, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ.
ἢ οὐχ ὄρας ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἴσταται ἢ δὴ καλουμένη
σταθερά; ἀλλὰ περιμείναντες καὶ ἅμα περὶ τῶν εἰρημένων 5
διαλεχθέντες, τάχα ἐπειδὴν ἀποψυχῆ ἴμεν.

ΣΩ. Θεῖός γ' εἶ περὶ τοὺς λόγους, ὦ Φαῖδρε, καὶ ἀτεχνῶς
θαυμάσιος. οἶμαι γὰρ ἐγὼ τῶν ἐπὶ τοῦ σοῦ βίου γεγονότων
λόγων μηδένα πλείους ἢ σὲ πεποιηκέναι γεγενῆσθαι ἤτοι b
αὐτὸν λέγοντα ἢ ἄλλους ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ προσαναγκάζοντα
—Σιμμίαν Θηβαῖον ἐξαιρῶ λόγου· τῶν δὲ ἄλλων πάμπλου
κρατεῖς—καὶ νῦν αὐτῷ δοκεῖς αἰτιός μοι γεγενῆσθαι λόγῳ τινὶ
ῤηθῆναι. 5

ΦΑΙ. Οὐ πόλεμόν γε ἀγγέλλεις. ἀλλὰ πῶς δὴ καὶ τίνι
τούτῳ;

d 4 γε μεσοῦν αὐτόν V: γε μεσοῦν αὐτοῦ B T: σε μεσοῦν αὐτοῦ Her-
mann d 6 λέγων B T: λέγοντα Stephanus: λέγονθ' Schanz
e 5 ἐνθουσιάσω T: ἐνθουσιάσω B a 4 ἢ δὴ t Suidas: ἤδη B T
ἢ δὴ . . . σταθερά secl. Ruhnken a 6 ἀποψυχημεν (sic) B:
ἀποψύξη ἴωμεν T: ἀποψύχη ἄπιμεν Phrynichus b 1 λόγων T: om. BW
πεποιηκέναι B t: πεπονηκέναι pr. T γεγενῆσθαι] γενέσθαι H. Richards
b 2 τῳ B T: om. vulg. b 3 ἐξαιρῶ Heindorf: ἐξαίρω B T λόγου
B T: τοῦ λόγου W b 4 γεγενῆσθαι] γενήσεσθαι Badham

ΣΩ. Ἐνίκ' ἔμελλον, ὦγαθέ, τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, τὸ
 δαιμόνιον τε καὶ τὸ εἰωθὸς σημεῖόν μοι γίνεσθαι ἐγένετο
 c —ἀεὶ δέ με ἐπίσχει ὃ ἂν μέλλω πράττειν—καὶ τινα
 φωνὴν ἔδοξα αὐτόθεν ἀκοῦσαι, ἥ με οὐκ ἔᾶ ἀπιέναι πρὶν ἂν
 ἀφοσιώσωμαι, ὥς δὴ τι ἡμαρτηκότα εἰς τὸ θεῖον. εἰμὶ δὴ
 οὖν μάντις μὲν, οὐ πάνυ δὲ σπουδαῖος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ τὰ
 5 γράμματα φαῦλοι, ὅσον μὲν ἑμαυτῷ μόνον ἰκανός· σαφῶς
 οὖν ἤδη μανθάνω τὸ ἁμάρτημα. ὥς δὴ τοι, ὦ ἑταῖρε,
 μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχὴ· ἐμὲ γὰρ ἔθραξε μὲν τι καὶ
 πάλαι λέγοντα τὸν λόγον, καὶ πῶς ἐδυσωπούμην κατ' Ἰβυκον,
 μή τι παρὰ θεοῖς

d ἀμβλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω·

νῦν δ' ἤσθημαι τὸ ἁμάρτημα.

ΦΑΙ. Λέγεις δὲ δὴ τί;

ΣΩ. Δεινόν, ὦ Φαῖδρε, δεινὸν λόγον αὐτός τε ἐκόμισας
 5 ἐμέ τε ἠνάγκασας εἰπεῖν.

ΦΑΙ. Πῶς δὴ;

ΣΩ. Εὐήθη καὶ ὑπό τι ἀσεβῆ· οὐ τίς ἂν εἶη δεινότερος;

ΦΑΙ. Οὐδεῖς, εἴ γε σὺ ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τί οὖν; τὸν Ἔρωτα οὐκ Ἀφροδίτης καὶ θεὸν τινα ἠγγῆ;

10 ΦΑΙ. Λέγεται γε δὴ.

ΣΩ. Οὐ τι ὑπό γε Λυσίου, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ σου λόγον, ὃς
 e διὰ τοῦ ἐμοῦ στόματος καταφαρμακευθέντος ὑπὸ σου ἐλέχθη.
 εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι, θεὸς ἢ τι θεῖον ὃ Ἔρωτος, οὐδὲν
 ἂν κακὸν εἶη, τὸ δὲ λόγῳ τὸ νυνδὴ περὶ αὐτοῦ εἰπέτην ὡς
 τοιούτου ὄντος· ταύτη τε οὖν ἡμαρτανέτην περὶ τὸν Ἔρωτα,
 5 ἔτι τε ἡ εὐήθεια αὐτοῖν πάνυ ἀστεία, τὸ μηδὲν ὑγιᾶς λέγοντε

b 9 τε καὶ B T : del. ci. Schanz : μοι καὶ V (om. μοι μοι) : καὶ Proclus
 τὸ B T Proclus : om. al. c 1 ἀεὶ . . . πράττειν secl. Heindorf,
 at legit Proclus d B T : & Proclus c 3 δὴ Proclus : om. B T
 e 5 μὲν B : om. T ἰκανός T : ἰκανῶς B c 6 ὡς δὴ τοι ὦ T W :
 ὡς δε ποιῶ B W² (ε et π s. v.) d 1 ἀμβλακῶν B : ἀμπλακῶν T
 τιμὰν T : τιμᾶν B d 7 οὐ τίς T : οὐ τίς B : οὐ τί (et μοχ δεινότερον)
 Proclus d 11 οὐ τι T : ὅτι B : οὐτοι Heindorf e 3 τὸ δὴ λόγῳ
 τὸ T : τῷ δὲ λόγῳ τῷ B e 5 ἔτι τε T : εἴτε B

μηδὲ ἀληθὲς σεμνύνεσθαι ὡς τὶ ὄντε, εἰ ἄρα ἀνθρωπίσκους 243
 τινὰς ἐξαπατήσαντε εὐδοκιμήσετον ἐν αὐτοῖς. ἐμοὶ μὲν οὖν,
 ᾧ φίλε, καθήρασθαι ἀνάγκη· ἔστιν δὲ τοῖς ἁμαρτάνουσι περὶ
 μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ἤσθετο,
 Στησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης 5
 κακηγορίαν οὐκ ἠγνόησεν ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἄτε μουσικὸς
 ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν, καὶ ποιεῖ εὐθύς—

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος,
 οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις,
 οὐδ' ἴκεο Πέργαμα Τροίας·

b

καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην Παλινοφδίαν παρι-
 χρήμα ἀνέβλεψεν. ἐγὼ οὖν σοφώτερος ἐκείνων γενήσομαι
 κατ' αὐτό γε τοῦτο· πρὶν γάρ τι παθεῖν διὰ τὴν τοῦ Ἐρωτος
 κακηγορίαν πειράσομαι αὐτῷ ἀποδοῦναι τὴν παλινοφδίαν, 5
 γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ οὐχ ὥσπερ τότε ὑπ' αἰσχύνης
 ἐγκεκαλυμμένος.

ΦΑΙ. Τουτωνί, ᾧ Σώκρατες, οὐκ ἔστιν ἄπτ' ἂν ἐμοὶ εἶπες
 ἡδίω.

ΣΩ. Καὶ γάρ, ὦγαθὲ Φαῖδρε, ἐννοεῖς ὡς ἀναιδῶς εἴρησθον c
 τὸ λόγῳ, οὗτός τε καὶ ὁ ἐκ τοῦ βιβλίου ῥηθείς. εἰ γὰρ
 ἀκούων τις τύχοι ἡμῶν γεννάδας καὶ πρᾶος τὸ ἦθος, ἐτέρου
 δὲ τοιούτου ἐρῶν ἢ καὶ πρότερόν ποτε ἐρασθεὶς, λεγόντων
 ὡς διὰ σμικρὰ μεγάλας ἔχθρας οἱ ἐρασταὶ ἀναιροῦνται καὶ 5
 ἔχουσι πρὸς τὰ παιδικὰ φθονερῶς τε καὶ βλαβερῶς, πῶς οὐκ
 ἂν οἶει αὐτὸν ἠγεῖσθαι ἀκούειν ἐν ναύταις που τεθραμμένων
 καὶ οὐδένα ἐλεύθερον ἔρωτα ἐωρακότων, πολλοῦ δ' ἂν δεῖν
 ἡμῖν ὁμολογεῖν ἂ ψέγομεν τὸν Ἐρωτα; d

ΦΑΙ. Ἴσως νῆ Δί', ᾧ Σώκρατες.

ΣΩ. Τοῦτόν γε τοίνυν ἔγωγε αἰσχυνόμενος, καὶ αὐτὸν
 τὸν Ἐρωτα δεδιώς, ἐπιθυμῶ ποτίμῳ λόγῳ οἶον ἀλμυρὰν

a 1 μηδὲ T: μήτε B a 7 ποιεῖ] ἐποίει H. Richards a 9 οὐδ'
 ἔβας T: οὐδὲ βὰς B b 6 τῇ T: om. B c 2 τὸ λόγῳ T: τῷ
 λόγῳ B c 7 τεθραμμένων corr. Caisl.: τεθραμμένον BT

5 ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι· συμβουλεύω δὲ καὶ Λυσία ὅτι τάχιστα γράψαι ὡς χρὴ ἐραστῇ μᾶλλον ἢ μὴ ἐρῶντι ἐκ τῶν ὁμοίων χαρίζεσθαι.

ΦΑΙ. Ἄλλ' εὖ ἴσθι ὅτι ἕξει τοῦθ' οὕτω· σοῦ γὰρ εἰπόντος τὸν τοῦ ἐραστοῦ ἔπαινον, πᾶσα ἀνάγκη Λυσίαν ὑπ' ἐμοῦ
e ἀναγκασθῆναι γράψαι αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ λόγον.

ΣΩ. Τοῦτο μὲν πιστεύω, ἕωσπερ ἂν ἦς ὅς εἶ.

ΦΑΙ. Λέγε τοίνυν θαρρῶν.

ΣΩ. Ποῦ δὴ μοι ὁ παῖς πρὸς ὃν ἔλεγον; ἵνα καὶ τοῦτο
5 ἀκούσῃ, καὶ μὴ ἀνήκοος ὢν φθάσῃ χαρισάμενος τῷ μὴ ἐρῶντι.

ΦΑΙ. Οὗτος παρά σοι μάλα πλησίον αἰεὶ πάρεστιν, ὅταν σὺ βούλῃ.

ΣΩ. Οὕτωςι τοίνυν, ὦ παῖ καλέ, ἐννόησον, ὡς ὁ μὲν
244 πρότερος ἦν λόγος Φαίδρου τοῦ Πυθοκλέους, Μυρρινουσίου ἀνδρός· ὃν δὲ μέλλω λέγειν, Στησιχόρου τοῦ Εὐφήμου, Ἰμεραίου. λεκτέος δὲ ὧδε, ὅτι Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος ὅς ἂν παρόντος ἐραστοῦ τῷ μὴ ἐρῶντι μᾶλλον φῆ δεῖν χαρίζεσθαι,
5 διότι δὴ ὁ μὲν μαίνεται, ὁ δὲ σωφρονεῖ. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἀπλοῦν τὸ μανίαν κακὸν εἶναι, καλῶς ἂν ἐλέγετο· νῦν δὲ τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν ἡμῖν γίγνεται διὰ μανίας, θεία μέντοι δόσει διδομένης. ἢ τε γὰρ δὴ ἐν Δελφοῖς προφητὶς αἴ τ' ἐν
b Δωδώνῃ ἰέρειαι μανεῖσαι μὲν πολλὰ δὴ καὶ καλὰ ἰδία τε καὶ δημοσία τὴν Ἑλλάδα ἠργάσαντο, σωφρονουσαι δὲ βραχεία ἢ οὐδέν· καὶ ἔαν δὴ λέγωμεν Σίβυλλάν τε καὶ ἄλλους, ὅσοι μαντικῇ χρώμενοι ἐνθέω πολλὰ δὴ πολλοῖς προλέγοντες
5 τὸ μέλλον ὠρθωσαν, μηκύνοιμεν ἂν δῆλα παντὶ λέγοντες. τόδε μὲν ἄξιον ἐπιμαρτύρασθαι, ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν οἱ τὰ

d 8 οὕτω· σοῦ Schanz : οὕτως σοῦ t : οὕτως οὐ B T e 4 τοῦτο
B : τούτου T e 7 παρά Cobet (secl. μοχ πάρεστιν) a 3 λεκτέος
TW : om. B λόγος B : ὁ λόγος T a 8 γὰρ δὴ T : γὰρ * * B : γὰρ
Aristides b 4 ἐνθέω T : ἐν θεοῖς B b 5 ὠρθωσαν Ven. 189
corr. V Aristides : ὀρθῶς B T

ὀνόματα τιθέμενοι οὐκ αἰσχροὺς ἠγοῦντο οὐδὲ ὄνειδος μανίαν·
 οὐ γὰρ ἂν τῇ καλλίστῃ τέχνῃ, ἣ τὸ μέλλον κρίνεται, αὐτὸ c
 τοῦτο τοῦνομα ἐμπλέκοντες μανικὴν ἐκάλεσαν. ἀλλ' ὡς
 καλοῦ ὄντος, ὅταν θεία μοίρα γίγνηται, οὕτω νομίσαντες
 ἔθεντο, οἱ δὲ νῦν ἀπειροκάλως τὸ ταῦ ἐπεμβάλλοντες
 μαντικὴν ἐκάλεσαν. ἐπεὶ καὶ τὴν γε τῶν ἐμφρόνων, 5
 ζήτησιν τοῦ μέλλοντος διὰ τε ὀρνίθων ποιουμένων καὶ τῶν
 ἄλλων σημείων, ἅτ' ἐκ διανοίας ποριζομένων ἀνθρωπίνῃ
 οἴησει νοῦν τε καὶ ἱστορίαν, οἰουοῖστικὴν ἐπωνόμασαν,
 ἣν νῦν οἰωνιστικὴν τῷ ᾧ σεμνύοντες οἱ νέοι καλοῦσιν· d
 ὅσῳ δὴ οὖν τελεώτερον καὶ ἐντιμότερον μαντικὴ οἰωνιστικῆς,
 τό τε ὄνομα τοῦ ὀνόματος ἔργον τ' ἔργου, τόσῳ κάλλιον
 μαρτυροῦσιν οἱ παλαιοὶ μανίαν σωφροσύνης τὴν ἐκ θεοῦ τῆς
 παρ' ἀνθρώπων γιγνομένης. ἀλλὰ μὴν νόσων γε καὶ πόνων 5
 τῶν μεγίστων, ἃ δὴ παλαιῶν ἐκ μηνιμάτων ποθὲν ἔν τισι
 τῶν γενῶν ἢ μανία ἐγγενομένη καὶ προφητεύσασα, οἷς ἔδει
 ἀπαλλαγὴν ἠὔρετο, καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχὰς τε καὶ e
 λατρείας, ὅθεν δὴ καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα ἐξάντη
 ἐποίησε τὸν [ἑαυτῆς] ἔχοντα πρὸς τε τὸν παρόντα καὶ τὸν
 ἔπειτα χρόνον, λύσιν τῷ ὀρθῶς μανέντι τε καὶ κατασχομένῳ
 τῶν παρόντων κακῶν εὐρομένη. τρίτη δὲ ἀπὸ Μουσῶν 245
 κατοκωχὴ τε καὶ μανία, λαβοῦσα ἀπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχὴν,
 ἐγείρουσα καὶ ἐκβακχεύουσα κατὰ τε ᾠδὰς καὶ κατὰ τὴν
 ἄλλην ποίησιν, μυρία τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα τοὺς
 ἐπιγιγνομένους παιδεύει· ὅς δ' ἂν ἀνευ μανίας Μουσῶν ἐπὶ 5
 ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται, πεισθεὶς ὡς ἄρα ἐκ τέχνης ἱκανὸς

c 4 ἐπεμβαλόντες Aristides c 6 ποιουμένων secl. Schanz:
 ποιουμένην Stephanus c 7 ποριζομένων] ποριζομένην Stephanus
 ἀνθρωπίνῃ οἴησει pr. B Aristides: ἀνθρωπίνην οἴησει corr. b (νοήσει
 voluit): ἀνθρωπίνῃ νοήσει T c 8 οἰουοῖστικὴν W Aristides: οἰωνι-
 στικὴν B: οἶον νοῖστικὴν T d 5 γε BT: τε Aristides d 7 γενῶν,
 ἢ BT: γενῶν ἦν Hermann e 2 δὴ T: om. B e 3 ἑαυτῆς
 ἔχοντα BT: αὐτὴν ἔχοντα Aristides: ἑαυτῆς secl. (glossema ἔξω
 ἄτης fuisse suspicor) a 2 κατοκωχὴ W: κατοικωχὴ B: κατακωχὴ
 T: κατοχὴ vulg. a 6 ποιητικὰς BT Aristides Stobaeus (poeticas
 Seneca): ποιητικῆς Proclus Synesius: secl. Cobet πεισθεὶς BT
 Stobaeus: secl. Cobet ὡς ἄρα BT: ἄρα ὡς Stobaeus

ποιητῆς ἐσόμενος, ἀτελῆς αὐτός τε καὶ ἡ ποιήσις ὑπὸ τῆς τῶν μαινομένων ἢ τοῦ σωφρονούντος ἠφανίσθη.

- b Τοσαῦτα μὲν σοι καὶ ἔτι πλείω ἔχω μανίας γιγνομένης ἀπὸ θεῶν λέγειν καλὰ ἔργα. ὥστε τοῦτό γε αὐτὸ μὴ φοβώμεθα, μηδέ τις ἡμᾶς λόγος θορυβεῖτω δεδιπτόμενος ὡς πρὸ τοῦ κεκινημένου τὸν σῶφρονα δεῖ προαιρεῖσθαι φίλον· ἀλλὰ
- 5 τόδε πρὸς ἐκείνῳ δείξας φερέσθω τὰ νικητήρια, ὡς οὐκ ἐπ' ὠφελία ὁ ἔρως τῷ ἐρῶντι καὶ τῷ ἐρωμένῳ ἐκ θεῶν ἐπιπέμπεται. ἡμῖν δὲ ἀποδεικτέον αὖ τοῦναντίον, ὡς ἐπ' εὐτυχία τῇ μεγίστῃ
- c παρὰ θεῶν ἢ τοιαύτη μανία δίδοται· ἢ δὲ δὴ ἀπόδειξις ἔσται δεινοῖς μὲν ἄπιστος, σοφοῖς δὲ πιστή. δεῖ οὖν πρῶτον ψυχῆς φύσεως πέρι θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης ἰδόντα πάθη τε καὶ ἔργα τάληθες νοῆσαι· ἀρχὴ δὲ ἀποδείξεως ἦδε.
- 5 Ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος. τὸ γὰρ ἀεικίνητον ἀθάνατον· τὸ δ' ἄλλο κινουὺν καὶ ὑπ' ἄλλου κινούμενον, παῦλαν ἔχον κινήσεως, παῦλαν ἔχει ζωῆς. μόνον δὲ τὸ αὐτὸ κινουὺν, ἅτε οὐκ ἀπολείπον ἐαυτό, οὔποτε λήγει κινούμενον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα κινεῖται τοῦτο πηγὴ καὶ ἀρχὴ κινήσεως.
- d ἀρχὴ δὲ ἀγένητον. ἐξ ἀρχῆς γὰρ ἀνάγκη πᾶν τὸ γιγνόμενον γίνεσθαι, αὐτὴν δὲ μηδ' ἐξ ἐνός· εἰ γὰρ ἐκ τοῦ ἀρχῆς γίγνοιτο, οὐκ ἂν ἔτι ἀρχὴ γίγνοιτο. ἐπειδὴ δὲ ἀγένητόν ἐστιν, καὶ ἀδιάφθορον αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι. ἀρχῆς γὰρ δὴ
- 5 ἀπολομένης οὔτε αὐτὴ ποτε ἐκ τοῦ οὔτε ἄλλο ἐξ ἐκείνης γενήσεται, εἴπερ ἐξ ἀρχῆς δεῖ τὰ πάντα γίνεσθαι. οὕτω δὲ κινήσεως μὲν ἀρχὴ τὸ αὐτὸ αὐτὸ κινουὺν. τοῦτο δὲ οὔτ' ἀπόλλυσθαι οὔτε γίνεσθαι δυνατόν, ἢ πάντα τε οὐρανὸν
- e πᾶσάν τε γῆν εἰς ἓν συμπεσοῦσαν στῆναι καὶ μήποτε αὐθις ἔχειν ὄθεν κινηθέντα γενήσεται. ἀθανάτου δὲ πεφασμένου

b 1 μὲν σοι T Aristides: μέντοι B b 6 ὁ om. V Stobaeus d 3 ἔτι ἀρχὴ Buttman (et sic ut videtur Iamblichus: cf. Timaeum Locrum ap. Theodoretum εἰ γὰρ ἐγένετο, οὐκ ἂν ἦν ἔτι ἀρχά): ἀρχὴ Vind. 89 Cicero (ut videtur): ἐξ ἀρχῆς B T Simplicius Stobaeus d 4 ἀδιάφθορον T Proclus: ἀδιάφορον B: ἀφθορον Stobaeus e 1 γῆν εἰς ἓν Philoponus: γένεσιν B T Hermias Syrianus Stobaeus: γῆν in marg. t e 2 ἔχειν Stobaeus: ἔχειν στῆναι B T δὲ T Alexander Stobaeus: om. B

τοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ κινουμένου, ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον
 τοῦτον αὐτόν τις λέγων οὐκ αἰσχυνεῖται. πᾶν γὰρ σῶμα,
 ᾧ μὲν ἔξωθεν τὸ κινεῖσθαι, ἄψυχον, ᾧ δὲ ἔνδοθεν αὐτῷ 5
 ἐξ αὐτοῦ, ἔμψυχον, ὡς ταύτης οὔσης φύσεως ψυχῆς· εἰ
 δ' ἔστιν τοῦτο οὕτως ἔχον, μὴ ἄλλο τι εἶναι τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ
 κινοῦν ἢ ψυχὴν, ἐξ ἀνάγκης ἀγένητόν τε καὶ ἀθάνατον ψυχῆ 246
 ἂν εἴη.

Περὶ μὲν οὖν ἀθανασίας αὐτῆς ἱκανῶς· περὶ δὲ τῆς ἰδέας
 αὐτῆς ᾧδε λεκτέον. οἶον μὲν ἔστι, πάντῃ πάντως θείας
 εἶναι καὶ μακρᾶς διηγήσεως, ᾧ δὲ ἔοικεν, ἀνθρωπίνης τε 5
 καὶ ἐλάττονος· ταύτῃ οὖν λέγωμεν. ἔοικέτω δὴ συμφύτῳ
 δυνάμει ὑποπτέρου ζεύγους τε καὶ ἡνιόχου. θεῶν μὲν οὖν
 ἵπποι τε καὶ ἡνιόχοι πάντες αὐτοὶ τε ἀγαθοὶ καὶ ἐξ ἀγαθῶν,
 τὸ δὲ τῶν ἄλλων μέμεικται. καὶ πρῶτον μὲν ἡμῶν ὁ ἄρχων b
 συνωρίδος ἡνιοχεῖ, εἶτα τῶν ἵππων ὁ μὲν αὐτῷ καλός τε καὶ
 ἀγαθὸς καὶ ἐκ τοιούτων, ὁ δ' ἐξ ἐναντίων τε καὶ ἐναντίος·
 χαλεπὴ δὴ καὶ δύσκολος ἐξ ἀνάγκης ἢ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις.
 πῆ δὴ οὖν θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῶον ἐκλήθη πειρατέον 5
 εἰπεῖν. ψυχὴ πᾶσα παντὸς ἐπιμελεῖται τοῦ ἀψύχου, πάντα δὲ
 οὐρανὸν περιπολεῖ, ἄλλοτ' ἐν ἄλλοις εἶδεσι γιγνομένη. τελέα
 μὲν οὖν οὔσα καὶ ἐπτερωμένη μετεωροπορεῖ τε καὶ πάντα c
 τὸν κόσμον διοικεῖ, ἢ δὲ πτερορρηήσασα φέρεται ἕως ἂν
 στερεοῦ τινος ἀντιλάβηται, οὗ κατοικισθεῖσα, σῶμα γήϊνον
 λαβοῦσα, αὐτὸ αὐτὸ δοκοῦν κινεῖν διὰ τὴν ἐκείνης δύναμιν,
 ζῶον τὸ σύμπαν ἐκλήθη, ψυχὴ καὶ σῶμα παγέν, θνητόν τ' 5
 ἔσχεν ἐπωνυμίαν· ἀθάνατον δὲ οὐδ' ἐξ ἐνὸς λόγου λελογι-
 σμένου, ἀλλὰ πλάττομεν οὔτε ἰδόντες οὔτε ἱκανῶς νοήσαντες

a 6 ἔοικέτω δὴ γρ. t Hermias Stobaeus : ἔοικε τῷ δὴ T : ἔοικε τῷ δὴ
 B : ἔοικε δὴ τῷ V : ἔοικε δὴ τῇ vulg. a 8 πάντες αὐτοὶ τε T : καὶ
 πάντες αὐτοὶ B b 2 αὐτῷ BT : αὐτῶν al. b 5 τε T : om. B
 b 6 ψυχὴ πᾶσα Simplicius : πᾶσα ἢ ψυχὴ B : ἢ ψυχὴ πᾶσα T : ψυχὴ γὰρ
 πᾶσα Eusebius b 7 οὐρανὸν BT : ἀνθρωπον V : οὖν Herwerden :
 secl. Badham c 1 οὖν T : om. B μετεωροπολεῖ Syrianius
 πάντα B : ἅπαντα T c 7 πλάττομεν Proclus corr. V : πλαττομένου
 BT οὔτε ἰδόντες T : οὔτ' εἰδότες B Proclus

d θεόν, ἀθάνατόν τι ζῶον, ἔχον μὲν ψυχὴν, ἔχον δὲ σῶμα, τὸν
 ἀεὶ δὲ χρόνον ταῦτα συμπεφυκότα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ,
 ὅπη τῷ θεῷ φίλον, ταύτη ἔχέτω τε καὶ λεγέσθω· τὴν δὲ
 αἰτίαν τῆς τῶν πτερῶν ἀποβολῆς, δι' ἣν ψυχῆς ἀπορρεῖ,
 5 λάβωμεν. ἔστι δέ τις τοιάδε.

Πέφυκεν ἡ πτεροῦ δύναμις τὸ ἐμβριθὲς ἄγειν ἄνω μετε-
 ωρίζουσα ἢ τὸ τῶν θεῶν γένος οἰκεῖ, κεκοιώνηκε δέ πη
 μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θεοῦ [ψυχῆ], τὸ δὲ θεοῦ
 e καλόν, σοφόν, ἀγαθόν, καὶ πᾶν ὅτι τοιοῦτον· τούτοις δὴ
 τρέφεται τε καὶ αὖξεται μάλιστα γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα,
 αἰσχυρῷ δὲ καὶ κακῷ καὶ τοῖς ἐναντίοις φθίνει τε καὶ διόλ-
 λυται. ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, ἐλαύνων
 5 πτηνὸν ἄρμα, πρῶτος πορεύεται, διακοσμῶν πάντα καὶ ἐπι-
 μελούμενος· τῷ δ' ἔπεται στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων,
 247 κατὰ ἕνδεκα μέρη κεκοσμημένη. μένει γὰρ Ἐστία ἐν θεῶν
 οἴκῳ μόνη· τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι ἐν τῷ τῶν δώδεκα ἀριθμῷ
 τεταγμένοι θεοὶ ἄρχοντες ἡγούνται κατὰ τάξιν ἣν ἕκαστος
 ἐτάχθη. πολλαὶ μὲν οὖν καὶ μακάριαι θεαὶ τε καὶ διέξοδοι
 5 ἐντὸς οὐρανοῦ, ἃς θεῶν γένος εὐδαιμόνων ἐπιστρέφεται
 πρᾶπτων ἕκαστος αὐτῶν τὸ αὐτοῦ, ἔπεται δὲ ὁ ἀεὶ ἐθέλων
 τε καὶ δυνάμενος· φθόνος γὰρ ἔξω θεοῦ χοροῦ ἴσταται.
 ὅταν δὲ δὴ πρὸς δαῖτα καὶ ἐπὶ θοίνην ἴωσιν, ἄκραν ἐπὶ τὴν
 b ὑπουράνιον ἀψίδα πορεύονται πρὸς ἄναντες, ἢ δὴ τὰ μὲν θεῶν
 ὀχήματα ἰσορρόπως εὐήνια ὄντα ῥαδίως πορεύεται, τὰ δὲ
 ἄλλα μόγις· βρίθει γὰρ ὁ τῆς κάκης ἵππος μετέχων, ἐπὶ
 τὴν γῆν ῥέπων τε καὶ βαρύνων ᾧ μὴ καλῶς ἦν τεθραμμένος
 5 τῶν ἡνιόχων. ἔνθα δὴ πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος ψυχῆ

d 1 τι T: τὸ B d 2 δὴ T: ἡδη B d 8 ψυχῆ BT: om.
 Plutarchus e 2 αὖξεται BT: ἄρδεται Proclus μάλιστα γὰρ b:
 μάλιστα τε B: μάλιστα T e 3 καὶ τοῖς ἐναντίοις secl. Schanz
 a 5 εὐδαιμόνων BT Syrianus Damascius: καὶ δαιμόνων Badham: εὐδαι-
 μόνως Schanz a 7 θεοῦ χοροῦ B Alexander: χοροῦ θεοῦ T
 a 8 καὶ B: τε καὶ T ἐπὶ T Proclus: ὑπὸ B b 1 ὑπουράνιον B
 Proclus: ὑπουρανίαν W (sed ε supra υ): οὐράνιον T ἢ δὴ Proclus: ἡδη
 BT b 3 κάκης T: κακῆς B b 4 ἦν recc.: ἡ BT

πρόκειται. αἱ μὲν γὰρ ἀθάνατοι καλούμεναι, ἡνίκ' ἂν πρὸς ἄκρῳ γένωνται, ἕξω πορευθεῖσαι ἕστησαν ἐπὶ τῷ τοῦ οὐρανοῦ νότῳ, στάσας δὲ αὐτὰς περιάγει ἢ περιφορά, αἱ δὲ θεωροῦσι c τὰ ἕξω τοῦ οὐρανοῦ.

Τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ὕμνησέ πω τῶν τῆδε ποιητῆς οὔτε ποτὲ ὕμνήσει κατ' ἀξίαν. ἔχει δὲ ὧδε—τολμη-
τέον γὰρ οὖν τό γε ἀληθὲς εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ ἀλη- 5
θείας λέγοντα—ἢ γὰρ ἀχρώματός τε καὶ ἀσχημάτιστος καὶ
ἀναφῆς οὐσία ὄντως οὔσα, ψυχῆς κυβερνήτη μόνῳ θεατῇ
νῶ, περὶ ἣν τὸ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης γένος, τοῦτον ἔχει
τὸν τόπον. ἅτ' οὖν θεοῦ διάνοια νῶ τε καὶ ἐπιστήμη ἀκη- d
ράτῳ τρεφομένη, καὶ ἀπάσης ψυχῆς ὅση ἂν μέλη τὸ
προσῆκον δέξασθαι, ἰδοῦσα διὰ χρόνου τὸ ὄν ἀγαπᾷ τε καὶ
θεωροῦσα τὰληθῆ τρέφεται καὶ εὐπαθεῖ, ἕως ἂν κύκλῳ ἢ
περιφορᾷ εἰς ταῦτόν περιενέγκῃ. ἐν δὲ τῇ περιόδῳ καθορᾷ 5
μὲν αὐτὴν δικαιοσύνην, καθορᾷ δὲ σωφροσύνην, καθορᾷ δὲ
ἐπιστήμην, οὐχ ἢ γένεσις πρόσεστιν, οὐδ' ἢ ἐστὶν που ἑτέρα
ἐν ἑτέρῳ οὔσα ὣν ἡμεῖς νῦν ὄντων καλοῦμεν, ἀλλὰ τὴν ἐν e
τῷ ὅ ἐστιν ὄν ὄντως ἐπιστήμην οὔσαν· καὶ τὰλλα ὡσαύτως
τὰ ὄντα ὄντως θεασαμένα καὶ ἐστιαθεῖσα, δῦσα πάλιν εἰς
τὸ εἶσω τοῦ οὐρανοῦ, οἴκαδε ἦλθεν. ἐλθούσης δὲ αὐτῆς ὁ
ἡνίοχος πρὸς τὴν φάτιν τούς ἵππους στήσας παρέβαλεν 5
ἀμβροσίαν τε καὶ ἐπ' αὐτῇ νέκταρ ἐπότισεν.

Καὶ οὗτος μὲν θεῶν βίος· αἱ δὲ ἄλλαι ψυχαί, ἢ μὲν 248
ἄριστα θεῶ ἐπομένη καὶ εἰκασμένη ὑπερῆρεν εἰς τὸν ἕξω
τόπον τὴν τοῦ ἡνιόχου κεφαλὴν, καὶ συμπερινηέχθη τὴν
περιφορᾷ, θορυβουμένη ὑπὸ τῶν ἵππων καὶ μόγις καθορῶσα

c 1 νότῳ στάσας Proclus: νότῳ* στάσας T: νότῳ ἰστάσας B
θεωροῦσι corr. Ven. 189: θεωροῦσαι B T c 7 οὔσα ψυχῆς T Sim-
plicius: ψυχῇ οὔσα B: ψυχῆς Stobaeus: οὔσα Madvig θεατῇ νῶ
Clemens Proclus: θεατῇ νῶ B: θεατῇ νῶ χρήται T W d 1 τόπον T
Simplicius: τρόπον B ἀκηράτῳ τρεφομένη W Damascius: ἀκήρατος
στρεφομένη B et os s. v. W²: ἀκηράτῳ vel ἀκήρατος στρεφομένη T
d 2 ὅση B: ὅση T μέλη G: μέλλη B T d 3 δέξασθαι T:
δέξεσθαι B d 6 καθορᾷ μὲν T: καθορῶμεν B d 7 οὐδ' ἢ B: οὐ
δὴ T: οὐδ' ἢ vulg.

5 τὰ ὄντα· ἡ δὲ τοτὲ μὲν ἦρεν, τοτὲ δ' ἔδν, βιαζομένων δὲ τῶν
 ἵππων τὰ μὲν εἶδεν, τὰ δ' οὐ. αἱ δὲ δὴ ἄλλαι γλιχόμεναι
 μὲν ἅπασαι τοῦ ἄνω ἔπονται, ἀδυνατοῦσαι δέ, ὑποβρύχια
 συμπεριφέρονται, πατοῦσαι ἀλλήλας καὶ ἐπιβάλλουσαι, ἑτέρα
 b πρὸ τῆς ἑτέρας πειρωμένη γενέσθαι. θόρυβος οὖν καὶ
 ἄμιλλα καὶ ἰδρώς ἔσχατος γίνεται, οὐ δὴ κακία ἡνιόχων
 πολλαὶ μὲν χωλεύονται, πολλαὶ δὲ πολλὰ πτερὰ θραύονται·
 πᾶσαι δὲ πολὺν ἔχουσαι πόνον ἀτελεῖς τῆς τοῦ ὄντος θέας
 5 ἀπέρχονται, καὶ ἀπελθοῦσαι τροφῇ δοξαστῇ χρῶνται. οὐ
 δ' ἔνεχ' ἡ πολλὴ σπουδὴ τὸ ἀληθείας ἰδεῖν πεδίον οὐ ἔστιν,
 ἢ τε δὴ προσήκουσα ψυχῆς τῷ ἀρίστῳ νομῇ ἐκ τοῦ ἐκεῖ
 c λειμῶνος τυγχάνει οὔσα, ἢ τε τοῦ πτεροῦ φύσις, ᾧ ψυχὴ
 κουφίζεται, τούτῳ τρέφεται. θεσμός τε Ἀδραστείας ὅδε.
 ἦτις ἂν ψυχὴ θεῷ συνοπαδὸς γενομένη κατῖδῃ τι τῶν ἀλη-
 θῶν, μέχρι τε τῆς ἑτέρας περιόδου εἶναι ἀπήμονα, κὰν αἰεὶ
 5 τοῦτο δύνηται ποιεῖν, αἰεὶ ἀβλαβῆ εἶναι· ὅταν δὲ ἀδυνα-
 τήσασα ἐπισπέσθαι μὴ ἴδῃ, καὶ τινι συντυχίᾳ χρησαμένη
 λήθῃς τε καὶ κακίας πλησθεῖσα βαρυνθῇ, βαρυνθεῖσα δὲ
 πτερορρηθῆσιν τε καὶ ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, τότε νόμος ταύτην
 d μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θήρειον φύσιν ἐν τῇ πρώτῃ
 γενέσει, ἀλλὰ τὴν μὲν πλείστα ἰδοῦσαν εἰς γονὴν ἀνδρὸς
 γενησομένου φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινος καὶ
 ἐρωτικοῦ, τὴν δὲ δευτέραν εἰς βασιλέως ἐννόμου ἢ πολεμικοῦ
 5 καὶ ἀρχικοῦ, τρίτην εἰς πολιτικοῦ ἢ τινος οἰκονομικοῦ ἢ
 χρηματιστικοῦ, τετάρτην εἰς φιλοπόνου (ἢ) γυμναστικοῦ ἢ
 περὶ σώματος ἱασίν τινος ἔσομένου, πέμπτην μαντικὸν βίον
 e ἢ τινα τελεστικὸν ἔξουσιν· ἕκτη ποιητικὸς ἢ τῶν περὶ
 μίμησίν τις ἄλλος ἀρμόσει, ἑβδόμη δημιουργικὸς ἢ γεωργικός,
 ὀγδόη σοφιστικὸς ἢ δημοκοπικός, ἐνάτη τυραννικός. ἐν δὴ

b 2 οὐ δὴ T: ουδη B b 5 οὐ δ' ἔνεχ' ἢ corr. D: οὐδὲν ἔχει B:
 οὐ δὴ ἔνεχ' ἢ T b 6 οὐ secl. Madvig c 3 ψυχὴ T: ψυχῆ B
 c 4-5 κὰν αἰεὶ τοῦτο... αἰεὶ ἀβλαβῆ TW: εἰ τοῦτο... κὰν αἰεὶ βλάβη B
 c 6 χρησαμένη T: χρησαμένη B d 1 θήρειον T: θηρείαν B d 6 ἢ
 add. Badham d 7 τινος Hermann: τινα BT e 3 δημοκοπικός
 T: δημοτικός B δὴ B: δὲ T

τούτοις ἅπασιν ὅς μὲν ἂν δικαίως διαγάγη ἀμείνονος μοίρας
 μεταλαμβάνει, ὅς δ' ἂν ἀδίκως, χείρονος· εἰς μὲν γὰρ τὸ 5
 αὐτὸ ὄθεν ἦκει ἢ ψυχὴ ἐκάστη οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων—
 οὐ γὰρ πτεροῦται πρὸ τοσοῦτου χρόνου—πλὴν ἢ τοῦ φιλοσο- 249
 φήσαντος ἀδόλως ἢ παιδεραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας,
 αὐται δὲ τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετείῃ, ἐὰν ἔλωνται τρεῖς ἐφεξῆς
 τὸν βίον τοῦτον, οὕτω πτερωθεῖσαι τρισχιλιοστῶ ἔτει ἀπέρ-
 χονται. αἱ δὲ ἄλλαι, ὅταν τὸν πρῶτον βίον τελευτήσωσιν, 5
 κρίσεως ἔτυχον, κριθεῖσαι δὲ αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαι-
 ωτήρια ἐλθοῦσαι δίκην ἐκτίνουσιν, αἱ δ' εἰς τοῦρανοῦ τινα
 τόπον ὑπὸ τῆς Δίκης κουφισθεῖσαι διάγουσιν ἀξίως οὐ ἐν
 ἀνθρώπου εἶδει ἐβίωσαν βίου. τῷ δὲ χιλιοστῷ ἀμφοτέραι b
 ἀφικνούμεναι ἐπὶ κλήρωσίν τε καὶ αἵρεσιν τοῦ δευτέρου
 βίου αἰροῦνται ὃν ἂν θέλῃ ἐκάστη· ἔνθα καὶ εἰς θηρίου
 βίον ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ ἀφικνεῖται, καὶ ἐκ θηρίου ὅς ποτε
 ἄνθρωπος ἦν πάλιν εἰς ἄνθρωπον. οὐ γὰρ ἦ γε μήποτε 5
 ἰδοῦσα τὴν ἀλήθειαν εἰς τόδε ἦξει τὸ σχῆμα. δεῖ γὰρ ἄν-
 θρωπον συνιέναι κατ' εἶδος λεγόμενον, ἐκ πολλῶν ἰὸν αἰ-
 σθήσεων εἰς ἓν λογισμῷ συναιρούμενον· τοῦτο δ' ἐστὶν c
 ἀνάμνησις ἐκείνων ἃ ποτ' εἶδεν ἡμῶν ἢ ψυχὴ συμπορευθεῖσα
 θεῷ καὶ ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναί φαμεν, καὶ ἀνακύψασα εἰς
 τὸ ὃν ὄντως. διὸ δὴ δικαίως μόνη πτεροῦται ἢ τοῦ φιλοσό-
 φου διάνοια· πρὸς γὰρ ἐκείνοις ἀεὶ ἐστὶν μνήμη κατὰ δύναμιν, 5
 πρὸς οἷσπερ θεὸς ὢν θεῖός ἐστιν. τοῖς δὲ δὴ τοιούτοις ἀνὴρ
 ὑπομνήμασιν ὀρθῶς χρώμενος, τελέους ἀεὶ τελετὰς τελού-
 μενος, τέλεος ὄντως ὁ μόνος γίγνεται· ἐξιστάμενος δὲ τῶν
 ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων καὶ πρὸς τῷ θεῷ γιγνόμενος, d
 νουθετεῖται μὲν ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς παρακινῶν, ἐνθουσιάζων
 δὲ λέληθεν τοὺς πολλούς.

b 3 θέλη B T: ἐθέλη Eusebius b 4 βίον T: βίου B b 7 (τὸ)
 κατ' εἶδος Heindorf ἰὸν B T: οἷον rec. b: ἰόντ' Badham c 1 ξυναι-
 ρούμενον B T: ξυναιρουμένων Heindorf c 6 θεὸς B: ὁ θεὸς T
 (utrumque traditum fuisse testatur Hermias) θεῖός B T: θεός
 quoque traditum fuisse testatur Hermias

Ἔστι δὴ οὖν δεῦρο ὁ πᾶς ἥκων λόγος περὶ τῆς τετάρτης
 5 μανίας—ἦν ὅταν τὸ τῆδέ τις ὀρῶν κάλλος, τοῦ ἀληθοῦς
 ἀναμιμνησκόμενος, πτερῶταί τε καὶ ἀναπτερούμενος προ-
 θυμούμενος ἀναπτέσθαι, ἀδυνατῶν δέ, ὄρνιθος δίκην βλέπων
 ἄνω, τῶν κάτω δὲ ἀμελῶν, αἰτίαν ἔχει ὡς μανικῶς διακεί-
 e μενος—ὡς ἄρα αὕτη πασῶν τῶν ἐνθουσιάσεων ἀρίστη τε
 καὶ ἐξ ἀρίστων τῶ τε ἔχοντι καὶ τῶ κοινωνοῦντι αὐτῆς
 γίγνεται, καὶ ὅτι ταύτης μετέχων τῆς μανίας ὁ ἐρῶν τῶν
 καλῶν ἐραστῆς καλεῖται. καθάπερ γὰρ εἴρηται, πᾶσα μὲν
 5 ἀνθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέαται τὰ ὄντα, ἢ οὐκ ἂν ἦλθεν
 250 εἰς τόδε τὸ ζῶον· ἀναμιμνήσκεσθαι δὲ ἐκ τῶνδε ἐκεῖνα οὐ
 ῥάδιον ἀπάση, οὔτε ὅσαι βραχέως εἶδον τότε τὰ κεῖ, οὔθ' αἰ
 δεῦρο πεσοῦσαι ἐδυστύχησαν, ὥστε ὑπὸ τινῶν ὀμιλιῶν ἐπὶ
 τὸ ἀδικὸν τραπόμεναι λήθην ὦν τότε εἶδον ἱερῶν ἔχειν.
 5 ὀλίγαι δὲ λείπονται αἷς τὸ τῆς μνήμης ἱκανῶς πάρεστιν·
 αὗται δέ, ὅταν τι τῶν ἐκεῖ ὁμοίωμα ἴδωσιν, ἐκπλήττονται
 καὶ οὐκέτ' (ἐν) αὐτῶν γίνονται, ὃ δ' ἔστι τὸ πάθος ἀγνο-
 b οῦσι διὰ τὸ μὴ ἱκανῶς διαισθάνεσθαι. δικαιοσύνης μὲν οὖν
 καὶ σωφροσύνης καὶ ὅσα ἄλλα τίμια ψυχαῖς οὐκ ἔνεστι
 φέγγος οὐδὲν ἐν τοῖς τῆδε ὁμοιώμασιν, ἀλλὰ δι' ἀμυδρῶν
 ὀργάνων μόγισ αὐτῶν καὶ ὀλίγοι ἐπὶ τὰς εἰκόνας ἰόντες
 5 θεῶνται τὸ τοῦ εἰκασθέντος γένος· κάλλος δὲ τότε ἦν ἰδεῖν
 λαμπρόν, ὅτε σὺν εὐδαίμονι χορῶ μακαρίαν ὄψιν τε καὶ
 θέαν, ἐπόμενοι μετὰ μὲν Διὸς ἡμεῖς, ἄλλοι δὲ μετ' ἄλλου
 θεῶν, εἶδόν τε καὶ ἐτελοῦντο τῶν τελετῶν ἦν θέμις λέγειν
 c μακαριωτάτην, ἦν ὠργιάζομεν ὀλόκληροι μὲν αὐτοὶ ὄντες καὶ
 ἀπαθεῖς κακῶν ὅσα ἡμᾶς ἐν ὑστέρω χρόνῳ ὑπέμενευ, ὀλό-
 κληρα δὲ καὶ ἀπλᾶ καὶ ἀτρεμῆ καὶ εὐδαίμονα φάσματα
 μνούμενοί τε καὶ ἐποπτεύοντες ἐν αὐγῇ καθαρᾷ, καθαροὶ

d 5 ἦν B T Stobaeus: ἦ al.: ἴν' vulg. d 6 τε καὶ B T Stobaeus:
 secl. Schanz e 4 καλεῖται B T:
 γίγνεται Stobaeus a 3 ὥστε B γρ. t: οὔτε T a 7 οὐκέτ'
 ἐν αὐτῶν Hirschig: οὐκέτ' αὐτῶν B T: οὐκέθ' αὐτῶν vulg. b 4 ὀλίγοι
 B t: ὀλίγοις T b 8 τῶν B: om. T ἦν recc.: ἦ B: ἦ T
 c 1 ὠργιάζομεν W: ὀργιάζομεν B T c 4 αὐγῇ T: αὐτῇ B

ὄντες καὶ ἀσήμαντοι τούτου ὃ νῦν δὴ σῶμα περιφέροντες 5
ὀνομάζομεν, ὀστρέου τρόπον δεδεσμευμένοι.

Ταῦτα μὲν οὖν μνήμη κεχαρίσθω, δι' ἣν πόθῳ τῶν τότε
νῦν μακρότερα εἴρηται· περὶ δὲ κάλλους, ὥσπερ εἶπομεν,
μετ' ἐκείνων τε ἔλαμπεν ὄν, δεῦρό τ' ἐλθόντες κατειλήφαμεν d
αὐτὸ διὰ τῆς ἐναργεστάτης αἰσθήσεως τῶν ἡμετέρων στίλβον
ἐναργέστατα. ὄψις γὰρ ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος
ἔρχεται αἰσθήσεων, ἢ φρόνησις οὐχ ὀράται—δεινοὺς γὰρ ἂν
παρεῖχεν ἔρωτας, εἴ τι τοιοῦτον ἑαυτῆς ἐναργές εἶδωλον 5
παρείχετο εἰς ὄψιν ἰόν—καὶ τᾶλλα ὅσα ἐραστά· νῦν δὲ
κάλλος μόνον ταύτην ἔσχε μοῖραν, ὥστ' ἐκφανέστατον εἶναι
καὶ ἐρασμιώτατον. ὁ μὲν οὖν μὴ νεοτελής ἢ διεφθαρμένος e
οὐκ ὀξέως ἐνθένδε ἐκείσε φέρεται πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος,
θεώμενος αὐτοῦ τὴν τῆδε ἐπωνυμίαν, ὥστ' οὐ σέβεται προσ-
ορῶν, ἀλλ' ἡδονῇ παραδοὺς τετράποδος νόμον βαίνειν
ἐπιχειρεῖ καὶ παιδοσπορεῖν, καὶ ὕβρει προσομιλῶν οὐ δέ- 5
δοικεν οὐδ' αἰσχύνεται παρὰ φύσιν ἡδονῆν διώκων· ὁ δὲ 25I
ἀρτιτελής, ὁ τῶν τότε πολυθεάμων, ὅταν θεοειδὲς πρόσωπον
ἴδῃ κάλλος εὖ μεμιμημένον ἢ τινα σώματος ἰδέαν, πρῶτον
μὲν ἔφριξε καὶ τι τῶν τότε ὑπήλθεν αὐτὸν δειμάτων, εἶτα
προσορῶν ὡς θεὸν σέβεται, καὶ εἰ μὴ ἐδεδίει τὴν τῆς σφό- 5
δρα μανίας δόξαν, θύοι ἂν ὡς ἀγάλματι καὶ θεῷ τοῖς παι-
δικοῖς. ἰδόντα δ' αὐτὸν οἶον ἐκ τῆς φρίκης μεταβολή τε
καὶ ἰδρῶς καὶ θερμότης ἀήθης λαμβάνει· δεξάμενος γὰρ τοῦ b
κάλλους τὴν ἀπορροὴν διὰ τῶν ὀμμάτων ἐθερμάνθη ἢ ἢ
τοῦ πτεροῦ φύσις ἄρδεται, θερμανθέντος δὲ ἐτάκη τὰ περὶ
τὴν ἔκφυσιν, ἃ πάλαι ὑπὸ σκληρότητος συμμεμυκῶτα εἶργε
μὴ βλαστάνειν, ἐπιρρυείσης δὲ τῆς τροφῆς ὄδησέ τε καὶ 5
ὥρμησε φύεσθαι ἀπὸ τῆς ρίζης ὁ τοῦ πτεροῦ καυλὸς ὑπὸ
πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος· πᾶσα γὰρ ἦν τὸ πάλαι πτερωτή.

c 5 ἀσήμαντοι] fort. ἀπήμαντοι H. Richards νῦν δὴ T: νῦν B
c 6 δεδεσμευμένοι T: δεδεσμευμένον B a 5 μὴ ἐδεδίει Cobet: μὴ
'δεδίει Schanz: μὴ δεδιείη B (sed εἴη punctis notatum): μὴ δεδίει T
b 2 ἢ . . . ἄρδεται ante ἐθερμάνθη transp. ci. Ast ἢ ἢ T: ἢ B

- c ζεῖ οὖν ἐν τούτῳ ὄλη καὶ ἀνακηκίει, καὶ ὅπερ τὸ τῶν ὀδοντοφυούντων πάθος περὶ τοὺς ὀδόντας γίγνεται ὅταν ἄρτι φύωσιν, κνήσις τε καὶ ἀγανάκτησις περὶ τὰ οὖλα, ταῦτόν δὴ πέπουθεν ἢ τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχῆ· ζεῖ τε καὶ
 5 ἀγανακτεῖ καὶ γαργαλίζεται φύουσα τὰ πτερά. ὅταν μὲν οὖν βλέπουσα πρὸς τὸ τοῦ παιδὸς κάλλος, ἐκεῖθεν μέρη ἐπιόντα καὶ ῥέοντ'—ἀ δὴ διὰ ταῦτα ἱμερος καλεῖται—δεχομένη [τὸν ἱμερον] ἄρδῃται τε καὶ θερμαίνεται, λωφᾶ τε τῆς ὀδύνης
 d καὶ γέγηθεν· ὅταν δὲ χωρὶς γένηται καὶ ἀνχμήση, τὰ τῶν διεξόδων στόματα ἢ τὸ πτερόν ὄρμᾶ, συναναινόμενα μύσαντα ἀποκλήει τὴν βλάστην τοῦ πτεροῦ, ἢ δ' ἐντὸς μετὰ τοῦ ἡμέρου ἀποκεκλημένη, πηδῶσα οἷον τὰ σφύζοντα, τῇ διεξόδῳ
 5 ἐγχρίει ἐκάστη τῇ καθ' αὐτήν, ὥστε πᾶσα κεντουμένη κύκλω ἢ ψυχῆ οἰστρᾶ καὶ ὀδυνᾶται, μνήμην δ' αὖ ἔχουσα τοῦ καλοῦ γέγηθεν. ἐκ δὲ ἀμφοτέρων μεμειγμένων ἀδημονεῖ τε τῇ ἀτοπίᾳ τοῦ πάθους καὶ ἀποροῦσα λυττᾶ, καὶ ἐμμανῆς
 e οὔσα οὔτε νυκτὸς δύναται καθεύδειν οὔτε μεθ' ἡμέραν οὐ ἂν ἢ μένειν, θεῖ δὲ ποθοῦσα ὅπου ἂν οἴηται ὄψεσθαι τὸν ἔχοντα τὸ κάλλος· ἰδοῦσα δὲ καὶ ἐποχετευσάμενη ἱμερον ἔλυσε μὲν τὰ τότε συμπεφραγμένα, ἀναπνοὴν δὲ λαβοῦσα κέντρων τε
 5 καὶ ὠδίνων ἔληξεν, ἡδονὴν δ' αὖ ταύτην γλυκυτάτην ἐν τῷ
 252 παρόντι καρποῦται. ὅθεν δὴ ἐκοῦσα εἶναι οὐκ ἀπολείπεται, οὔδέ τινα τοῦ καλοῦ περὶ πλείονος ποιεῖται, ἀλλὰ μητέρων τε καὶ ἀδελφῶν καὶ ἐταίρων πάντων λέλησται, καὶ οὐσίας δι' ἀμέλειαν ἀπολλυμένης παρ' οὐδὲν τίθεται, νομίμων δὲ
 5 καὶ εὐσχημόνων, οἷς πρὸ τοῦ ἐκαλλωπίζετο, πάντων καταφρονήσασα δουλεύειν ἐτοίμη καὶ κοιμᾶσθαι ὅπου ἂν ἐᾷ τις ἐγγυτάτῳ τοῦ πόθου· πρὸς γὰρ τῷ σέβεσθαι τὸν τὸ κάλλος
 b ἔχοντα ἰατρὸν ἠῦρηκε μόνον τῶν μεγίστων πόνων. τοῦτο

c 1 ζεῖ t: ζῆ B: ζῆ T ὀδοντοφυούντων B t: ὀδόντων φυόντων T
 c 3 φυωσιν B: φύωσι T: φυῶσι Bekker κνήσις T: κίνησις BW
 c 4 ζεῖ T: ζῆ B c 8 τὸν ἱμερον secl. olim Stallbaum d 5 ἐκάστη
 Ruhnken: ἐκάστη B T e 4 συμπεφραγμένα T: συμπεπραγμένα B
 e 5 ὠδίνων] ὀδυνῶν Badham a 6 ἂν T: ἔαν B

δὲ τὸ πάθος, ὦ παῖ καλέ, πρὸς ὃν δὴ μοι ὁ λόγος, ἄνθρωποι
 μὲν ἔρωτα ὀνομάζουσιν, θεοὶ δὲ ὃ καλοῦσιν ἀκούσας εἰκότως
 διὰ νεότητα γελάσῃ. λέγουσι δὲ οἶμαί τινες Ὀμηριδῶν ἐκ
 τῶν ἀποθέτων ἐπῶν δύο ἔπη εἰς τὸν Ἔρωτα, ὧν τὸ ἕτερον 5
 ὑβριστικὸν πάνυ καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον· ὑμνοῦσι δὲ
 ὧδε—

τὸν δ' ἦτοι θνητοὶ μὲν Ἔρωτα καλοῦσι ποτηνόν,
 ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα, διὰ πτεροφύτορ' ἀνάγκην.

τούτοις δὴ ἕξεστι μὲν πείθεσθαι, ἕξεστιν δὲ μή· ὅμως δὲ ἦ c
 γε αἰτία καὶ τὸ πάθος τῶν ἐρώντων τοῦτο ἐκείνο τυγχάνει ὄν.

Τῶν μὲν οὖν Διὸς ὀπαδῶν ὁ ληφθεὶς ἐμβριθέστερον
 δύναται φέρειν τὸ τοῦ πτερονύμου ἄχθος· ὅσοι δὲ Ἄρεώς
 τε θεραπευταὶ καὶ μετ' ἐκείνου περιεπόλουν, ὅταν ὑπ' 5
 Ἔρωτος ἀλώσι καὶ τι οἰηθῶσιν ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου,
 φονικοὶ καὶ ἔτοιμοι καθιερεύειν αὐτούς τε καὶ τὰ παιδικά.
 καὶ οὕτω καθ' ἕκαστον θεόν, οὗ ἕκαστος ἦν χορευτής, ἐκεῖ- d
 νον τιμῶν τε καὶ μιμούμενος εἰς τὸ δυνατὸν ζῆ, ἕως ἂν ἦ
 ἀδιάφθορος καὶ τὴν τῆδε πρώτην γένεσιν βιοτεύῃ, καὶ
 τούτῳ τῷ τρόπῳ πρὸς τε τοὺς ἐρωμένους καὶ τοὺς ἄλλους
 ὁμιλεῖ τε καὶ προσφέρεται. τὸν τε οὖν Ἔρωτα τῶν καλῶν 5
 πρὸς τρόπου ἐκλέγεται ἕκαστος, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκείνον
 ὄντα ἑαυτῷ οἶον ἄγαλμα τεκταίνεται τε καὶ κατακοσμεῖ, ὡς
 τιμήσων τε καὶ ὀργιάσων. οἱ μὲν δὴ οὖν Διὸς δῖόν τινα e
 εἶναι ζητοῦσι τὴν ψυχὴν τὸν ὑφ' αὐτῶν ἐρώμενον· σκο-
 ποῦσιν οὖν εἰ φιλόσοφός τε καὶ ἡγεμονικὸς τὴν φύσιν, καὶ
 ὅταν αὐτὸν εὐρόντες ἐρασθῶσι, πᾶν ποιοῦσιν ὅπως τοιοῦτος
 ἔσται. ἔαν οὖν μὴ πρότερον ἐμβεβῶσι τῷ ἐπιτηδεύματι, 5
 τότε ἐπιχειρήσαντες μανθάνουσί τε ὅθεν ἂν τι δύνωνται καὶ
 αὐτοὶ μετέρχονται, ἰχνεύοντες δὲ παρ' ἑαυτῶν ἀνευρίσκων

b 4 οἶμαί T : οἱ μὲν B b 6 ὑβριστικὸν πάνυ B : πάνυ ὑβριστικὸν
 T Stobaeus b 8 δ' ἦτοι T : δὴ τοι B Stobaeus b 9 πτεροφύτορ'
 Stobaeus : πτερόφυτον B : πτερόφοιτον T d 2 ζῆ recc. : ζῆν B T
 d 3 βιοτεύῃ corr. Coisl. : βιοτεύει B T d 4 καὶ τοὺς B : καὶ πρὸς
 τοὺς T d 5 prius τε B : γε T e 1 δῖόν D : δι' ὃν B : διόν T

253 τὴν τοῦ σφετέρου θεοῦ φύσιν εὐποροῦσι διὰ τὸ συντόμως
 ἠναγκάσθαι πρὸς τὸν θεὸν βλέπειν, καὶ ἐφαπτόμενοι αὐτοῦ
 τῇ μνήμῃ ἐνθουσιῶντες ἐξ ἐκείνου λαμβάνουσι τὰ ἔθη καὶ
 τὰ ἐπιτηδεύματα, καθ' ὅσον δυνατὸν θεοῦ ἀνθρώπῳ μετα-
 5 σχεῖν· καὶ τούτων δὴ τὸν ἐρώμενον αἰτιώμενοι ἔτι τε μᾶλλον
 ἀγαπῶσι, κὰν ἐκ Διὸς ἀρύτωσιν ὥσπερ αἱ βάκχαι, ἐπὶ τὴν
 τοῦ ἐρωμένου ψυχὴν ἐπαντλοῦντες ποιοῦσιν ὡς δυνατὸν
 b ὁμοιότατον τῷ σφετέρῳ θεῷ. ὅσοι δ' αὖ μεθ' Ἡρας εἶποντο,
 βασιλικὸν ζητοῦσι, καὶ εὐρόντες περὶ τοῦτον πάντα δρῶσιν
 τὰ αὐτά. οἱ δὲ Ἀπόλλωνός τε καὶ ἐκάστου τῶν θεῶν οὔτω
 κατὰ τὸν θεὸν ἰόντες ζητοῦσι τὸν σφέτερον παῖδα πεφυκέναι,
 5 καὶ ὅταν κτήσωνται, μιμούμενοι αὐτοί τε καὶ τὰ παιδικὰ
 πείθοντες καὶ ῥυθμίζοντες εἰς τὸ ἐκείνου ἐπιτήδευμα καὶ
 ἰδέαν ἄγουσιν, ὅση ἐκάστῳ δύναμις, οὐ φθόνῳ οὐδ' ἀνελευ-
 θέρῳ δυσμενείᾳ χρώμενοι πρὸς τὰ παιδικὰ, ἀλλ' εἰς ὁμοιότητα
 c αὐτοῖς καὶ τῷ θεῷ ὃν ἂν τιμῶσι πᾶσαν πάντως ὅτι μάλιστα
 πειρώμενοι ἄγειν οὔτω ποιοῦσι. προθυμία μὲν οὖν τῶν ὡς
 ἀληθῶς ἐρώντων καὶ τελετή, ἐάν γε διαπράξωνται ὃ προθυ-
 μοῦνται ἢ λέγω, οὔτω καλὴ τε καὶ εὐδαιμονικὴ ὑπὸ τοῦ
 5 δι' ἔρωτα μανέντος φίλου τῷ φιληθέντι γίγνεται, ἐὰν
 αἰρεθῇ· ἀλίσκεται δὲ δὴ ὁ αἰρεθεὶς τοιῶδε τρόπῳ.

Καθάπερ ἐν ἀρχῇ τοῦδε τοῦ μύθου τριχῇ διείλομεν ψυχὴν
 ἐκάστην, ἵππομόρφῳ μὲν δύο τινὲ εἶδη, ἡνιοχικὸν δὲ εἶδος
 d τρίτον, καὶ νῦν ἔτι ἡμῖν ταῦτα μενέτω. τῶν δὲ δὴ ἵππων
 ὁ μὲν, φαμέν, ἀγαθός, ὁ δ' οὐ· ἀρετὴ δὲ τίς τοῦ ἀγαθοῦ
 ἢ κακοῦ κακία, οὐ διείπομεν, νῦν δὲ λεκτέον. ὁ μὲν τοίνυν
 αὐτοῖν ἐν τῇ καλλίονι στάσει ὢν τό τε εἶδος ὀρθὸς καὶ
 5 διηρθρωμένος, ὑψαύχην, ἐπίγρυπος, λευκὸς ἰδεῖν, μελανόμ-

a 5 τούτων recs. : τοῦτον B T a 6 κὰν] χὰν Madvig b 1 ἥρας
 t : ἡμέρας B T c 3 τελετή corr. Par. 1808 : τελευταίη B T ἐάν
 γε διαπράξωνται Hermias : ἐάν τ' ἐνδιαπράξωνται B T : ἐάν γ' εὐ δια-
 πράξωνται G. Hermann c 4 ἢ λέγω Heindorf : ἢν λέγω T : ἢν δ'
 ἐγὼ B c 5 γίγνεται T : γίγνηται B c 6 ὁ αἰρεθεὶς secl. Badham
 c 7 διείλομεν Heindorf : διειλόμην B T d 1 ἵππων T : ἵππω B
 d 4 αὐτοῖν T : αὐτῶν B

ματος, τιμῆς ἐραστῆς μετὰ σωφροσύνης τε καὶ αἰδοῦς, καὶ
 ἀληθινῆς δόξης ἐταῖρος, ἀπληκτος, κελεύσματι μόνον καὶ
 λόγῳ ἡνιοχεῖται· ὁ δ' αὖ σκολιός, πολὺς, εἰκῆ συμπεφορη- **e**
 μένος, κρατεραύχην, βραχυτράχηλος, σιμοπρόσωπος, μελάγ-
 χρωσ, γλαυκόμματος, ὕφαιμος, ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἐταῖρος,
 περὶ ὧτα λάσιος, κωφός, μάστιγι μετὰ κέντρων μόγις ὑπεί-
 κων. ὅταν δ' οὖν ὁ ἡνίοχος ἰδὼν τὸ ἐρωτικὸν ὄμμα, πᾶσαν **5**
 αἰσθήσει διαθερμήνας τὴν ψυχὴν, γαργαλισμοῦ τε καὶ πόθου
 κέντρων ὑποπλησθῆ, ὁ μὲν εὐπειθῆς τῷ ἡνιόχῳ τῶν ἵππων, **254**
 αἰεὶ τε καὶ τότε αἰδοῖ βιαζόμενος, ἑαυτὸν κατέχει μὴ ἐπι-
 πηδᾶν τῷ ἐρωμένῳ· ὁ δὲ οὔτε κέντρων ἡνιοχικῶν οὔτε
 μάστιγος ἔτι ἐντρέπεται, σκιρτῶν δὲ βία φέρεται, καὶ πάντα
 πράγματα παρέχων τῷ σύζυγί τε καὶ ἡνιόχῳ ἀναγκάζει **5**
 ἵεναι τε πρὸς τὰ παιδικὰ καὶ μνεῖαν ποιεῖσθαι τῆς τῶν
 ἀφροδισίων χάριτος. τὼ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀντιτείνετον
 ἀγανακτοῦντε, ὡς δεινὰ καὶ παράνομα ἀναγκαζομένῳ· τελευ- **b**
 τῶντε δέ, ὅταν μηδὲν ἢ πέρας κακοῦ, πορεύεσθον ἀγομένῳ,
 εἷξαντε καὶ ὁμολογήσαντε ποιήσειν τὸ κελευόμενον. καὶ
 πρὸς αὐτῷ τ' ἐγένοντο καὶ εἶδον τὴν ὄψιν τὴν τῶν παιδικῶν
 ἀστράπτουσαν. ἰδόντος δὲ τοῦ ἡνιόχου ἡ μνήμη πρὸς τὴν **5**
 τοῦ κάλλους φύσιν ἠνέχθη, καὶ πάλιν εἶδεν αὐτὴν μετὰ
 σωφροσύνης ἐν ἀγνῷ βάθρῳ βεβῶσαν· ἰδοῦσα δὲ ἔδεισέ
 τε καὶ σεφθεῖσα ἀνέπεσεν ὑπτία, καὶ ἄμα ἠναγκάσθη εἰς
 τοῦπίσω ἐλκύσαι τὰς ἡνίας οὔτω σφόδρα, ὥστ' ἐπὶ τὰ **c**
 ἰσχία ἄμφω καθίσει τὼ ἵππῳ, τὸν μὲν ἐκόντα διὰ τὸ μὴ
 ἀντιτείνειν, τὸν δὲ ὑβριστὴν μάλ' ἄκοντα. ἀπελθόντε δὲ
 ἀπωτέρω, ὁ μὲν ὑπ' αἰσχύνης τε καὶ θάμβους ἰδρῶτι πᾶσαν
 ἔβρεξε τὴν ψυχὴν, ὁ δὲ λήξας τῆς ὀδύνης, ἦν ὑπὸ τοῦ **5**

d 6 καὶ secl. Badham d 7 ἀληθινῆς om. Heraclitus κε-
 λεύσματι t Heraclitus: κελεύματι B T e 2 βραχυτράχηλος B T:
 βαρυτράχηλος V e 4 περὶ ὧτα λάσιος κωφός T: περὶ ὧτα λασιοκωφός
 B Photius Synesius: περιωτάσιος ὑπόκωφος Heraclitus e 6 αἰσθήσει
 dub. Heindorf: secl. Herwerden a 1 κέντρων] πτερῶν Herwerden
 a 5 <τῷ> ἡνιόχῳ Herwerden b 1 τελευτῶντε T: τελευτῶντες B

χαλινοῦ τε ἔσχεν καὶ τοῦ πτώματος, μόγισ ἐξαναπνεύσας
 ἐλοιδώρησεν ὄργῃ, πολλὰ κακίζων τὸν τε ἡνίοχον καὶ τὸν
 ὁμόζυγα ὡς δειλία τε καὶ ἀνανδρία λιπόντε τὴν τάξιν καὶ
 d ὁμολογίαν· καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλοντας προσιέναι ἀναγκάζων
 μόγισ συνεχώρησεν δεομένων εἰς αὐθις ὑπερβαλέσθαι. ἐλ-
 θόντος δὲ τοῦ συντεθέντος χρόνου [οὔ] ἀμνημονεῖν προσ-
 ποιουμένω ἀναμιμνήσκων, βιαζόμενος, χρεμετίζων, ἔλκων
 5 ἠνάγκασεν αὐτὸν προσελθεῖν τοῖς παιδικοῖς ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς
 λόγους, καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἐγκύψας καὶ ἐκτείνας τὴν
 κέρκον, ἐνδακῶν τὸν χαλιόν, μετ' ἀναιδεΐας ἔλκει· ὁ δ'
 e ἡνίοχος ἔτι μᾶλλον ταῦτον πάθος παθών, ὥσπερ ἀπὸ ὕσ-
 πληγος ἀναπεσών, ἔτι μᾶλλον τοῦ ὑβριστοῦ ἵππου ἐκ τῶν
 ὀδόντων βία ὀπίσω σπάσας τὸν χαλιόν, τὴν τε κακηγόρον
 γλῶτταν καὶ τὰς γνάθους καθήμαξεν καὶ τὰ σκέλη τε καὶ
 5 τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας ὀδύναις ἔδωκεν. ὅταν δὲ
 ταῦτον πολλάκις πάσχων ὁ πονηρὸς τῆς ὑβρεως λήξῃ,
 ταπεινωθεὶς ἔπεται ἤδη τῇ τοῦ ἡνίοχου προνοίᾳ, καὶ ὅταν
 ἴδῃ τὸν καλόν, φόβῳ διόλλυται· ὥστε συμβαίνει τότε ἤδη τὴν
 τοῦ ἐραστοῦ ψυχὴν τοῖς παιδικοῖς αἰδουμένην τε καὶ δεδιυῖαν
 255 ἔπεσθαι. ἄτε οὖν πᾶσαν θεραπείαν ὡς ἰσόθεος θεραπευό-
 μενος οὐχ ὑπὸ σχηματιζομένου τοῦ ἐρώντος ἀλλ' ἀληθῶς
 τοῦτο πεπονθότος, καὶ αὐτὸς ὢν φύσει φίλος τῷ θερα-
 πεύοντι, εἰάν ἄρα καὶ ἐν τῷ πρόσθεν ὑπὸ συμφοιτητῶν ἢ
 5 τιῶν ἄλλων διαβεβλημένος ἦ, λεγόντων ὡς αἰσχροὺς ἐρώντι
 πλησιάζειν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπωθῆ τὸν ἐρώντα, προϊόντος
 δὲ ἤδη τοῦ χρόνου ἢ τε ἡλικία καὶ τὸ χρεῶν ἠγαγεν εἰς
 b τὸ προσέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν· οὐ γὰρ δήποτε εἴμαρται

c 8 λιπόντε T : λιπόντα B d 2 δεομένων B T : δεομένοιν Hein-
 dorf d 3 οὔ secl. Heindorf d 6 ἐπειδὴ T : ἐπεὶ δὲ B
 ἐκτείνας T : ἐντείνας B e 8 φόβῳ T : φόβον B τότε B : ποτ' T
 e 9 δεδιυῖαν Bekker : δεδυῖαν B (sed κῦι supra versum) : δεδοικυῖαν T
 a 2 ὑποσχηματιζομένου T : ὑποσχημένου B (σχηματιζο in marg. b)
 a 3 φίλος B T : φίλος εἰς ταῦτον ἄγει τὴν φιλίαν vulg. a 6 ἀπωθῆ
 corr. Coisl. : ἀπωθεῖ B T ἐρώντα t : ἔρωτα B T b 1 προσέσθαι
 corr. Coisl. : προέσθαι B T

κακὸν κακῶ φίλον οὐδ' ἀγαθὸν μὴ φίλον ἀγαθῶ εἶναι.
 προσεμένου δὲ καὶ λόγον καὶ ὁμιλίαν δεξαμένου, ἐγγύθεν
 ἢ εὐνοια γιγνομένη τοῦ ἐρώντος ἐκπλήττει τὸν ἐρώμενον
 διαισθανόμενον ὅτι οὐδ' οἱ σύμπαντες ἄλλοι φίλοι τε καὶ 5
 οἰκεῖοι μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται πρὸς τὸν ἔνθεον
 φίλον. ὅταν δὲ χρονίζῃ τοῦτο ὁρῶν καὶ πλησιάζῃ μετὰ
 τοῦ ἄπτεσθαι ἔν τε γυμνασίοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ὁμιλίαις,
 τότε ἤδη ἢ τοῦ ρεύματος ἐκείνου πηγῆ, ὃν ἕμερον Ζεὺς c
 Γανυμήδους ἐρῶν ὠνόμασε, πολλὴ φερομένη πρὸς τὸν
 ἐραστήν, ἢ μὲν εἰς αὐτὸν ἔδου, ἢ δ' ἀπομεστουμένου ἔξω
 ἀπορρεῖ· καὶ οἶον πνεῦμα ἢ τις ἠχὼ ἀπὸ λείων τε καὶ
 στερεῶν ἀλλομένη πάλιν ὅθεν ὠρμήθη φέρεται, οὕτω τὸ 5
 τοῦ κάλλους ρεῦμα πάλιν εἰς τὸν καλὸν διὰ τῶν ὀμμάτων
 ἰόν, ἢ πέφυκεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἰέναι ἀφικόμενον καὶ ἀνα-
 πτερώσαν, τὰς διόδους τῶν πτερῶν ἄρδει τε καὶ ὠρμησε d
 πτεροφυεῖν τε καὶ τὴν τοῦ ἐρωμένου αὐτῆς ψυχὴν ἔρωτος
 ἐνέπλησεν. ἐρᾷ μὲν οὖν, ὅτου δὲ ἀπορρεῖ· καὶ οὐθ' ὅτι
 πέπονθεν οἶδεν οὐδ' ἔχει φράσαι, ἀλλ' οἶον ἀπ' ἄλλου
 ὀφθαλμίας ἀπολελαυκῶς πρόφασιν εἰπεῖν οὐκ ἔχει, ὥσπερ 5
 δὲ ἐν κατόπτρῳ ἐν τῷ ἐρώντι ἑαυτὸν ὁρῶν λέληθεν. καὶ
 ὅταν μὲν ἐκεῖνος παρῆ, λήγει κατὰ ταῦτα ἐκείνῳ τῆς ὀδύνης,
 ὅταν δὲ ἀπῆ, κατὰ ταῦτα αὐτῆς ποθεῖ καὶ ποθεῖται, εἰδῶλον
 ἔρωτος ἀντέρωτα ἔχων· καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ οἶεται οὐκ ἔρωτα e
 ἀλλὰ φιλίαν εἶναι. ἐπιθυμεῖ δὲ ἐκείνῳ παραπλησίως μὲν,
 ἀσθενεστέρως δέ, ὁρᾶν, ἄπτεσθαι, φιλεῖν, συγκατακεῖσθαι·
 καὶ δὴ, οἶον εἰκός, ποιεῖ τὸ μετὰ τοῦτο ταχὺ ταῦτα. ἐν οὖν
 τῇ συγκοιμήσει τοῦ μὲν ἐραστοῦ ὁ ἀκόλαστος ἵππος ἔχει 5
 ὅτι λέγει πρὸς τὸν ἠνίοχον, καὶ ἀξιοῖ ἀντὶ πολλῶν πόνων
 σμικρὰ ἀπολαῦσαι· ὁ δὲ τῶν παιδικῶν ἔχει μὲν οὐδὲν εἰπεῖν, 256

b 3 προσεμένου T: πρὸς ἑμενον B λόγον καὶ B: λόγον τε καὶ T
 b 8 τοῦ Eusebius: τούτου BT c 1 τότε ἤδη BT: τότε δὴ
 Eusebius c 4 ἀπορρεῖ T: ἀπορρεῖ B λείων] σκληρῶν Herwerden
 d 3 οὐθ' BT: οὐδ' Buttman d 5 ὀφθαλμίας Ast d 6 alterum
 ἐν secl. Cobet e 6 λέγει Bekker: λέγει BT: λέγοι Eusebius: λέξει
 Herwerden

σπαργῶν δὲ καὶ ἀπορῶν περιβάλλει τὸν ἐραστὴν καὶ φιλεῖ,
 ὡς σφόδρ' εὖνουν ἀσπαζόμενος, ὅταν τε συγκατακέωνται,
 οἷός ἐστι μὴ ἂν ἀπαρνηθῆναι τὸ αὐτοῦ μέρος χαρίσασθαι
 5 τῷ ἐρῶντι, εἰ δεηθείη τυχεῖν· ὁ δὲ ὁμόζυξ αὖ μετὰ τοῦ
 ἡνιόχου πρὸς ταῦτα μετ' αἰδοῦς καὶ λόγου ἀντιτείνει.
 ἔαν μὲν δὴ οὖν εἰς τεταγμένην τε δίαιταν καὶ φιλοσοφίαν
 νικήσῃ τὰ βελτίω τῆς διανοίας ἀγαγόντα, μακάριον μὲν
 b καὶ ὁμοιοσητικὸν τὸν ἐνθάδε βίον διάγουσιν, ἐγκρατεῖς αὐτῶν
 καὶ κόσμιοι ὄντες, δουλωσάμενοι μὲν ᾧ κακία ψυχῆς ἐνε-
 γίγνετο, ἐλευθερώσαντες δὲ ᾧ ἀρετῇ· τελευτήσαντες δὲ δὴ
 ὑπόπτεροι καὶ ἐλαφροὶ γεγονότες τῶν τριῶν παλαισμάτων
 5 τῶν ὡς ἀληθῶς Ὀλυμπιακῶν ἐν νενικήκασιν, οὐ μείζον
 ἀγαθὸν οὔτε σωφροσύνη ἀνθρωπίνη οὔτε θεία μανία δυνατὴ
 πορίσαι ἀνθρώπῳ. ἔαν δὲ δὴ διαίτη φορτικωτέρα τε καὶ
 c ἀφιλοσόφῳ, φιλοτίμῳ δὲ χρήσωνται, τάχ' ἂν που ἐν μέθαις
 ἢ τινι ἄλλῃ ἀμελείᾳ τῷ ἀκολάστῳ αὐτοῖν ὑποζυγίῳ λαβόντες
 τὰς ψυχὰς ἀφρούρους, συναγαγόντες εἰς ταῦτόν, τὴν ὑπὸ
 τῶν πολλῶν μακαριστὴν αἴρεσιν εἰλέσθην τε καὶ διεπρα-
 5 ξάσθην· καὶ διαπραξαμένῳ τὸ λοιπὸν ἤδη χρῶνται μὲν
 αὐτῇ, σπανία δέ, ἅτε οὐ πάσῃ δεδογμένα τῇ διανοίᾳ πράτ-
 τουτες. φίλω μὲν οὖν καὶ τούτῳ, ἦττον δὲ ἐκείνων, ἀλλή-
 d λωιν διὰ τε τοῦ ἔρωτος καὶ ἔξω γενομένῳ διάγουσι, πίστει
 τὰς μεγίστας ἠγουμένῳ ἀλλήλωιν δεδωκέναι τε καὶ δεδέχθαι,
 ἅς οὐ θεμιτὸν εἶναι λύσαντας εἰς ἔχθραν ποτὲ ἐλθεῖν. ἐν
 δὲ τῇ τελευτῇ ἄπτεροι μὲν, ὠρμηκότες δὲ πτεροῦσθαι ἐκβαί-
 5 νουσι τοῦ σώματος, ὥστε οὐ σμικρὸν ἄθλον τῆς ἐρωτικῆς
 μανίας φέρονται· εἰς γὰρ σκότον καὶ τὴν ὑπὸ γῆς πορείαν
 οὐ νόμος ἐστὶν ἔτι ἐλθεῖν τοῖς κατηργμένοις ἤδη τῆς ὑπου-

a 4 ἂν T : om. B Eusebius a 6 λόγου corr. Coisl. : λόγους B T
 a 7 ἔαν T : ἂ B a 8 νικήσῃ T : νικήσει B b 2 μὲν ᾧ T : μὲν ὡς B
 b 3 δὲ ᾧ T : δὲ ω B δὲ δὴ T : δὲ B c 1 τάχ' ἂν B T : τάχα W
 c 3 συναγαγόντες B : συναγαγόντες T τὴν ὑπὸ B : τὴν ὑπὸ τὴν T
 c 4 εἰλέσθην Eusebius : εἰλέτην B T διεπραξάσθην Eusebius : διεπρά-
 ξαντο B T c 7 φίλω μὲν T : φιλωμεν B d 2 ἠγουμένῳ recc. :
 ἠγουμένων B T δεδέχθαι T : δέχθαι B d 7 ὑπουρανίου B T
 Eusebius : ἐπουρανίου Ven. 184 : ὑπερουρανίου Buttman

ρανίου πορείας, ἀλλὰ φανὸν βίον διάγοντας εὐδαιμονεῖν
μετ' ἀλλήλων πορευομένους, καὶ ὁμοπτέρους ἔρωτος χάριν, e
ὅταν γένωνται, γενέσθαι.

Ταῦτα τοσαῦτα, ὦ παῖ, καὶ θεῖα οὕτω σοι δωρήσεται ἢ
παρ' ἔραστοῦ φιλία· ἢ δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἐρώντος οἰκειότης,
σωφροσύνη θνητῇ κεκραμένη, θνητά τε καὶ φειδωλὰ οἰκονο- 5
μοῦσα, ἀνελευθερίαν ὑπὸ πλήθους ἐπαινουμένην ὡς ἀρετὴν
τῇ φίλῃ ψυχῇ ἐντεκοῦσα, ἐννέα χιλιάδας ἐτῶν περὶ γῆν 257
κυλιδουμένην αὐτὴν καὶ ὑπὸ γῆς ἄνουν παρέξει.

Αὕτη σοι, ὦ φίλε Ἔρως, εἰς ἡμετέραν δύναμιν ὅτι καλ-
λίστη καὶ ἀρίστη δέδοταί τε καὶ ἐκτέτεισται παλιωφδία, τά
τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἠναγκασμένη ποιητικοῖς τισιν διὰ 5
Φαῖδρον εἰρήσθαι. ἀλλὰ τῶν προτέρων τε συγγνώμην καὶ
τῶνδε χάριν ἔχων, εὐμενῆς καὶ ἴλεως τὴν ἐρωτικὴν μοι
τέχνην ἣν ἔδωκας μῆτε ἀφέλλη μῆτε πηρώσης δι' ὀργήν,
δίδου τ' ἔτι μᾶλλον ἢ νῦν παρὰ τοῖς καλοῖς τίμιον εἶναι.
ἐν τῷ πρόσθεν δ' εἴ τι λόγῳ σοι ἀπηχῆς εἶπομεν Φαῖδρός b
τε καὶ ἐγώ, Λυσίαν τὸν τοῦ λόγου πατέρα αἰτιώμενος παῦε
τῶν τοιούτων λόγων, ἐπὶ φιλοσοφίαν δέ, ὥσπερ ἀδελφὸς
αὐτοῦ Πολέμαρχος τέτραπται, τρέψον, ἵνα καὶ ὁ ἔραστης
ὅδε αὐτοῦ μηκέτι ἐπαμφοτερίζῃ καθάπερ νῦν, ἀλλ' ἀπλῶς 5
πρὸς Ἔρωτα μετὰ φιλοσόφων λόγων τὸν βίον ποιῆται.

ΦΑΙ. Συνεύχομαί σοι, ὦ Σώκρατες, εἶπερ ἄμεινον ταῦθ'
ἡμῖν εἶναι, ταῦτα γίνεσθαι. τὸν λόγον δέ σου πάλαι c
θαυμάσας ἔχω, ὅσῳ καλλίω τοῦ προτέρου ἀπηργάσω· ὥστε
ὀκνῶ μή μοι ὁ Λυσίας ταπεινὸς φανῇ, εἴαν ἄρα καὶ ἐθελήσῃ

d 8 διαγαγόντας Eusebius e 2 γίνωνται H. Richards e 3 θεῖα
οὕτω B : οὕτω θεῖα T a 1 χιλιάδας T : χιλιάδες B γῆν corr.
Coisl. : την B : τὴν T a 2 καλινδουμένην Herwerden γῆς T :
της B a 4 δέδοταί T : δέδοκταί B a 7 τὴν ἐρωτικὴν μοι B :
τὴν μοι ἐρωτικὴν T a 8 ἔδωκας B : δέδωκας T a 9 τ' T : δ' B
b 1 ἐν T : om. B ἀπηχῆς Hermias : ἀπηνῆς B T b 3 ἀδελφὸς
Bekker : ἀδελφὸς B T b 4 τέτραπται T W : γέγραπται τε τέ-
τραπται B

πρὸς αὐτὸν ἄλλον ἀντιπαρατεῖναι. καὶ γὰρ τις αὐτόν, ὦ
 5 θαυμάσιε, ἔναγχος τῶν πολιτικῶν τοῦτ' αὐτὸ λοιδορῶν
 ὠνειδίξε, καὶ διὰ πάσης τῆς λοιδορίας ἐκάλει λογογράφον·
 τάχ' οὖν ἂν ὑπὸ φιλοτιμίας ἐπίσχοι ἡμῖν ἂν τοῦ γράφειν.

ΣΩ. Γελοῖόν γ', ὦ νεανία, τὸ δόγμα λέγεις, καὶ τοῦ
 d ἐταίρου συχνὸν διαμαρτάνεις, εἰ αὐτὸν οὕτως ἠγῆ τινα
 ψοφοδεᾶ. ἴσως δὲ καὶ τὸν λοιδορούμενον αὐτῷ οἶει ὠνειδί-
 ζοντα λέγειν ἃ ἔλεγεν.

ΦΑΙ. Ἐφαίνεται γάρ, ὦ Σώκρατες· καὶ σύνοισθά που
 5 καὶ αὐτὸς ὅτι οἱ μέγιστον δυνάμενοί τε καὶ σεμνότατοι ἐν
 ταῖς πόλεσιν αἰσχύνονται λόγους τε γράφειν καὶ καταλείπειν
 συγγράμματα ἑαυτῶν, δόξαν φοβούμενοι τοῦ ἔπειτα χρόνου,
 μὴ σοφισταὶ καλῶνται.

ΣΩ. Γλυκὺς ἀγκῶν, ὦ Φαῖδρε, λέληθέν σε ὅτι ἀπὸ τοῦ
 e μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον ἐκλήθη· καὶ πρὸς τῷ
 ἀγκῶνι λαυθάνει σε ὅτι οἱ μέγιστον φρονοῦντες τῶν πολι-
 τικῶν μάλιστα ἐρώσι λογογραφίας τε καὶ καταλείψεως
 συγγραμμάτων, οἳ γε καὶ ἐπειδὴν τινα γράφωσι λόγον,
 5 οὕτως ἀγαπῶσι τοὺς ἐπαιέτας, ὥστε προσπαραγράφουσι
 πρώτους οἱ ἂν ἑκασταχοῦ ἐπαινώσιν αὐτούς.

ΦΑΙ. Πῶς λέγεις τοῦτο; οὐ γὰρ μανθάνω.

258 ΣΩ. Οὐ μανθάνεις ὅτι ἐν ἀρχῇ ἀνδρὸς πολιτικοῦ [συγ-
 γράμματι] πρῶτος ὁ ἐπαιέτης γέγραπται.

ΦΑΙ. Πῶς;

ΣΩ. “Ἐδοξέ” πού φησιν “τῇ βουλῇ” ἢ “τῷ δήμῳ”
 5 ἢ ἀμφοτέροις, καὶ “ὁς (καὶ ὁς) εἶπεν”—τὸν αὐτὸν δὴ λέγων
 μάλα σεμνῶς καὶ ἐγκωμιάζων ὁ συγγραφεύς—ἔπειτα λέγει

c 4 αὐτὸν B T: αὐτῶν vulg.: αὐτῷ Heindorf d 1 ἠγῆ τινα B:
 τινὰ ἠγῆι T d 2 ὠνειδίζοντα Postgate: ὠνειδίζοντα νομίζοντα B:
 νομίζοντα T W d 9 ὅτι . . . e 1 ἐκλήθη secl. Heindorf e 5 ἐπαι-
 νέτας B T: ἐπαινοῦντας V e 7 λέγεις τοῦτο B: τοῦτο λέγεις T
 a 1 ἀρχῇ secl. Madvig: ἀνδρὸς secl. Herwerden (et mox συγγράμματος)
 συγγράμματι seclusi: συγγράμματος vulg. a 4 φησι B: φησὶν
 αὐτῶν τὸ σύγγραμμα T W: φησιν αὐτὸ τὸ σύγγραμμα vulg. a 5 καὶ
 ὁς add. Winckelmann

δὴ μετὰ τοῦτο, ἐπιδεικνύμενος τοῖς ἐπαινέταις τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν, ἐνίοτε πάνυ μακρὸν ποιησάμενος σύγγραμμα· ἢ σοι ἄλλο τι φαίνεται τὸ τοιοῦτον ἢ λόγος συγγεγραμμένος;

ΦΑΙ. Οὐκ ἔμοιγε.

b

ΣΩ. Οὐκοῦν ἔαν μὲν οὗτος ἐμμένῃ, γεγηθῶς ἀπέρχεται ἐκ τοῦ θεάτρου ὁ ποιητής· ἔαν δὲ ἐξαλειφθῇ καὶ ἄμοιρος γένηται λογογραφίας τε καὶ τοῦ ἄξιός εἶναι συγγράφειν, πενθεῖ αὐτός τε καὶ οἱ ἑταῖροι.

5

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Δῆλόν γε ὅτι οὐχ ὡς ὑπερφρονοῦντες τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἀλλ' ὡς τεθαυμακότες.

ΦΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί δέ; ὅταν ἱκανὸς γένηται ῥήτωρ ἢ βασιλεύς, ὥστε λαβὼν τὴν Λυκούργου ἢ Σόλωνος ἢ Δαρείου δύναμιν ἀθάνατος γενέσθαι λογογράφος ἐν πόλει, ἂρ' οὐκ ἰσόθεον ἡγείται αὐτός τε αὐτὸν ἔτι ζῶν, καὶ οἱ ἔπειτα γιγνόμενοι ταῦτα ταῦτα περὶ αὐτοῦ νομίζουσι, θεώμενοι αὐτοῦ τὰ συγγράμματα;

5

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Οἶει τινὰ οὖν τῶν τοιούτων, ὅστις καὶ ὀπωστιοῦν δύσνους Λυσία, ὀνειδίζειν αὐτὸ τοῦτο ὅτι συγγράφει;

ΦΑΙ. Οὐκ οὐν εἰκός γε ἐξ ὧν σὺ λέγεις· καὶ γὰρ ἂν τῇ ἑαυτοῦ ἐπιθυμίᾳ, ὡς ἔοικεν, ὀνειδίζει.

10

ΣΩ. Τοῦτο μὲν ἄρα παντὶ δῆλον, ὅτι οὐκ αἰσχρὸν αὐτό γε τὸ γράφειν λόγους.

d

ΦΑΙ. Τί γάρ;

ΣΩ. Ἄλλ' ἐκεῖνο οἶμαι αἰσχρὸν ἤδη, τὸ μὴ καλῶς λέγειν τε καὶ γράφειν ἀλλ' αἰσχροῦς τε καὶ κακῶς.

5

ΦΑΙ. Δῆλον δῆ.

ΣΩ. Τίς οὖν ὁ τρόπος τοῦ καλῶς τε καὶ μὴ γράφειν; δεόμεθά τι, ὦ Φαῖδρε, Λυσίαν τε περὶ τούτων ἐξετάσαι καὶ

a 7 (τὸ) μετὰ Krische
οὖν B: οὖν τινα T
σε T: οἶμαι γε vulg.

b 3 ἐξαλειφθῇ T: ἐξαλιφῇ B
c 8 αὐτὸ] αὐτῷ Ast
d 8 τι BT: τοι vulg.

c 7 τινα
d 4 οἶμαι B: οἶμαί

ἄλλον ὅστις πρόποτέ τι γέγραφεν ἢ γράψει, εἴτε πολιτικὸν
 10 σύγγραμμα εἴτε ἰδιωτικόν, ἐν μέτρῳ ὡς ποιητῆς ἢ ἄνευ
 μέτρου ὡς ἰδιώτης;

e ΦΑΙ. Ἐρωτᾶς εἰ δεόμεθα; τίνος μὲν οὖν ἔνεκα κἄν
 τις ὡς εἰπεῖν ζῆν, ἀλλ' ἢ τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἔνεκα; οὐ
 γάρ που ἐκείνων γε ὧν προλυπηθῆναι δεῖ ἢ μηδὲ ἡσθῆναι,
 ὃ δὴ ὀλίγου πᾶσαι αἰεὶ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἔχουσι· διὸ καὶ
 5 δικαίως ἀνδραποδώδεις κέκληνται.

ΣΩ. Σχολῆ μὲν δὴ, ὡς ἔοικε· καὶ ἅμα μοι δοκοῦσιν ὡς
 ἐν τῷ πνίγει ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν οἱ τέττιγες ἄδοντες καὶ
 259 ἀλλήλοις διαλεγόμενοι καθορᾶν καὶ ἡμᾶς. εἰ οὖν ἴδοιεν καὶ
 νῶ καθάπερ τοὺς πολλοὺς ἐν μεσημβρία μὴ διαλεγόμενους
 ἀλλὰ νυστάζοντας καὶ κηλουμένους ὑφ' αὐτῶν δι' ἀργίαν
 τῆς διανοίας, δικαίως ἂν καταγελῶεν, ἡγούμενοι ἀνδράποδ'
 5 ἅττα σφίσιν ἐλθόντα εἰς τὸ καταγώγιον ὥσπερ προβάτια
 μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην εὔδειν· ἐὰν δὲ ὀρώσι
 διαλεγόμενους καὶ παραπλέοντάς σφας ὥσπερ Σειρήνας
 b ἀκηλήτους, ὃ γέρας παρὰ θεῶν ἔχουσι ἀνθρώποις διδόναι,
 τάχ' ἂν δοῖεν ἀγασθέντες.

ΦΑΙ. Ἐχουσι δὲ δὴ τί τοῦτο; ἀνήκοος γάρ, ὡς ἔοικε,
 τυγχάνω ὧν.

5 ΣΩ. Οὐ μὲν δὴ πρέπει γε φιλόμουσον ἄνδρα τῶν τοιούτων
 ἀνήκοον εἶναι. λέγεται δ' ὡς ποτ' ἦσαν οὗτοι ἄνθρωποι τῶν
 πρὶν Μούσας γεγόνειν, γενομένων δὲ Μουσῶν καὶ φανείσης
 ὦδῆς οὕτως ἄρα τινὲς τῶν τότε ἐξεπλάγησαν ὑφ' ἡδονῆς,
 c ὥστε ἄδοντες ἡμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν, καὶ ἔλαθον
 τελευτήσαντες αὐτούς· ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκείνο
 φύεται, γέρας τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβόν, μηδὲν τροφῆς
 δεῖσθαι γενόμενον, ἀλλ' ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον εὐθὺς ἄδειν,

d 10 ὡς ποιητῆς et mox ὡς ἰδιώτης secl. Badham e 1 ἔνεκα κἄν
 B: ἔνεκ' ἂν T: ἔνεκα Stobaeus e 3 μηδὲ B T: μὴ V Stobaeus
 a 1 καὶ ἡμᾶς T Stobaeus: om. B καὶ νῶ Stobaeus: καινῶ B T
 b 5 γε T Stobaeus: om. B b 6 δ'] δὴ malit Heindorf c 4 γενό-
 μενον post δεῖσθαι B T Stobaeus: post εὐθὺς transp. Badham

ἕως ἂν τελευτήσῃ, καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν παρὰ Μούσας 5
 ἀπαγγέλλει τίς τίνα αὐτῶν τιμᾶ τῶν ἐνθάδε. Τερψιχόρα
 μὲν οὖν τοὺς ἐν τοῖς χοροῖς τετιμηκότας αὐτὴν ἀπαγγέλ-
 λοντες ποιοῦσι προσφιλεστέρους, τῇ δὲ Ἐρατοῖ τοὺς ἐν τοῖς d
 ἐρωτικοῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις οὕτως, κατὰ τὸ εἶδος ἐκάστης
 τιμῆς· τῇ δὲ πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ καὶ τῇ μετ' αὐτὴν
 Οὐρανία τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ διάγοντάς τε καὶ τιμῶντας τὴν
 ἐκείνων μουσικὴν ἀγγέλλουσιν, αἱ δὲ μάλιστα τῶν Μουσῶν 5
 περὶ τε οὐρανὸν καὶ λόγους οὔσαι θεῖους τε καὶ ἀνθρωπίνους
 ἰᾶσιν καλλίστην φωνήν. πολλῶν δὲ οὖν ἔνεκα λεκτέον τι
 καὶ οὐ καθευδῆτέον ἐν τῇ μεσημβρίᾳ.

ΦΑΙ. Λεκτέον γὰρ οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὅπερ νῦν προυθέμεθα σκέψασθαι, τὸν λόγον e
 ὅπῃ καλῶς ἔχει λέγειν τε καὶ γράφειν καὶ ὅπῃ μή, σκεπτέον.

ΦΑΙ. Δῆλον.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐχ ὑπάρχειν δεῖ τοῖς εἶ γε καὶ καλῶς
 ῥηθησομένοις τὴν τοῦ λέγοντος διάνοιαν εἰδυῖαν τὸ ἀληθές 5
 ὧν ἂν ἐρεῖν πέρι μέλλῃ;

ΦΑΙ. Οὕτωςι περὶ τούτου ἀκήκοα, ὦ φίλε Σώκρατες, οὐκ
 εἶναι ἀνάγκην τῷ μέλλοντι ῥήτορι ἔσεσθαι τὰ τῷ ὄντι δίκαια 260
 μαθάνειν ἀλλὰ τὰ δόξαντ' ἂν πλήθει οἵπερ δικάσουσιν,
 οὐδὲ τὰ ὄντως ἀγαθὰ ἢ καλὰ ἀλλ' ὅσα δόξει· ἐκ γὰρ τούτων
 εἶναι τὸ πείθειν ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς ἀληθείας.

ΣΩ. “Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος” εἶναι δεῖ, ὦ Φαῖδρε, 5
 ὃ ἂν εἴπωσι σοφοί, ἀλλὰ σκοπεῖν μή τι λέγωσι· καὶ δὴ
 καὶ τὸ νῦν λεχθὲν οὐκ ἀφετέον.

ΦΑΙ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Ὡδε δὴ σποπῶμεν αὐτό.

ΦΑΙ. Πῶς;

10

c 6 τερψιχόρα B T Stobaeus: τερψιχόρη vulg. d 3 μετ' αὐτὴν
 B Stobaeus: μετὰ ταύτην T d 7 ἰασιν B: ἰασιν T (corr. t:
 πέμπουσι suprascr. b) δὴ οὖν ἔνεκα W: δὴ οὐνεκεν B: δὴ οὖν
 ἔνεκεν T e 4 γε B: τε T a 5 ὦ T: ὃ B a 6 λέγωσι
 B T: λέγουσι Schaefer

b ΣΩ. Εἴ σε πείθοιμι ἐγὼ πολεμίους ἀμύνειν κτησάμενον ἵππον, ἄμφω δὲ ἵππον ἀγνοοῖμεν, τοσόονδε μέντοι τυγχάνοιμι εἰδὼς περὶ σοῦ, ὅτι Φαῖδρος ἵππον ἡγεῖται τὸ τῶν ἡμέρων ζώων μέγιστα ἔχον ὦτα—

5 ΦΑΙ. Γελοῖόν γ' ἂν, ὦ Σώκρατες, εἶη.

ΣΩ. Οὐπω γε· ἀλλ' ὅτε δὴ σπουδῇ σε πείθοιμι, συντιθεῖς λόγον ἔπαινον κατὰ τοῦ ὄνου, ἵππον ἐπονομάζων καὶ λέγων ὡς παντὸς ἄξιον τὸ θρέμμα οἴκοι τε κεκτῆσθαι καὶ ἐπὶ στρατιᾶς, ἀποπολεμεῖν τε χρήσιμον καὶ πρὸς γ' ἐνεγκεῖν δυνατὸν σκευή καὶ ἄλλα πολλὰ ὠφέλιμον.

ΦΑΙ. Παγγέλοισιν γ' ἂν ἤδη εἶη.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ κρεῖττον γελοῖον καὶ φίλον ἢ δεινὸν τε καὶ ἐχθρὸν [εἶναι ἢ φίλον];

5 ΦΑΙ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ὅταν οὖν ὁ ῥητορικὸς ἀγνοῶν ἀγαθὸν καὶ κακόν, λαβὼν πόλιν ὡσαύτως ἔχουσαν πείθη, μὴ περὶ ὄνου σκιᾶς ὡς ἵππου τὸν ἔπαινον ποιούμενος, ἀλλὰ περὶ κακοῦ ὡς ἀγαθοῦ, δόξας δὲ πλήθους μεμελετηκῶς πείση κακὰ πράττειν
10 ἀντ' ἀγαθῶν, ποῖόν τιν' ἀ(ν) οἶει μετὰ ταῦτα τὴν ῥητορικὴν
d καρπὸν ὦν ἔσπειρε θερίζει;

ΦΑΙ. Οὐ πάνυ γε ἐπιεικῆ.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, ὦ ἀγαθέ, ἀγροικότερον τοῦ δέοντος λελοιδορήκαμεν τὴν τῶν λόγων τέχνην; ἢ δ' ἴσως ἂν εἶποι· “Τί
5 ποτ', ὦ θαυμάσιοι, ληρεῖτε; ἐγὼ γὰρ οὐδέν' ἀγνοοῦντα τὰληθῆς ἀναγκάζω μαυθάνειν λέγειν, ἀλλ', εἴ τι ἐμῇ συμβουλή, κτησάμενον ἐκεῖνο οὕτως ἐμὲ λαμβάνειν· τόδε δ' οὖν μέγα λέγω, ὡς ἄνευ ἐμοῦ τῷ τὰ ὄντα εἰδότη οὐδέν τι μᾶλλον ἔσται πείθειν τέχνη.

b 5 εἶη TW: om. B b 6 οὐπω γε T: οὐποτε B δὴ T: om. B
b 9 πρὸς γ' ἐνεγκεῖν Thompson: προσενεγκεῖν BT c 3 γελοῖον
καὶ φίλον legit Hermias: γελοῖον BT c 4 εἶναι ἢ φίλον BT:
non legit Hermias c 10 τιν' ἂν Hirschig: τινα BT α 1 ὦν
TW: ὄν B d 2 γε B: om. T d 5 οὐδένα T: οὐδέν B
d 6 εἴ τι B: εἴ τις T ἐμῇ συμβουλή B: ἐμῇ συμβουλή T: ἐμῇ συ-
μβουλή χρῆται Stephanus d 7 κτησάμενον Vahlen: κτησάμενος BT
λαμβάνειν BT: λαμβάνει al.

ΦΑΙ. Οὐκοῦν δίκαια ἐρεῖ, λέγουσα ταῦτα;

e

ΣΩ. Φημί, ἐὰν οἱ γ' ἐπιόντες αὐτῇ λόγοι μαρτυρῶσιν εἶναι τέχνη. ὥσπερ γὰρ ἀκούειν δοκῶ τινων προσιόντων καὶ διαμαρτυρομένων λόγων, ὅτι ψεύδεται καὶ οὐκ ἔστι τέχνη ἀλλ' ἄτεχνος τριβή· τοῦ δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Λάκων, ἔτυμος 5 τέχνη ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἠφθαι οὔτ' ἔστιν οὔτε μή ποτε ὕστερον γένηται.

ΦΑΙ. Τούτων δεῖ τῶν λόγων, ὦ Σώκρατες· ἀλλὰ δεῦρο 261 αὐτοὺς παράγων ἐξέταξε τί καὶ πῶς λέγουσιν.

ΣΩ. Πάριτε δῆ, θρέμματα γενναῖα, καλλίπαιδά τε Φαῖδρον πείθετε ὡς ἐὰν μὴ ἱκανῶς φιλοσοφήσῃ, οὐδὲ ἱκανός ποτε λέγειν ἔσται περὶ οὐδενός. ἀποκρινέσθω δὴ ὁ Φαῖδρος. 5

ΦΑΙ. Ἐρωτᾶτε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τὸ μὲν ὅλον ἢ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις διὰ λόγων, οὐ μόνον ἐν δικαστηρίοις καὶ ὅσοι ἄλλοι δημόσιοι σύλλογοι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἰδίοις, ἢ αὐτῇ σμικρῶν τε καὶ μεγάλων πέρι, καὶ οὐδὲν ἐντιμότερον τό γε ὀρθὸν περὶ b σπουδαῖα ἢ περὶ φαῦλα γιγνόμενον; ἢ πῶς σὺ ταῦτ' ἀκήκοας;

ΦΑΙ. Οὐ μὰ τὸν Δί' οὐ παντάπασιν οὕτως, ἀλλὰ μάλιστα μὲν πῶς περὶ τὰς δίκας λέγεται τε καὶ γράφεται τέχνη, λέγεται δὲ καὶ περὶ δημηγορίας· ἐπὶ πλέον δὲ οὐκ ἀκήκοα. 5

ΣΩ. Ἄλλ' ἢ τὰς Νέστορος καὶ Ὀδυσσέως τέχνας μόνον περὶ λόγων ἀκήκοας, ἅς ἐν Ἰλίῳ σχολάζοντες συνεγραψάτην, τῶν δὲ Παλαμῆδους ἀνήκοος γέγονας;

ΦΑΙ. Καὶ ναὶ μὰ Δί' ἔγωγε τῶν Νέστορος, εἰ μὴ c Γοργίαν Νέστορά τινα κατασκευάζεις, ἢ τινα Θρασύμαχόν τε καὶ Θεόδωρον Ὀδυσσέα.

ΣΩ. Ἴσως. ἀλλὰ γὰρ τούτους ἐῶμεν· σὺ δ' εἶπέ, ἐν

e 5 τοῦ δὲ . . . e 7 γένηται secl. Schleiermacher e 5 φησὶν ὁ Λάκων
secl. Voegelin ἔτυμος τέχνη TW: ἔτοιμος B a 1 δεῖ T: δῆ B
λόγων (ἀκροᾶσθαι) H. Richards a 4 πείθετε T: πείθεται B ὡς
ἐὰν B: ἔως ἂν T b 4 τέχνη T: τέχνη B b 6 καὶ B: τε
καὶ T b 7 περὶ secl. Thompson σχολάζοντες BTW: σχο-
λάζοντε corr. Coisl. c 1 Νέστορος (καὶ Ὀδυσσέως) Herwerden
c 2 κατασκευάζεις T: κατασκευάζης B c 3 τε T: δε B

5 δικαστηρίοις οἱ ἀντίδικοι τί δρῶσιν; οὐκ ἀντιλέγουσιν μέντοι;
ἢ τί φήσομεν;

ΦΑΙ. Τοῦτ' αὐτό.

ΣΩ. Περὶ τοῦ δικαίου τε καὶ ἀδίκου;

ΦΑΙ. Ναί.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ τέχνη τοῦτο δρῶν ποιήσῃ φανῆναι τὸ
d αὐτὸ τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν δίκαιον, ὅταν δὲ βούληται, ἄδικον;

ΦΑΙ. Τί μὴν;

ΣΩ. Καὶ ἐν δημηγορίᾳ δὴ τῇ πόλει δοκεῖν τὰ αὐτὰ τοτὲ
μὲν ἀγαθὰ, τοτὲ δ' αὖ τὰναντία;

5 ΦΑΙ. Οὕτως.

ΣΩ. Τὸν οὖν Ἑλεατικὸν Παλαμήδην λέγοντα οὐκ ἴσμεν
τέχνη, ὥστε φαίνεσθαι τοῖς ἀκούουσι τὰ αὐτὰ ὅμοια καὶ
ἀνόμοια, καὶ ἐν καὶ πολλά, μένοντά τε αὖ καὶ φερόμενα;

ΦΑΙ. Μάλα γε.

10 ΣΩ. Οὐκ ἄρα μόνον περὶ δικαστήριά τέ ἐστὶν ἡ ἀντιλογικὴ
e καὶ περὶ δημηγορίαν, ἀλλ', ὡς ἔοικε, περὶ πάντα τὰ λεγόμενα
μία τις τέχνη, εἴπερ ἔστιν, αὕτη ἂν εἴη, ἢ τις οἴός τ' ἔσται
πᾶν παντὶ ὁμοιοῦν τῶν δυνατῶν καὶ οἷς δυνατόν, καὶ ἄλλου
ὁμοιοῦντος καὶ ἀποκρυπτομένου εἰς φῶς ἄγειν.

5 ΦΑΙ. Πῶς δὴ τὸ τοιοῦτον λέγεις;

ΣΩ. Τῆδε δοκῶ ζητοῦσιν φανεῖσθαι. ἀπάτη πότερον ἐν
πολὺ διαφέρουσι γίγνεται μᾶλλον ἢ ὀλίγον;

262 ΦΑΙ. Ἐν τοῖς ὀλίγον.

ΣΩ. Ἀλλά γε δὴ κατὰ σμικρὸν μεταβαίνων μᾶλλον
λήσεις ἐλθὼν ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἢ κατὰ μέγα.

ΦΑΙ. Πῶς δ' οὖν;

5 ΣΩ. Δεῖ ἄρα τὸν μέλλοντα ἀπατήσῃ μὲν ἄλλον, αὐτὸν
δὲ μὴ ἀπατήσεσθαι, τὴν ὁμοιότητα τῶν ὄντων καὶ ἀνομοιότητα
ἀκριβῶς διειδέναί.

c 10 τέχνη T: τέχνη B (et mox) d 1 βούληται ἄδικον B:
ἄδικον βούληται pr. T d 7 φαίνεσθαι B T: δοκεῖν φαίνεσθαι vulg.
d 8 μένοντα T: μὲν ὄντα B e 2 ἢ τις corr. Coisl.: ἢ τις T: ἢ τις B
e 3 πᾶν παντὶ T: πᾶμπαν τί B a 2 γε δὴ B: δὴ T: μὴν Galenus

ΦΑΙ. Ἀνάγκη μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἡ οὖν οἴός τε ἔσται, ἀλήθειαν ἀγνοῶν ἐκάστου, τὴν τοῦ ἀγνοουμένου ὁμοιότητα σμικρὰν τε καὶ μεγάλην ἐν τοῖς 10 ἄλλοις διαγιγνώσκειν;

ΦΑΙ. Ἀδύνατον. b

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῖς παρὰ τὰ ὄντα δοξάζουσι καὶ ἀπατωμένοις δῆλον ὡς τὸ πάθος τοῦτο δι' ὁμοιοτήτων τινῶν εἰσερρή.

ΦΑΙ. Γίγνεται γοῦν οὕτως.

ΣΩ. Ἔστιν οὖν ὅπως τεχνικὸς ἔσται μεταβιβάζειν κατὰ 5 σμικρὸν διὰ τῶν ὁμοιοτήτων ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐκάστοτε ἐπὶ τούναντίον ἀπάγων, ἢ αὐτὸς τοῦτο διαφεύγειν, ὃ μὴ ἐγνωρικῶς ὃ ἔστιν ἕκαστον τῶν ὄντων;

ΦΑΙ. Οὐ μὴ ποτε.

ΣΩ. Λόγων ἄρα τέχνην, ᾧ ἑταῖρε, ὃ τὴν ἀλήθειαν μὴ c εἰδῶς, δόξας δὲ τεθηρευκῶς, γελοῖαν τινά, ὡς ἔοικε, καὶ ἄτεχνον παρέξεται.

ΦΑΙ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Βούλει οὖν ἐν τῷ Λυσίου λόγῳ ὃν φέρεις, καὶ ἐν 5 οἷς ἡμεῖς εἶπομεν ἰδεῖν τι ᾧν φαμεν ἀτέχνων τε καὶ ἐντέχνων εἶναι;

ΦΑΙ. Πάντων γέ που μάλιστα, ὡς νῦν γε ψιλῶς πως λέγομεν, οὐκ ἔχοντες ἱκανὰ παραδείγματα.

ΣΩ. Καὶ μὴν κατὰ τύχην γέ τινα, ὡς ἔοικεν, ἐρρηθήτην 10 τὸ λόγῳ ἔχοντέ τι παράδειγμα, ὡς ἂν ὃ εἰδῶς τὸ ἀληθὲς d προσπαίζων ἐν λόγοις παράγοι τοὺς ἀκούοντας. καὶ ἔγωγε, ᾧ Φαῖδρε, αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεούς· ἴσως δὲ καὶ οἱ τῶν Μουσῶν προφήται οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς ᾧδοὶ ἐπιπεπνευκότες ἂν ἡμῖν εἶεν τοῦτο τὸ γέρας· οὐ γάρ που ἔγωγε τέχνης τινὸς 5 τοῦ λέγειν μέτοχος.

ΦΑΙ. Ἔστω ὡς λέγεις· μόνον δήλωσον ὃ φῆς.

ΣΩ. Ἴθι δὴ μοι ἀνάγνωθι τὴν τοῦ Λυσίου λόγου ἀρχήν.

b 5 μεταβιβάζειν T Galenus : μεταβιβάζει B
ἐντέχνων Heindorf : ἀτεχνόν . . . ἐντεχνον B T
τῷ λόγῳ B

c 6 ἀτέχνων . . .
d 1 τὸ λόγῳ T :

e ΦΑΙ. “Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν τούτων γενομένων, ἀκήκοας. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἐραστὴς ὧν σοῦ τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει” —

5 ΣΩ. Παῦσαι. τί δὴ οὖν οὗτος ἀμαρτάνει καὶ ἄτεχνον ποιεῖ λεκτέον· ἢ γάρ;

263 ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρ’ οὖν οὐ παντὶ δῆλον τό γε τοιόνδε, ὡς περὶ μὲν ἔνια τῶν τοιούτων ὁμοιοητικῶς ἔχομεν, περὶ δ’ ἔνια στασιωτικῶς;

5 ΦΑΙ. Δοκῶ μὲν ὃ λέγεις μαυθάνειν, ἔτι δ’ εἶπέ σαφέστερον.

ΣΩ. Ὅταν τις ὄνομα εἶπη σιδήρου ἢ ἀργύρου, ἄρ’ οὐ τὸ αὐτὸ πάντες διενόηθημεν;

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

10 ΣΩ. Τί δ’ ὅταν δικαίου ἢ ἀγαθοῦ; οὐκ ἄλλος ἄλλη φέρεται, καὶ ἀμφισβητοῦμεν ἀλλήλοις τε καὶ ἡμῖν αὐτοῖς;

ΦΑΙ. Πάνν μὲν οὖν.

b ΣΩ. Ἐν μὲν ἄρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὐ.

ΦΑΙ. Οὕτω.

ΣΩ. Ποτέρωθι οὖν εὐαπατητότεροί ἐσμεν, καὶ ἡ ῥητορικὴ ἐν ποτέροις μείζον δύναται;

5 ΦΑΙ. Δῆλον ὅτι ἐν οἷς πλανώμεθα.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸν μέλλοντα τέχνην ῥητορικὴν μετιέναι πρῶτον μὲν δεῖ ταῦτα ὁδῶ διηρηθῆναι, καὶ εἰληφέναι τινὰ χαρακτῆρα ἑκατέρου τοῦ εἶδους, ἐν ᾧ τε ἀνάγκη τὸ πλῆθος πλανᾶσθαι καὶ ἐν ᾧ μή.

c ΦΑΙ. Καλὸν γοῦν ἄν, ὦ Σώκρατες, εἶδος εἶη κατανενοηκῶς ὁ τοῦτο λαβών.

ΣΩ. Ἐπειτά γε οἶμαι πρὸς ἑκάστῳ γιγνώμενον μὴ λανθάνειν ἀλλ’ ὀξέως αἰσθάνεσθαι περὶ οὗ ἂν μέλλῃ ἐρεῖν
5 ποτέρου ὃν τυγχάνει τοῦ γένους.

e 2 ἡμῖν T: ὑμῖν B
ὀνομάτων H. Richards
b 7 δεῖ B: δὴ T
H. Richards

a 3 τοιούτων B T: ὄντων corr. Coisl.: fort.
ὁμοιοητικῶς T Galenus: οὐ μόνον ποιητικῶς B
b 8 πλῆθος T: εἶδος B
c 1 εἶδος addubitat

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Τί οὖν; τὸν ἔρωτα πότερον φῶμεν εἶναι τῶν ἀμφισβητησίμων ἢ τῶν μή;

ΦΑΙ. Τῶν ἀμφισβητησίμων δήπου· ἢ οἶει ἂν σοι ἐγχωρήσαι εἰπεῖν ἃ νυνδὴ εἶπες περὶ αὐτοῦ, ὡς βλάβη τέ ἐστι 10 τῷ ἐρωμένῳ καὶ ἐρώντι, καὶ αὐθις ὡς μέγιστον (ὄν) τῶν ἀγαθῶν τυγχάνει;

ΣΩ. Ἄριστα λέγεις· ἀλλ' εἶπέ καὶ τόδε—ἐγὼ γάρ τοι d διὰ τὸ ἐνθουσιαστικὸν οὐ πάνυ μέμνημαι—εἰ ὠρισάμην ἔρωτα ἀρχόμενος τοῦ λόγου.

ΦΑΙ. Νῆ Δία ἀμηχάνως γε ὡς σφόδρα.

ΣΩ. Φεῦ, ὅσῳ λέγεις τεχνικωτέρας Νύμφας τὰς Ἀχελῷου 5 καὶ Πάνα τὸν Ἑρμοῦ Λυσίου τοῦ Κεφάλου πρὸς λόγους εἶναι. ἢ οὐδὲν λέγω, ἀλλὰ καὶ ὁ Λυσίας ἀρχόμενος τοῦ ἐρωτικοῦ ἠνάγκασεν ἡμᾶς ὑπολαβεῖν τὸν Ἐρωτα ἐν τι τῶν ὄντων ὃ αὐτὸς ἐβουλήθη, καὶ πρὸς τοῦτο ἤδη συνταξάμενος πάντα τὸν e ὕστερον λόγον διεπεράνατο; βούλει πάλιν ἀναγνῶμεν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ;

ΦΑΙ. Εἰ σοί γε δοκεῖ· ὁ μέντοι ζητεῖς οὐκ ἔστ' αὐτόθι.

ΣΩ. Λέγε, ἵνα ἀκούσω αὐτοῦ ἐκείνου. 5

ΦΑΙ. “ Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν τούτων γενομένων, ἀκήκοας. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἔραστῆς ὧν 264 σοῦ τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει ὧν ἂν εὖ ποιήσωσιν, ἐπειδὰν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται.”—

ΣΩ. Ἡ πολλοῦ δεῖν ἔοικε ποιεῖν ὅδε γε ὃ ζητοῦμεν, ὃς οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς ἀλλ' ἀπὸ τελευτῆς ἐξ ὑπτίας ἀνάπαλιν διανεῖν 5 ἐπιχειρεῖ τὸν λόγον, καὶ ἄρχεται ἀφ' ὧν πεπαυμένος ἂν ἤδη

c 9 ἐγχωρήσαι codex Marcianus Galeni : συγχωρήσαι B T c 11 ὃν
addidi auctore Heindorfio (ἀγαθῶν ὧν infra Hirschig) d 4 ὡς T :
om. B d 6 Πάνα] πάντα B T : del. τ b t λόγους T : λόγου B :
λόγον al. e 6 ἐπίστασαι B : ἐπίσταμαι T a 2 τότε T : τὸ
τότε B a 4 ζητοῦμεν ds T : ζητούμενος B a 5 διανεῖν B T :
διανύειν rec. b

ὁ ἐραστῆς λέγοι πρὸς τὰ παιδικά. ἢ οὐδὲν εἶπον, Φαῖδρε, φίλη κεφαλῆ;

b ΦΑΙ. Ἔστιν γέ τοι δὴ, ὦ Σώκρατες, τελευτή, περὶ οὗ τὸν λόγον ποιεῖται.

ΣΩ. Τί δὲ τᾶλλα; οὐ χύδην δοκεῖ βεβληῆσθαι τὰ τοῦ λόγου; ἢ φαίνεται τὸ δεύτερον εἰρημένον ἔκ τινος ἀνάγκης
5 δεύτερον δεῖν τεθῆναι, ἢ τι ἄλλο τῶν ῥηθέντων; ἐμοὶ μὲν γὰρ ἔδοξεν, ὡς μηδὲν εἰδότε, οὐκ ἀγεννῶς τὸ ἐπιὸν εἰρηῆσθαι τῷ γράφοντι· σὺ δ' ἔχεις τινὰ ἀνάγκην λογογραφικὴν ἢ ταῦτα ἐκεῖνος οὕτως ἐφεξῆς παρ' ἀλληλα ἔθηκεν;

ΦΑΙ. Χρηστὸς εἶ, ὅτι με ἠγῆ ἱκανὸν εἶναι τὰ ἐκείνου
c οὕτως ἀκριβῶς διιδεῖν.

ΣΩ. Ἄλλὰ τόδε γε οἶμαί σε φάναι ἄν, δεῖν πάντα λόγον ὡσπερ ζῶον συνεστάναι σῶμά τι ἔχοντα αὐτὸν αὐτοῦ, ὥστε μήτε ἀκέφαλον εἶναι μήτε ἄπουν, ἀλλὰ μέσα τε ἔχειν καὶ
5 ἄκρα, πρέποντα ἀλλήλοις καὶ τῷ ὅλῳ γεγραμμένα.

ΦΑΙ. Πῶς γὰρ οὖν;

ΣΩ. Σκέψαι τοίνυν τὸν τοῦ ἐταίρου σου λόγον εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει, καὶ εὐρήσεις τοῦ ἐπιγράμματος οὐδὲν διαφέροντα, ὃ Μίδα τῷ Φρυγί φασὶν τινες ἐπιγεγράφθαι.

d ΦΑΙ. Ποῖον τοῦτο, καὶ τί πεπονθός;

ΣΩ. Ἔστι μὲν τοῦτο τόδε—

Χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι.

ὄφρ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,

5 αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου,

ἀγγελέω παριούσι Μίδας ὅτι τῆδε τέθαπται.

e ὅτι δ' οὐδὲν διαφέρει αὐτοῦ πρῶτον ἢ ὕστατόν τι λέγεσθαι, ἐννοεῖς πού, ὡς ἐγῶμαι.

ΦΑΙ. Σκώπτεις τὸν λόγον ἡμῶν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τοῦτον μὲν τοίνυν, ἵνα μὴ σὺ ἄχθη, ἐάσωμεν—

a 7 ἐραστῆς recs. : ἐρασθεῖς B T
Schanz b 9 με T : μὴ B

c 4 μήτε ἀκέφαλον T : μὴ το ἀκέφαλον B
e 3 ἡμῶν B : om. T

b 5 δεῖν secl. Madvig : δὴ

c 3 σῶμά τι t : σώματι B T

d 3 μίδα T : μίδα B

καίτοι συχνά γε ἔχειν μοι δοκεῖ παραδείγματα πρὸς ἅ τις 5
βλέπων ὀνύναιτ' ἄν, μιμείσθαι αὐτὰ ἐπιχειρῶν μὴ πάνυ τι—
εἰς δὲ τοὺς ἑτέρους λόγους ἴωμεν. ἦν γάρ τι ἐν αὐτοῖς, ὡς
δοκῶ, προσῆκον ἰδεῖν τοῖς βουλομένοις περὶ λόγων σκοπεῖν.

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον δὴ λέγεις; 265

ΣΩ. Ἐναντίω που ἦσθην· ὁ μὲν γὰρ ὡς τῷ ἐρῶντι, ὁ δ'
ὡς τῷ μὴ δεῖ χαρίζεσθαι, ἐλεγέτην.

ΦΑΙ. Καὶ μάλ' ἀνδρικῶς.

ΣΩ. Ὡμιην σε τάληθες ἐρεῖν, ὅτι μανικῶς· ὁ μέντοι 5
ἐζήτουν ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο. μανίαν γάρ τινα ἐφήσαμεν εἶναι
τὸν ἔρωτα. ἦ γάρ;

ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Μανίας δέ γε εἶδη δύο, τὴν μὲν ὑπὸ νοσημάτων
ἀνθρωπίνων, τὴν δὲ ὑπὸ θείας ἐξαλλαγῆς τῶν εἰωθότων 10
νομίμων γιγνομένην.

ΦΑΙ. Πάνυ γε. b

ΣΩ. Τῆς δὲ θείας τεττάρων θεῶν τέτταρα μέρη διελόμενοι,
μαντικὴν μὲν ἐπίπνοιαν Ἀπόλλωνος θέντες, Διονύσου δὲ
τελεστικὴν, Μουσῶν δ' αὖ ποιητικὴν, τετάρτην δὲ Ἀφροδίτης
καὶ Ἔρωτος, ἐρωτικὴν μανίαν ἐφήσαμεν τε ἀρίστην εἶναι, 5
καὶ οὐκ οἶδ' ὅπῃ τὸ ἐρωτικὸν πάθος ἀπεικάζοντες, ἴσως
μὲν ἀληθοῦς τινος ἐφαπτόμενοι, τάχα δ' ἂν καὶ ἄλλοσε
παραφερόμενοι, κεράσαντες οὐ παντάπασιν ἀπίθανον λόγον,
μυθικὸν τινα ὕμνον προσεπαίσαμεν μετρίως τε καὶ εὐφήμως c
τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν δεσπότην Ἔρωτα, ὦ Φαῖδρε, καλῶν
παίδων ἔφορον.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα ἔμοιγε οὐκ ἀηδῶς ἀκούσαι.

ΣΩ. Τόδε τοίνυν αὐτόθεν λάβωμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ψέγειν 5
πρὸς τὸ ἐπαινεῖν ἔσχεν ὁ λόγος μεταβῆναι.

ΦΑΙ. Πῶς δὴ οὖν αὐτὸ λέγεις;

ε 6 βλέπων (μὲν) . . . μιμείσθαι (δ') Herwerden e 7 ἑτέρους
T: ἑταίρους B b 2 τεττάρων θεῶν secl. Schanz b 5 τε
BT: om. Stobaeus b 8 λόγον corr. Par. 1808: λόγου BT
c 4 ἔμοιγε B: ἐμοὶ μὲν T

ΣΩ. Ἐμοὶ μὲν φαίνεται τὰ μὲν ἄλλα τῷ ὄντι παιδιᾷ πεπαῖσθαι· τούτων δέ τινων ἐκ τύχης ῥηθέντων δυοῖν εἰδοῖν,
 d εἰ αὐτοῖν τὴν δύναμιν τέχνη λαβεῖν δύναιτό τις, οὐκ ἄχαρι.

ΦΑΙ. Τίνων δῆ;

ΣΩ. Εἰς μίαν τε ἰδέαν συνορῶντα ἄγειν τὰ πολλαχῆ διεσπαρμένα, ἵνα ἕκαστον ὀριζόμενος δῆλον ποιῆ περὶ οὗ ἂν
 5 ἀεὶ διδάσκειν ἐθέλη. ὥσπερ τὰ νυνδὴ περὶ Ἐρωτος—ὃ ἔστιν ὀρισθέν—εἴτ' εὖ εἴτε κακῶς ἐλέχθη, τὸ γοῦν σαφές καὶ τὸ αὐτὸ αὐτῷ ὁμολογούμενον διὰ ταῦτα ἔσχεν εἰπεῖν ὁ λόγος.

ΦΑΙ. Τὸ δ' ἕτερον δῆ εἶδος τί λέγεις, ὦ Σώκρατες;

e ΣΩ. Τὸ πάλιν κατ' εἶδη δύνασθαι διατέμνειν κατ' ἄρθρα ἢ πέφυκεν, καὶ μὴ ἐπιχειρεῖν καταγνύναι μέρος μηδέν, κακοῦ μαγείρου τρόπῳ χρώμενον· ἀλλ' ὥσπερ ἄρτι τῷ λόγῳ τὸ μὲν ἄφρον τῆς διανοίας ἐν τι κοινῇ εἶδος ἐλαβέτην, ὥσπερ
 266 δὲ σώματος ἐξ ἐνὸς διπλᾶ καὶ ὁμώνυμα πέφυκε, σκαιά, τὰ δὲ δεξιὰ κληθέντα, οὕτω καὶ τὸ τῆς παρανοίας ὡς (ἐν) ἐν ἡμῖν πεφυκὸς εἶδος ἠγησαμένῳ τῷ λόγῳ, ὁ μὲν τὸ ἐπ' ἀριστερὰ τεμνόμενος μέρος, πάλιν τοῦτο τέμνων οὐκ ἐπανῆκεν πρὶν ἐν
 5 αὐτοῖς ἐφευρῶν ὀνομαζόμενον σκαιόν τινα ἔρωτα ἐλοιδώρησεν μάλ' ἐν δίκῃ, ὁ δ' εἰς τὰ ἐν δεξιᾷ τῆς μανίας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ὁμώνυμον μὲν ἐκείνῳ, θεῖον δ' αὖ τινα ἔρωτα ἐφευρῶν καὶ
 b προτεινόμενος ἐπήνεσεν ὡς μεγίστων αἴτιον ἡμῖν ἀγαθῶν.

ΦΑΙ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Τούτων δῆ ἔγωγε αὐτός τε ἐραστής, ὦ Φαῖδρε, τῶν διαιρέσεων καὶ συναγωγῶν, ἵνα οἷός τε ὦ λέγειν τε καὶ
 5 φρονεῖν· ἐάν τέ τιν' ἄλλον ἠγήσωμαι δυνατόν εἰς ἐν καὶ ἐπὶ

c 8 παιδιᾷ T: παιδία B c 9 πεπαῖσθαι T: πεπέσθαι B τινων
 . . . ῥηθέντων] τι νῶν . . . ῥηθέν τὸ τοῖν Badham εἰδοῖν] εἰδῶν
 Galenus d 1 αὐτοῖν BT: αὐτὴν vulg. d 5 τὰ BT: τὸ Schanz
 d 8 δῆ T: μὴ B e 1 κατ' BT: καὶ τὰ Madvig διατέμνειν T
 Stobaeus Galenus: τέμνειν B a 1 σώματος BT: σώματι Stobaeus
 πέφυκε σκαιά T Stobaeus: πέφυκες· καὶ & B τὰ δὲ Stobaeus:
 τὰδε ἢ BT a 2 παρανοίας BT: παροινίας Stobaeus ἐν ἐν
 Heindorf: ἐν BT: ἐν al.: om. Stobaeus ἡμῖν T Stobaeus: ὑμῖν B
 a 3 τὸ BT: om. Stobaeus a 4 ἐπανῆκεν BT: ἀνήκεν Stobaeus
 ἐν αὐτοῖς BT: ἐαντοῖς Stobaeus a 7 καὶ secl. Badham

πολλὰ πεφυκόθ' ὄραν, τοῦτον διώκω “κατόπισθε μετ' ἴχνιον ὥστε θεοῖο.” καὶ μέντοι καὶ τοὺς δυναμένους αὐτὸ δρᾶν εἰ μὲν ὀρθῶς ἢ μὴ προσαγορεύω, θεὸς οἶδε, καλῶ δὲ οὖν μέχρι τοῦδε διαλεκτικούς. τὰ δὲ νῦν παρὰ σοῦ τε καὶ Λυσίου μαθόντας εἶπε τί χρὴ καλεῖν· ἢ τοῦτο ἐκεῖνό ἐστιν ἢ λόγων τέχνη, ἢ Θρασύμαχος τε καὶ οἱ ἄλλοι χρώμενοι σοφοὶ μὲν αὐτοὶ λέγειν γεγόνασιν, ἄλλους τε ποιοῦσιν, οἳ ἂν δωροφορεῖν αὐτοῖς ὡς βασιλεῦσιν ἐθέλωσιν;

ΦΑΙ. Βασιλικοὶ μὲν ἄνδρες, οὐ μὲν δὴ ἐπιστήμονές γε ὦν ἐρωτᾶς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τὸ εἶδος ὀρθῶς ἔμοιγε δοκεῖς καλεῖν, διαλεκτικὸν καλῶν· τὸ δὲ ῥητορικὸν δοκεῖ μοι διαφεύγειν ἔθ' ἡμᾶς.

ΣΩ. Πῶς φήεις; καλὸν πού τι ἂν εἴη, ὃ τούτων ἀπολειφθὲν ὅμως τέχνη λαμβάνεται; πάντως δ' οὐκ ἀτιμαστέον αὐτὸ σοί τε καὶ ἐμοί, λεκτέον δὲ τί μέντοι καὶ ἔστι τὸ λειπόμενον τῆς ῥητορικῆς.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα που συχνά, ὦ Σώκρατες, τὰ γ' ἐν τοῖς βιβλίοις τοῖς περὶ λόγων τέχνης γεγραμμένοις.

ΣΩ. [Καὶ] καλῶς γε ὑπέμνησας. προοίμιον μὲν οἶμαι πρῶτον ὡς δεῖ τοῦ λόγου λέγεσθαι ἐν ἀρχῇ· ταῦτα λέγεις—ἢ γάρ;—τὰ κομψὰ τῆς τέχνης;

ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Δεύτερον δὲ δὴ διήγησίν τινα μαρτυρίας τ' ἐπ' αὐτῇ, τρίτον τεκμήρια, τέταρτον εἰκότα· καὶ πίστωσιν οἶμαι καὶ ἐπιπίστωσιν λέγειν τὸν γε βέλτιστον λογοδαίδαλον Βυζάντιον ἄνδρα.

ΦΑΙ. Τὸν χρηστὸν λέγεις Θεόδωρον;

ΣΩ. Τί μὴν; καὶ ἔλεγχόν γε καὶ ἐπεξέλεγχον ὡς ποιητέον ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ. τὸν δὲ κάλλιστον

b 7 πεφυκόθ'] πεφυκός B T Stobaeus: πεφυκότα vulg. b 9 ἢ μὴ T: εἰ μὴ B c 1 δὲ νῦν B: νῦν δὲ T c 2 μαθόντας B: μαθόντες T: μαθόντα H. Richards c 6 ἄνδρες Bekker: ἄνδρες B T c 7 τὸ T: om. B d 7 καὶ secl. Hirschig d 8 ἐν ἀρχῇ T: ἐπ' ἀρχῇ B: secl. ci. Schanz e 4 λογοδαίδαλον T (et legit Cicero): λόγον δαίδαλον B: λόγων Δαίδαλον Winckelmann

Πάριον Εὐηνὸν ἐς μέσον οὐκ ἄγομεν, ὃς ὑποδήλωσιν τε
 πρῶτος ἠῦρεν καὶ παρεπαίνους—οἱ δ' αὐτὸν καὶ παραψό-
 5 γους φασὶν ἐν μέτρῳ λέγειν μνήμης χάριν—σοφὸς γὰρ ἀνὴρ.
 Τεισίαν δὲ Γοργίαν τε ἐάσομεν εὔδειν, οἱ πρὸ τῶν ἀληθῶν
 τὰ εἰκότα εἶδον ὡς τιμητέα μᾶλλον, τὰ τε αὖ σμικρὰ μεγάλα
 καὶ τὰ μεγάλα σμικρὰ φαίνεσθαι ποιούσιν διὰ ῥώμην λόγου,
 b καινὰ τε ἀρχαίως τὰ τ' ἐναντία καινῶς, συντομίαν τε λόγων
 καὶ ἄπειρα μήκη περὶ πάντων ἀνηῦρον; ταῦτα δὲ ἀκούων
 ποτέ μου Πρόδικος ἐγέλασεν, καὶ μόνος αὐτὸς ἠῦρηκέναί ἔφη
 ὧν δεῖ λόγων τέχνην· δεῖν δὲ οὔτε μακρῶν οὔτε βραχέων
 5 ἀλλὰ μετρίων.

ΦΑΙ. Σοφώτατά γε, ὦ Πρόδικε.

ΣΩ. Ἰππίαν δὲ οὐ λέγομεν; οἶμαι γὰρ ἂν σύμφηφον
 αὐτῷ καὶ τὸν Ἥλείον ξένον γενέσθαι.

ΦΑΙ. Τί δ' οὔ;

10 ΣΩ. Τὰ δὲ Πώλου πῶς φράσωμεν αὖ μουσεῖα λόγων—ὡς
 c διπλασιολογίαν καὶ γνωμολογίαν καὶ εἰκονολογίαν
 —ὀνομάτων τε Λικυμνίων ἃ ἐκείνῳ ἐδωρήσατο πρὸς ποίησιν
 εὐεπείας;

ΦΑΙ. Πρωταγόρεια δέ, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἦν μέντοι
 5 τοιαῦτ' ἄττα;

ΣΩ. Ὅρθοέπειά γέ τις, ὦ παῖ, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ
 καλά. τῶν γε μὴν οἰκτρογόων ἐπὶ γῆρας καὶ πενίαν
 ἐλκομένων λόγων κεκρατηκέναί τέχνη μοι φαίνεται τὸ τοῦ
 Χαλκηδονίου σθένος, ὀργίσαι τε αὖ πολλοὺς ἅμα δεινὸς ἀνὴρ
 d γέγονεν, καὶ πάλιν ὠργισμένοις ἐπάδων κηλεῖν, ὡς ἔφη·
 διαβάλλειν τε καὶ ἀπολύσασθαι διαβολὰς ὀθενδῆ κράτιστος.

a 3 ἐς B: εἰς T a 5 ἀνὴρ Bekker: ἀνὴρ B T a 6 δὲ in
 ras. T b 4 τέχνην B T: τέχνη Stephanus δεῖν corr. Par. 1808:
 δεινὰ B T b 7-8 ἰππίαν . . . τὸν ἡλείον T: ἰππείαν . . . τὸν ἥλιον B
 b 10 φράσωμεν B: φράσομεν T: (οὐ) φράσομεν Schanz ὡς B: ὃς T
 c 2 Λικυμνιείων Ast ἃ ἐκείνῳ ἐδωρήσατο secl. Ast πρὸς ποίησιν
 B T: προσεποίησεν Cornarius c 3 εὐεπείας B T: εὐέπειαν Schanz
 c 9 Καλχηδονίου Herwerden ὀργίσαι τε T: ὀργίσαιτο B ἀνὴρ
 Bekker: ἀνὴρ B T d 2 ὄθεν δὴ Par. 1808: ὄθεν δεῖ B T

τὸ δὲ δὴ τέλος τῶν λόγων κοινῇ πᾶσιν ἔοικε συνδεδογμένον εἶναι, ᾧ τινες μὲν ἐπάνοδον, ἄλλοι δ' ἄλλο τίθενται ὄνομα.

ΦΑΙ. Τὸ ἐν κεφαλαίῳ ἕκαστα λέγεις ὑπομνήσαι ἐπὶ 5 τελευτῆς τοὺς ἀκούοντας περὶ τῶν εἰρημένων;

ΣΩ. Ταῦτα λέγω, καὶ εἴ τι σὺ ἄλλο ἔχεις εἰπεῖν λόγων τέχνης πέρι.

ΦΑΙ. Σμικρά γε καὶ οὐκ ἄξια λέγειν.

ΣΩ. Ἐὼμεν δὴ τά γε σμικρά· ταῦτα δὲ ὑπ' αὐγὰς μᾶλλον 268 ἴδωμεν, τίνα καὶ πότ' ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα ἐρρωμένην, ᾧ Σώκρατες, ἐν γε δὴ πλήθους συνόδοις.

ΣΩ. Ἔχει γάρ. ἀλλ', ᾧ δαιμόνιε, ἰδὲ καὶ σὺ εἰ ἄρα καὶ 5 σοὶ φαίνεται διεστηκὸς αὐτῶν τὸ ἥτριον ὡσπερ ἐμοί.

ΦΑΙ. Δείκνυε μόνον.

ΣΩ. Εἶπὲ δὴ μοι· εἴ τις προσελθὼν τῷ ἐταίρῳ σου Ἐρυξιμάχῳ ἢ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ἄκουμενῶ εἴποι ὅτι “Ἐγὼ ἐπίσταμαι τοιαῦτ' ἅττα σώμασι προσφέρειν, ὥστε θερμαίνειν 10 τ' ἐὰν βούλωμαι καὶ ψύχειν, καὶ ἐὰν μὲν δόξῃ μοι, ἐμεῖν b ποιεῖν, ἐὰν δ' αὖ, κάτω διαχωρεῖν, καὶ ἄλλα πάμπολλα τοιαῦτα· καὶ ἐπιστάμενος αὐτὰ ἀξιῶ ἰατρικὸς εἶναι καὶ ἄλλον ποιεῖν ᾧ ἂν τὴν τούτων ἐπιστήμην παραδῶ,” τί ἂν οἶει ἀκούσαντας εἰπεῖν; 5

ΦΑΙ. Τί δ' ἄλλο γε ἢ ἐρέσθαι εἰ προσεπίσταται καὶ οὔστινας δεῖ καὶ ὁπότε ἕκαστα τούτων ποιεῖν, καὶ μέχρι ὁπόσου;

ΣΩ. Εἰ οὖν εἴποι ὅτι “Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀξιῶ τὸν ταῦτα παρ' ἐμοῦ μαθόντα αὐτὸν οἶόν τ' εἶναι [ποιεῖν] ἂ ἐρωτᾷς;” c

ΦΑΙ. Εἰπεῖν ἂν οἶμαι ὅτι μαίνεται ἄνθρωπος, καὶ ἐκ

d 4 τίθενται T: τιθέντες B a 1 ὑπ' αὐγὰς μᾶλλον TW: ὑπαύγασμα καλὸν B a 2 πότ' B T: ποτ' vulg. a 8 εἶπὲ T b: εἴπερ pg. B a 9 Ἄκουμενῶ] ἀκουμένῳ B T a 10 σώμασι B T: σώματι V b 1 μὲν T: μὴ B (in ras.) b 3 ἐπιστάμενος b: ἐπισταμένους B T ἰατρικὸς B: ἰατρὸς T b 6 δ' ἄλλο γε T: γε ἄλλο B c 1 ποιεῖν secl. Buttman: ἐπαίειν Schleiermacher c 2 εἰπεῖν scripsi: εἴποιεν Stephanus: εἴποι B T ἄνθρωπος Bekker: ἄνθρωπος B T

βιβλίου ποθὲν ἀκούσας ἢ περιτυχῶν φαρμακίοις ἰατρὸς οἶεται γεγονέναι, οὐδὲν ἐπαίων τῆς τέχνης.

5 ΣΩ. Τί δ' εἰ Σοφοκλεῖ αὖ προσελθῶν καὶ Εὐριπίδῃ τις λέγοι ὡς ἐπίσταται περὶ σμικροῦ πράγματος ῥήσεις παμμήκεις ποιεῖν καὶ περὶ μεγάλου πάνυ σμικράς, ὅταν τε βούληται οἰκτράς, καὶ τούναντίον αὖ φοβερὰς καὶ ἀπειλητικὰς ὅσα τ'
d ἄλλα τοιαῦτα, καὶ διδάσκων αὐτὰ τραγωδίας ποιήσιν οἶεται παραδιδόναι;

ΦΑΙ. Καὶ οὗτοι ἄν, ὦ Σώκρατες, οἶμαι καταγελῶεν εἶ τις οἶεται τραγωδίαν ἄλλο τι εἶναι ἢ τὴν τούτων σύστασιν
5 πρέπουσαν ἀλλήλοις τε καὶ τῷ ὄλῳ συνισταμένην.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἀγροίκως γε οἶμαι λαιδορήσειαν, ἀλλ' ὥσπερ ἂν μουσικὸς ἐντυχῶν ἀνδρὶ οἰομένῳ ἀρμονικῶ εἶναι, ὅτι δὴ τυγχάνει ἐπιστάμενος ὡς οἶόν τε ὀξύτατην καὶ βαρ-
e τάτην χορδὴν ποιεῖν, οὐκ ἀγρίως εἴποι ἄν. “ὦ μοχθηρέ, μελαγχολᾶς,” ἀλλ' ἅτε μουσικὸς ὢν πραότερον ὅτι “ὦ ἄριστε, ἀνάγκη μὲν καὶ ταῦτ' ἐπίστασθαι τὸν μέλλοντα ἀρμονικὸν ἔσεσθαι, οὐδὲν μὴν κωλύει μηδὲ σμικρὸν ἀρμονίας
5 ἐπατεῖν τὸν τὴν σὴν ἕξιν ἔχοντα· τὰ γὰρ πρὸ ἀρμονίας ἀναγκαῖα μαθήματα ἐπίστασαι ἀλλ' οὐ τὰ ἀρμονικά.”

ΦΑΙ. Ὅρθότατά γε.

269 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ὁ Σοφοκλῆς τὸν σφισιν ἐπιδεικνύμενον τὰ πρὸ τραγωδίας ἂν φαίη ἀλλ' οὐ τὰ τραγικά, καὶ ὁ Ἄκου-
μενὸς τὰ πρὸ ἰατρικῆς ἀλλ' οὐ τὰ ἰατρικά.

ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

5 ΣΩ. Τί δὲ τὸν μελίγηρυν Ἄδραστον οἰόμεθα ἢ καὶ Περικλέα, εἰ ἀκούσειαν ὧν νυνδὴ ἡμεῖς διῆμεν τῶν παγκάλων τεχνημάτων—βραχυλογιῶν τε καὶ εἰκονολογιῶν καὶ ὅσα ἄλλα διελθόντες ὑπ' ἀγὰς ἔφαμεν εἶναι σκεπτέα—πότερον
b χαλεπῶς ἂν αὐτοῦς, ὥσπερ ἐγὼ τε καὶ σύ, ὑπ' ἀγροικίας

c8 αὐ W : καὶ αὐ B T ὅσα τὰλλα (sic) τοιαῦτα καὶ διδάσκων
T : καὶ ὅσα τὰλλα (sic) τοιαῦτα διδάσκων B d5 πρέπουσαν T :
πρέπουσαν B d6 γε B : τε T e1 ἀγροίκως Osann e5 πρὸ
t : πρὸς B T a5 οἰόμεθ' (ἂν) Hirschig a8 ἀγὰς T : αὐτὰς B

ῥῆμά τι εἶπεν ἀπαίδευτον εἰς τοὺς ταῦτα γεγραφότας τε καὶ
 διδάσκοντας ὡς ῥητορικὴν τέχνην, ἢ ἅτε ἡμῶν ὄντας σοφω-
 τέρους κὰν νῶν ἐπιπλήξαι εἰπόντας· “ὦ Φαῖδρέ τε καὶ
 Σώκρατες, οὐ χρὴ χαλεπαίνειν ἀλλὰ συγγιγνώσκειν, εἴ τινες 5
 μὴ ἐπιστάμενοι διαλέγεσθαι ἀδύνατοι ἐγένοντο ὀρίσασθαι
 τί ποτ’ ἔστιν ῥητορικὴ, ἐκ δὲ τούτου τοῦ πάθους τὰ πρὸ
 τῆς τέχνης ἀναγκαῖα μαθήματα ἔχοντες ῥητορικὴν ᾤθησαν
 ἠύρηκέναι, καὶ ταῦτα δὴ διδάσκοντες ἄλλους ἡγοῦνται σφισιν C
 τελέως ῥητορικὴν δεδιδάχθαι, τὸ δὲ ἕκαστα τούτων πιθανῶς
 λέγειν τε καὶ τὸ ὅλον συνίστασθαι, οὐδὲν ἔργον (ὄν), αὐτοὺς
 δεῖν παρ’ ἑαυτῶν τοὺς μαθητάς σφωv πορίζεσθαι ἐν τοῖς
 λόγοις”.

ΦΑΙ. Ἀλλὰ μὴν, ὦ Σώκρατες, κινδυνεύει γε τοιοῦτόν
 τι εἶναι τὸ τῆς τέχνης ἦν οὔτοι οἱ ἄνδρες ὡς ῥητορικὴν
 διδάσκουσίν τε καὶ γράφουσιν, καὶ ἔμοιγε δοκεῖς ἀληθῆ εἰρη-
 κέναι· ἀλλὰ δὴ τὴν τοῦ τῷ ὄντι ῥητορικοῦ τε καὶ πιθανοῦ
 τέχνην πῶς καὶ πόθεν ἂν τις δύναιτο πορίσασθαι; d

ΣΩ. Τὸ μὲν δύνασθαι, ὦ Φαῖδρε, ὥστε ἀγωνιστὴν τέλεον
 γενέσθαι, εἰκός—ἴσως δὲ καὶ ἀναγκαῖον—ἔχειν ὥσπερ τᾶλλα·
 εἰ μὲν σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῶ εἶναι, ἔση ῥήτωρ ἐλλό-
 γιμος, προσλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελέτην, ὅτου δ’ ἂν 5
 ἐλλείπης τούτων, ταύτη ἀτελεῆς ἔση. ὅσον δὲ αὐτοῦ τέχνη,
 οὐχ ἢ Λυσίας τε καὶ Θρασύμαχος πορεύεται δοκεῖ μοι
 φαίνεσθαι ἢ μέθοδος.

ΦΑΙ. Ἀλλὰ πῆ δὴ;

ΣΩ. Κινδυνεύει, ὦ ἄριστε, εἰκότως ὁ Περικλῆς πάντων e
 τελεώτατος εἰς τὴν ῥητορικὴν γενέσθαι.

ΦΑΙ. Τί δὴ;

ΣΩ. Πᾶσαι ὅσαι μεγάλαι τῶν τεχνῶν προσδέονται

b2 ῥῆμά τι T: ῥήματι B b7 ῥητορικὴ B: ἢ ῥητορικὴ T
 c3 οὐδὲν ἔργον ὄν Heindorf: οὐδὲν ἔργον B T: ὡς οὐδὲν ἔργον ὄν
 Hermias c4 σφωv] ἐφῶν B: σφῶιν T c6 γε T: om. B
 c8 δοκεῖς T: δοκεῖ B d4 ῥητορικῶ T: ῥητορικὸς B d5 ὄτου
 B T: ὄπου Aldina d6 ἐλλείπης T Aristides: ἐλλίπης B ἀτελεῆς
 T: ἀτελεῆς B d7 Λυσίας] Gorgias Ficinus: Τισίας Schaefer

270 ἀδολεσχίας καὶ μετεωρολογίας φύσεως πέρι· τὸ γὰρ ὑψη-
 λόνουν τοῦτο καὶ πάντα τελεσιουργὸν ἔοικεν ἐντεῦθεν ποθεν
 εἰσιέναι. ὃ καὶ Περικλῆς πρὸς τῷ εὐφυῆς εἶναι ἐκθήσατο·
 προσπεσὼν γὰρ οἶμαι τοιούτῳ ὄντι Ἀναξαγόρα, μετεωρο-
 5 λογίας ἐμπλησθεὶς καὶ ἐπὶ φύσιν νοῦ τε καὶ διανοίας ἀφικό-
 μενος, ὧν δὴ πέρι τὸν πολὺν λόγον ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας,
 ἐντεῦθεν εἴλκυσεν ἐπὶ τὴν τῶν λόγων τέχνην τὸ πρόσφορον
 αὐτῇ.

ΦΑΙ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

b ΣΩ. Ὁ αὐτὸς που τρόπος τέχνης ἰατρικῆς ὅσπερ καὶ
 ῥητορικῆς.

ΦΑΙ. Πῶς δῆ;

ΣΩ. Ἐν ἀμφοτέραις δεῖ διελέσθαι φύσιν, σώματος μὲν
 5 ἐν τῇ ἑτέρᾳ, ψυχῆς δὲ ἐν τῇ ἑτέρᾳ, εἰ μέλλεις, μὴ τριβῆ
 μόνον καὶ ἐμπειρίᾳ ἀλλὰ τέχνῃ, τῷ μὲν φάρμακα καὶ τροφήν
 προσφέρων ὑγίειαν καὶ ῥώμην ἐμποιήσῃ, τῇ δὲ λόγους τε
 καὶ ἐπιτηδεύσεις νομίμους πειθῶ ἢν ἂν βούλη καὶ ἀρετὴν
 παραδώσῃ.

10 ΦΑΙ. Τὸ γοῦν εἰκός, ὦ Σώκρατες, οὕτως.

c ΣΩ. Ψυχῆς οὖν φύσιν ἀξίως λόγου κατανοῆσαι οἶε
 δυνατὸν εἶναι ἄνευ τῆς τοῦ ὄλου φύσεως;

ΦΑΙ. Εἰ μὲν Ἰπποκράτει γε τῷ τῶν Ἀσκληπιαδῶν
 δεῖ τι πιθέσθαι, οὐδὲ περὶ σώματος ἄνευ τῆς μεθόδου
 5 ταύτης.

ΣΩ. Καλῶς γάρ, ὦ ἑταῖρε, λέγει· χρὴ μέντοι πρὸς τῷ
 Ἰπποκράτει τὸν λόγον ἐξετάζοντα σκοπεῖν εἰ συμφωνεῖ.

ΦΑΙ. Φημί.

ΣΩ. Τὸ τοίνυν περὶ φύσεως σκόπει τί ποτε λέγει Ἰππο-
 10 κράτης τε καὶ ὁ ἀληθῆς λόγος. ἂρ' οὐχ ὧδε δεῖ διανοεῖσθαι

a 2 καὶ B: καὶ τὸ T τελεσιουργὸν B Plutarchus: τελεσιουργικὸν
 T: τελεσιέργον Badham a 4 τοιούτῳ T: τῷ B a 5 διανοίας
 V Aristides: ἀνοίας BT: ἐννοίας al. a 6 ὧν Tb: ὄν pr. B
 b 4 ἐν T: om. B b 7 τῇ δὲ T: τῷ δὲ B c 2 ὄλου TW:
 λόγου B c 3 γε Heindorf: τε BT: om. Galenus τῶν BT:
 om. pr. T c 4 πιθέσθαι T: πείθεσθαι B

περὶ ὄτουοῦν φύσεως· πρῶτον μὲν, ἀπλοῦν ἢ πολυειδές d
 ἔστιν οὐ περὶ βουλευσόμεθα εἶναι αὐτοὶ τεχνικοὶ καὶ ἄλλον
 δυνατοὶ ποιεῖν, ἔπειτα δέ, ἂν μὲν ἀπλοῦν ἦ, σκοπεῖν τὴν
 δύναμιν αὐτοῦ, τίνα πρὸς τί πέφυκεν εἰς τὸ δρᾶν ἔχον ἢ
 τίνα εἰς τὸ παθεῖν ὑπὸ τοῦ, ἐὰν δὲ πλείω εἶδη ἔχη, ταῦτα 5
 ἀριθμησάμενον, ὅπερ ἐφ' ἐνός, τοῦτ' ἰδεῖν ἐφ' ἐκάστου, τῷ τί
 ποιεῖν αὐτὸ πέφυκεν ἢ τῷ τί παθεῖν ὑπὸ τοῦ;

ΦΑΙ. Κινδυνεύει, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἡ γοῦν ἄνευ τούτων μέθοδος εἰκοίκοι ἂν ὡσπερ
 τυφλοῦ πορεία. ἀλλ' οὐ μὴν ἀπεικαστέον τὸν γε τέχνη e
 μετιόντα ὀτιοῦν τυφλῷ οὐδὲ κωφῷ, ἀλλὰ δῆλον ὡς, ἂν
 τῷ τις τέχνη λόγους διδῷ, τὴν οὐσίαν δείξει ἀκριβῶς τῆς
 φύσεως τούτου πρὸς ὃ τοὺς λόγους προσοίσει· ἔσται δέ που
 ψυχὴ τοῦτο. 5

ΦΑΙ. Τί μὴν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ ἀμιλλα αὐτῷ τέταται πρὸς τοῦτο πᾶσα· 271
 πειθῶ γὰρ ἐν τούτῳ ποιεῖν ἐπιχειρεῖ. ἢ γάρ;

ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Δῆλον ἄρα ὅτι ὁ Θρασύμαχος τε καὶ ὁς ἂν ἄλλος
 σπουδῆ τέχνην ῥητορικὴν διδῷ, πρῶτον πάσῃ ἀκριβείᾳ γράψει 5
 τε καὶ ποιήσει ψυχὴν ἰδεῖν, πότερον ἐν καὶ ὅμοιον πέφυκεν
 ἢ κατὰ σώματος μορφὴν πολυειδές· τοῦτο γὰρ φαμεν φύσιν
 εἶναι δεικνύναι.

ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Δεύτερον δέ γε, ὅτῳ τί ποιεῖν ἢ παθεῖν ὑπὸ τοῦ 10
 πέφυκεν.

ΦΑΙ. Τί μὴν;

ΣΩ. Τρίτον δὲ δὴ διαταξάμενος τὰ λόγων τε καὶ ψυχῆς b
 γένη καὶ τὰ τούτων παθήματα δίεισι πάσας αἰτίας, προσαρ-
 μόττων ἑκάστου ἑκάστῳ καὶ διδάσκων οἷα οὔσα ὑφ' οἷων

d 5 του T: τοῦδε B d 6 ἀριθμησάμενον Galenus: ἀριθμησάμενος
 BT: ἀριθμησαμένους Stephanus d 7 αὐτὸ recc.: αὐτῷ BT:
 οὔτῳ V e 1 γε B: om. T e 3 τῷ T: om. B e 4 δ T:
 om. B a 10 τι T: om. B b 2 πάσας TW: τὰς B

λόγων δι' ἣν αἰτίαν ἐξ ἀνάγκης ἢ μὲν πείθεται, ἢ δὲ
5 ἀπειθεῖ.

ΦΑΙ. Κάλλιστα γοῦν ἄν, ὡς ἔοικ', ἔχοι οὕτως.

ΣΩ. Οὔτοι μὲν οὖν, ὦ φίλε, ἄλλως ἐνδεικνύμενον ἢ
λεγόμενον τέχνη ποτὲ λεχθήσεται ἢ γραφήσεται οὔτε τι
c ἄλλο οὔτε τοῦτο. ἀλλ' οἱ νῦν γράφοντες, ὧν σὺ ἀκήκοας,
τέχνας λόγων πανοῦργοί εἰσιν καὶ ἀποκρύπτονται, εἰδότες
ψυχῆς περί παγκάλως· πρὶν ἂν οὖν τὸν τρόπον τοῦτον
λέγωσί τε καὶ γράφωσι, μὴ πειθώμεθα αὐτοῖς τέχνη γράφειν.

5 ΦΑΙ. Τίνα τοῦτον;

ΣΩ. Αὐτὰ μὲν τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εὐπετές· ὡς δὲ δεῖ
γράφειν, εἰ μέλλει τεχνικῶς ἔχειν καθ' ὅσον ἐνδέχεται,
λέγειν ἐθέλω.

ΦΑΙ. Λέγε δῆ.

10 ΣΩ. Ἐπειδὴ λόγου δύναμις τυγχάνει ψυχαγωγία οὔσα,
d τὸν μέλλοντα ῥητορικὸν ἔσεσθαι ἀνάγκη εἰδέναι ψυχὴ ὅσα
εἶδη ἔχει. ἔστιν οὖν τόσα καὶ τόσα, καὶ τοῖα καὶ τοῖα,
ὅθεν οἱ μὲν τοιοῖδε, οἱ δὲ τοιοῖδε γίνονται· τούτων δὲ δὴ
οὕτω διηρημένων, λόγων αὖ τόσα καὶ τόσα ἔστιν εἶδη, τοιόνδε
5 ἕκαστον. οἱ μὲν οὖν τοιοῖδε ὑπὸ τῶν τοιῶνδε λόγων
διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν ἐς τὰ τοιάδε εὐπειθεῖς, οἱ δὲ τοιοῖδε
διὰ τάδε δυσπειθεῖς· δεῖ δὴ ταῦτα ἱκανῶς νοήσαντα, μετὰ
ταῦτα θεώμενον αὐτὰ ἐν ταῖς πράξεσιν ὄντα τε καὶ πραττό-
e μενα, ὁξέως τῇ αἰσθήσει δύνασθαι ἐπακολουθεῖν, ἢ μηδὲν
εἶναι πω πλεον αὐτῷ ὧν τότε ἤκουεν λόγων συνών. ὅταν
δὲ εἰπεῖν τε ἱκανῶς ἔχη οἷος ὑφ' οἷων πείθεται, παραγιγνό-
μενόν τε δυνατὸς ἢ διαισθανόμενος ἑαυτῷ ἐνδείκνυσθαι ὅτι
272 οὗτός ἐστι καὶ αὕτη ἢ φύσις περὶ ἧς τότε ἦσαν οἱ λόγοι,

b 7 οὔτοι] οὕτω B: οὔτοι T d 3 τοιοῖδε . . . τοιοῖδε T Galenus:
τοῖοι . . . τοιοῖδε B: τοῖοι . . . τοῖοι Hermann δὲ δῆ B: δὲ T
Galenus d 4 οὕτω T Galenus: om. B αὖ τόσα T: αὐτὸς ἃ B
τοιόνδε B T: τοιόνδε δὲ Galenus d 5 μὲν οὖν T Galenus: μὲν B
d 6 ἐς B: εἰς T d 8 αὐτὰ recc.: αὐτὸν B T: αὐτὸ Galeni cod.
Marc. e 1 ἢ μηδὲν εἶναι Galenus: εἰ μὴ εἰδέναι B: ἢ μηδὲ εἰδέναι
T e 2 αὐτῷ B T: αὐτῶν vulg. e 4 τε T Galenus: δὲ B

νῦν ἔργῳ παροῦσά οἱ, ἧ̃ προσοιστέον τούσδε ὧδε τοὺς
 λόγους ἐπὶ τὴν τῶνδε πειθῶ, ταῦτα δ' ἤδη πάντα ἔχοντι,
 προσλαβόντι καιροὺς τοῦ πότε λεκτέον καὶ ἐπισχετέον,
 βραχυλογίας τε αὖ καὶ ἐλειυολογίας καὶ δεινώσεως ἐκάστων 5
 τε ὅσα ἂν εἶδη μάθη λόγων, τούτων τὴν εὐκαιρίαν τε καὶ
 ἀκαιρίαν διαγνόντι, καλῶς τε καὶ τελέως ἐστὶν ἡ τέχνη
 ἀπειργασμένη, πρότερον δ' οὐ· ἀλλ' ὅτι ἂν αὐτῶν τις
 ἐλλείπη λέγων ἢ διδάσκων ἢ γράφων, φῆ̃ δὲ τέχνη λέγειν, b
 ὁ μὴ πειθόμενος κρατεῖ. “Τί δὴ οὖν; φήσει ἴσως ὁ συγ-
 γραφεύς, ὧ̃ Φαῖδρέ τε καὶ Σώκρατες, δοκεῖ οὕτως; μὴ ἄλλως
 πως ἀποδεκτέον λεγομένης λόγων τέχνης;”

ΦΑΙ. Ἄδύνατόν που, ὧ̃ Σώκρατες, ἄλλως· καίτοι οὐ 5
 σμικρόν γε φαίνεται ἔργον.

ΣΩ. Ἀληθῆ λέγεις. τούτου τοι ἔνεκα χρὴ πάντας τοὺς
 λόγους ἄνω καὶ κάτω μεταστρέφοντα ἐπισκοπεῖν εἴ τις πη
 ράων καὶ βραχυτέρα φαίνεται ἐπ' αὐτὴν ὁδός, ἵνα μὴ μάτην c
 πολλὴν ἀπίη καὶ τραχεῖαν, ἐξὸν ὀλίγην τε καὶ λείαν. ἀλλ'
 εἴ τινα πη βοήθειαν ἔχεις ἐπακηκοῶς Λυσίου ἢ τινος ἄλλου,
 πειρῶ λέγειν ἀναμιμνησκόμενος.

ΦΑΙ. Ἐνεκα μὲν πείρας ἔχοιμ' ἄν, ἀλλ' οὔτι νῦν γ' 5
 οὕτως ἔχω.

ΣΩ. Βούλει οὖν ἐγὼ τιν' εἶπω λόγον ὃν τῶν περὶ ταῦτά
 τινων ἀκήκοα;

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Λέγεται γοῦν, ὧ̃ Φαῖδρε, δίκαιον εἶναι καὶ τὸ τοῦ 10
 λύκου εἰπεῖν.

ΦΑΙ. Καὶ σύ γε οὕτω ποίει. d

ΣΩ. Φασὶ τοίνυν οὐδὲν οὕτω ταῦτα δεῖν σεμνύνειν οὐδ'
 ἀνάγειν ἄνω μακρὰν περιβαλλομένους· παντάπασι γάρ, ὁ

a 2 οἱ D: σοι Galenus: om. B T a 3 ταῦτα δ' ἤδη πάντα B T:
 πάντα δὲ ταῦτ' Galenus a 6 ὅσα B Galenus: ὅς T τε καὶ ἀκαιρίαν
 T W Galenus: om. B b 2 φήσει T: φύσει B b 3 μὴ scripsi: ἢ B T
 c 2 ἀπίη B T: ἀνίη Stallbaum: περιίη Badham: ἴη Schanz c 3 ἢ
 τινος T: εἴ τινος B c 5 ἔχοιμ' ἄν T: ἔχοιμαν B: λέγοιμ' ἄν Schanz
 c 7 λόγον T: λόγων pr. B c 8 τινων B T: δεινῶν corr. Ven. 184

καὶ κατ' ἀρχὰς εἶπομεν τοῦδε τοῦ λόγου, ὅτι οὐδὲν ἀληθείας
 5 μετέχειν δέοι δικαίων ἢ ἀγαθῶν πέρι πραγμάτων, ἢ καὶ
 ἀνθρώπων γε τοιούτων φύσει ὄντων ἢ τροφῇ, τὸν μέλλοντα
 ἰκανῶς ῥητορικὸν ἔσεσθαι. τὸ παράπαν γὰρ οὐδὲν ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις τούτων ἀληθείας μέλειν οὐδενί, ἀλλὰ τοῦ πιθα-
 e νοῦ· τοῦτο δ' εἶναι τὸ εἰκός, ὧ δεῖν προσέχειν τὸν μέλλοντα
 τέχνη ἐρεῖν. οὐδὲ γὰρ αὐτὰ (τὰ)πραχθέντα δεῖν λέγειν ἐνίοτε,
 ἐὰν μὴ εἰκότως ἢ πεπραγμένα, ἀλλὰ τὰ εἰκότα, ἔν τε κατη-
 γορίᾳ καὶ ἀπολογία, καὶ πάντως λέγοντα τὸ δὴ εἰκὸς διωκτέου
 5 εἶναι, πολλὰ εἰπόντα χαίρειν τῷ ἀληθεί· τοῦτο γὰρ διὰ
 273 παντὸς τοῦ λόγου γιγνόμενον τὴν ἅπασαν τέχνην πορίζειν.

ΦΑΙ. Αὐτά γε, ὦ Σώκρατες, διελήλυθας ἀ λέγουσιν οἱ
 περὶ τοὺς λόγους τεχνικοὶ προσποιούμενοι εἶναι· ἀνεμνήσθην
 γὰρ ὅτι ἐν τῷ πρόσθεν βραχέως τοῦ τοιούτου ἐφηψάμεθα,
 5 δοκεῖ δὲ τοῦτο πάμμεγα εἶναι τοῖς περὶ ταῦτα.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν τόν γε Τεισίαν αὐτὸν πεπάτηκας ἀκριβῶς·
 εἰπέτω τοίνυν καὶ τόδε ἡμῖν ὁ Τεισίας, μή τι ἄλλο λέγει
 b τὸ εἰκός ἢ τὸ τῷ πλήθει δοκοῦν.

ΦΑΙ. Τί γὰρ ἄλλο;

ΣΩ. Τοῦτο δὴ, ὡς ἔοικε, σοφὸν εὐρῶν ἅμα καὶ τεχνικὸν
 ἔγραψεν ὡς ἐάν τις ἀσθενὴς καὶ ἀνδρικὸς ἰσχυρὸν καὶ
 5 δειλὸν συγκόψας, ἱμάτιον ἢ τι ἄλλο ἀφελόμενος, εἰς δικα-
 στήριον ἄγεται, δεῖ δὴ τὰληθὲς μηδέτερον λέγειν, ἀλλὰ τὸν
 μὲν δειλὸν μὴ ὑπὸ μόνου φάναι τοῦ ἀνδρικοῦ συγκεκόφθαι,
 τὸν δὲ τοῦτο μὲν ἐλέγχειν ὡς μόνω ἦσθην, ἐκείνῳ δὲ κατα-
 c χρήσασθαι τῷ Πῶς δ' ἂν ἐγὼ τοιόσδε τοιῷδε ἐπε-
 χείρησα; ὁ δ' οὐκ ἐρεῖ δὴ τὴν ἑαυτοῦ κάκην, ἀλλὰ τι
 ἄλλο ψεύδασθαι ἐπιχειρῶν τάχ' ἂν ἔλεγχόν πη παραδοίη
 τῷ ἀντιδίκῳ. καὶ περὶ τὰλλα δὴ τοιαῦτ' ἅπτα ἐστὶ τὰ
 5 τέχνη λεγόμενα. οὐ γάρ, ὦ Φαῖδρε;

d 8 μέλειν Stephanus e Ficino : μέλει B T e 2 αὐτὰ τὰ Hein-
 dorf: αὐτὰ B: αὐτὰ T a 4 ἐφηψάμεθα T: ἐψηφισάμεθα B a 6 τισίαν
 Tb: τισιν pr. B a 7 λέγειν Par. 1826: λέγει B T b 5 ἢ τι
 T (ex emend.): εἴ τι B

ΦΑΙ. Τί μῆν;

ΣΩ. Φεῦ, δεινῶς γ' ἔοικεν ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευ-
ρεῖν ὁ Τεισίας ἢ ἄλλος ὅστις δὴ ποτ' ὦν τυγχάνει καὶ
ὀπόθεν χαίρει ὀνομαζόμενος. ἀτάρ, ὦ ἑταῖρε, τούτῳ ἡμεῖς
πότερον λέγωμεν ἢ μὴ —

10

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον;

d

ΣΩ. Ὅτι, ὦ Τεισία, πάλαι ἡμεῖς, πρὶν καὶ σὲ παρελθεῖν,
τυγχάνομεν λέγοντες ὡς ἄρα τοῦτο τὸ εἶκός τοῖς πολλοῖς
δι' ὁμοιότητα τοῦ ἀληθοῦς τυγχάνει ἐγγιγνόμενον· τὰς δὲ
ὁμοιότητας ἄρτι διήλθομεν ὅτι πανταχοῦ ὁ τὴν ἀλήθειαν 5
εἰδὼς κάλλιστα ἐπίσταται εὐρίσκειν. ὥστ' εἰ μὲν ἄλλο τι
περὶ τέχνης λόγων λέγεις, ἀκούοιμεν ἄν· εἰ δὲ μὴ, οἷς
νυνδὴ διήλθομεν πεισόμεθα, ὡς ἔαν μὴ τις τῶν τε ἀκουσο-
μένων τὰς φύσεις διαριθμήσῃται, καὶ κατ' εἶδη τε διαιρεῖσθαι e
τὰ ὄντα καὶ μιᾷ ἰδέᾳ δυνατὸς ἦ καθ' ἓν ἕκαστον περιλαμ-
βάνειν, οὐ ποτ' ἔσται τεχνικὸς λόγων πέρι καθ' ὅσον
δυνατὸν ἀνθρώπῳ. ταῦτα δὲ οὐ μὴ ποτε κτήσῃται ἄνευ
πολλῆς πραγματείας· ἦν οὐχ ἔνεκα τοῦ λέγειν καὶ πράττειν 5
πρὸς ἀνθρώπους δεῖ διαπνεῖσθαι τὸν σῶφρονα, ἀλλὰ τοῦ
θεοῖς κεχαρισμένα μὲν λέγειν δύνασθαι, κεχαρισμένως δὲ
πράττειν τὸ πᾶν εἰς δύναμιν. οὐ γὰρ δὴ ἄρα, ὦ Τεισία,
φασὶν οἱ σοφώτεροι ἡμῶν, ὁμοδούλοις δεῖ χαρίζεσθαι
μελετᾶν τὸν νοῦν ἔχοντα, ὅτι μὴ πάρεργον, ἀλλὰ δεσπότης 274
ἀγαθοῖς τε καὶ ἐξ ἀγαθῶν. ὥστ' εἰ μακρὰ ἡ περίοδος, μὴ
θαυμάσῃς· μεγάλων γὰρ ἔνεκα περιτέον, οὐχ ὡς σὺ δοκεῖς.
ἔσται μῆν, ὡς ὁ λόγος φησὶν, ἔαν τις ἐθέλῃ, καὶ ταῦτα
κάλλιστα ἐξ ἐκείνων γιγνόμενα.

5

ΦΑΙ. Παγκάλως ἔμοιγε δοκεῖ λέγεσθαι, ὦ Σώκρατες,
εἴπερ οἷός τέ τις εἶη.

c 7 γ' T : τ' B
αὐτῷ Thompson

d 8 νῦν δὴ TW : νῦν B
ἡμῶν μὴ vulg.

Heindorf

c 9 τούτῳ BT : τοῦτο corr. Coisl. : fort. τοῦτ'
d 3 τὸ T : om. B

e 9 ἡμῶν Heindorf : ἡ B : ἡμῶν ἡ T :

a 2 ἡ T : ἦ B

a 3 οὐχ ὡς BT : οὐχ ὦν ci.

a 7 οἷός τε Heindorf : οἷος B : οἷός γε T

ΣΩ. Ἄλλὰ καὶ ἐπιχειροῦντί τοι τοῖς καλοῖς καλὸν καὶ
b πάσχειν ὅτι ἂν τῷ συμβῆ παθεῖν.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μὲν τέχνης τε καὶ ἀτεχνίας λόγων πέρι
ἱκανῶς ἐχέτω.

5 ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Τὸ δ' εὐπρεπείας δὴ γραφῆς πέρι καὶ ἀπρεπείας, πῆ
γιγνόμενον καλῶς ἂν ἔχοι καὶ ὅπῃ ἀπρεπῶς, λοιπόν. ἦ γάρ;

ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Οἴσθ' οὖν ὅπῃ μάλιστα θεῷ χαριῇ λόγων πέρι
10 πρᾶπτων ἢ λέγων;

ΦΑΙ. Οὐδαμῶς· σὺ δέ;

c ΣΩ. Ἀκοήν γ' ἔχω λέγειν τῶν προτέρων, τὸ δ' ἀληθὲς
αὐτοὶ ἴσασιν. εἰ δὲ τοῦτο εὔροιμεν αὐτοί, ἄρα γ' ἂν ἔθ'
ἡμῖν μέλοι τι τῶν ἀνθρωπίνων δοξασμάτων;

ΦΑΙ. Γελοῖον ἦρον· ἀλλ' ἂ φῆς ἀκηκοέναι λέγε.

5 ΣΩ. Ἦκουσα τοίνυν περὶ Ναύκρατιν τῆς Αἰγύπτου γε-
νέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινα θεῶν, οὗ καὶ τὸ ὄρνεον ἱερὸν
ὃ δὴ καλοῦσιν Ἰβιν· αὐτῷ δὲ ὄνομα τῷ δαίμονι εἶναι Θεῦθ.
τοῦτον δὴ πρῶτον ἀριθμόν τε καὶ λογισμὸν εὐρεῖν καὶ

d γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν, ἔτι δὲ πεττείας τε καὶ κυβείας,
καὶ δὴ καὶ γράμματα. βασιλέως δ' αὖ τότε ὄντος Αἰγύπτου
ὄλης Θαμοῦ περὶ τὴν μεγάλην πόλιν τοῦ ἄνω τόπου ἦν οἱ
Ἕλληνες Αἰγυπτίας Θήβας καλοῦσι, καὶ τὸν θεὸν Ἄμμωνα,

5 παρὰ τοῦτον ἐλθὼν ὁ Θεῦθ τὰς τέχνας ἐπέδειξεν, καὶ ἔφη
δεῖν διαδοθῆναι τοῖς ἄλλοις Αἰγυπτίοις· ὁ δὲ ἤρετο ἦντινα
ἐκάστη ἔχοι ὠφελίαν, διεξιόντος δέ, ὅτι καλῶς ἢ μὴ

e καλῶς δοκοῖ λέγειν, τὸ μὲν ἔψεγεν, τὸ δ' ἐπήνει. πολλὰ

b 1 ὅτι T: ὅτφ B b 6 δὴ . . . ἀπρεπείας om. Stobaeus
b 9 θεῷ Stobaeus: θεῶν BT c 3 μέλοι B: μέλλοι T c 6 ἱερὸν
Stobaeus Hermias: τὸ ἱερὸν BT c 7 δὴ Stobaeus: δὲ BT
d 3 ἦν V: ὄν BT Stobaeus d 4 θεὸν] Θαμοῦν Postgate d 5 τοῦ-
τον T: τούτων B ἐπέδειξεν T: ἐπέδειξε Stobaeus: ἀπέδειξε B
d 6 ἦντινα BT: ἦν δὴ Stobaeus d 7 ἔχοι BT: ἔχει Stobaeus
e 1 δοκοῖ BT: δοκοῖη Stobaeus

μὲν δὴ περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης ἐπ' ἀμφότερα Θεοῦν τῷ
 Θεῷ λέγεται ἀποφύνασθαι, ἂ λόγος πολὺς ἂν εἴη διελθεῖν·
 ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἦν, “Τοῦτο δέ, ᾧ βασιλεῦ, τὸ
 μάθημα,” ἔφη ὁ Θεός, “σοφωτέρους Αἰγυπτίους καὶ μνημο- 5
 νικωτέρους παρέξει· μνήμης τε γὰρ καὶ σοφίας φάρμακον
 ἠϋρέθη.” ὁ δ' εἶπεν· “ᾧ τεχνικώτατε Θεός, ἄλλος μὲν
 τεκεῖν δυνατὸς τὰ τέχνης, ἄλλος δὲ κρίναι τίν' ἔχει μοῖραν
 βλάβης τε καὶ ὠφελίας τοῖς μέλλουσι χρῆσθαι· καὶ νῦν
 σύ, πατήρ ὢν γραμμάτων, δι' εὐνοίαν τούναντίον εἶπες ἢ 275
 δύναται. τοῦτο γὰρ τῶν μαθόντων λήθην μὲν ἐν ψυχαῖς
 παρέξει μνήμης ἀμελετησία, ἅτε διὰ πίστιν γραφῆς ἔξωθεν
 ὑπ' ἀλλοτρίων τύπων, οὐκ ἔνδοθεν αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν ἀναμι-
 μνησκομένους· οὐκ οὖν μνήμης ἀλλὰ ὑπομνήσεως φάρμακον 5
 ἠϋρες. σοφίας δὲ τοῖς μαθηταῖς δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν πορί-
 ζεις· πολυήκοοι γὰρ σοι γενόμενοι ἄνευ διδαχῆς πολυγνώ-
 μονες εἶναι δόξουσιν, ἀγνώμονες ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὄντες, b
 καὶ χαλεποὶ συνεῖναι, δοξόσοφοι γεγονότες ἀντὶ σοφῶν.”

ΦΑΙ. ᾧ Σώκρατες, ῥαδίως σὺ Αἰγυπτίους καὶ ὀποδαποὺς
 ἂν ἐθέλης λόγους ποιεῖς.

ΣΩ. Οἱ δέ γ', ᾧ φίλε, ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου 5
 ἱερῷ δρυὸς λόγους ἔφησαν μαντικούς πρώτους γενέσθαι.
 τοῖς μὲν οὖν τότε, ἅτε οὐκ οὔσι σοφοῖς ὥσπερ ὑμεῖς οἱ νέοι,
 ἀπέχρη δρυὸς καὶ πέτρας ἀκούειν ὑπ' εὐηθείας, εἰ μόνον
 ἀληθῆ λέγοιεν· σοὶ δ' ἴσως διαφέρει τίς ὁ λέγων καὶ ποδαπός. c
 οὐ γὰρ ἐκείνο μόνον σκοπεῖς, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει;

ΦΑΙ. Ὅρθως ἐπέπληξας, καί μοι δοκεῖ περὶ γραμμάτων
 ἔχειν ἢπερ ὁ Θεβαῖος λέγει.

e 3 ἂ λόγος . . . διελθεῖν B W Stobaeus : om. T e 6 παρέξει Sto-
 baeus : παρέξει B : παρέξειν Γ e 8 τέχνης T Stobaeus : τῆς τέχνης B
 a 2 μὲν om. Schanz a 4 ἔνδοθεν T Stobaeus : ἔνδον B αὐτοῖς
 . . . ἀναμιμνησκομένοις H. Richards a 6 εὔρες T : εὔρε B b 1 τὸ
 B T : om. Stobaeus b 3 καὶ B : τε καὶ T b 5 οἱ δέ γ' ᾧ T :
 οἷδ' ἐγὼ B : οὐδέ γ' ᾧ V : σοὶ δ' ἐγὼ Stobaeus b 6 ἔφησαν B Sto-
 baeus : ἔφασαν T b 8 δρυὸς T b : διὸς pr. B c 1 δ' ἴσως T W
 Stobaeus : om. B

5 ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ τέχνην οἰόμενος ἐν γράμμασι καταλιπεῖν,
καὶ αὐτὸς ὁ παραδεχόμενος ὡς τι σαφὲς καὶ βέβαιον ἐκ γραμ-
μάτων ἐσόμενον, πολλῆς ἂν εὐηθείας γέμοι καὶ τῷ ὄντι τὴν
Ἄμμωνος μαντείαν ἀγνοοῖ, πλέον τι οἰόμενος εἶναι λόγους
d γεγραμμένους τοῦ τὸν εἰδότα ὑπομνήσαι περὶ ὧν ἂν ἦ τὰ
γεγραμμένα.

ΦΑΙ. Ὁρθότατα.

ΣΩ. Δεινὸν γὰρ που, ὦ Φαῖδρε, τοῦτ' ἔχει γραφή, καὶ
5 ὡς ἀληθῶς ὅμοιον ζωγραφία. καὶ γὰρ τὰ ἐκείνης ἔκγονα
ἔστηκε μὲν ὡς ζῶντα, ἐὰν δ' ἀνέρη τι, σεμνῶς πάνυ σιγᾶ.
ταῦτόν δὲ καὶ οἱ λόγοι· δόξαις μὲν ἂν ὡς τι φρονούντας
αὐτοὺς λέγειν, ἐὰν δέ τι ἔρη τῶν λεγομένων βουλόμενος
μαθεῖν, ἐν τι σημαίνει μόνον ταῦτόν αἰεὶ. ὅταν δὲ ἅπαξ
e γραφῆ, κυλινδεῖται μὲν πανταχοῦ πᾶς λόγος ὁμοίως παρὰ
τοῖς ἐπαίουσιν, ὡς δ' αὐτῶς παρ' οἷς οὐδὲν προσήκει, καὶ
οὐκ ἐπίσταται λέγειν οἷς δεῖ γε καὶ μή. πλημμελούμενος
δὲ καὶ οὐκ ἐν δίκῃ λοιδορηθεὶς τοῦ πατρὸς αἰεὶ δεῖται βοηθοῦ.
5 αὐτὸς γὰρ οὔτ' ἀμύνασθαι οὔτε βοηθῆσαι δυνατὸς αὐτῷ.

ΦΑΙ. Καὶ ταῦτά σοι ὀρθότατα εἴρηται.

276 ΣΩ. Τί δ'; ἄλλον ὀρώμεν λόγον τούτου ἀδελφὸν γνή-
σιον, τῷ τρόπῳ τε γίγνεται, καὶ ὅσῳ ἀμείνων καὶ δυνατώ-
τερος τούτου φύεται;

ΦΑΙ. Τίνα τούτου καὶ πῶς λέγεις γιγνόμενον;

5 ΣΩ. Ὅς μετ' ἐπιστήμης γράφεται ἐν τῇ τοῦ μαθάνοντος
ψυχῇ, δυνατὸς μὲν ἀμύναι ἑαυτῷ, ἐπιστήμων δὲ λέγειν τε
καὶ σιγᾶν πρὸς οὓς δεῖ.

ΦΑΙ. Τὸν τοῦ εἰδότος λόγον λέγεις ζῶντα καὶ ἔμψυχον,
οὗ ὁ γεγραμμένος εἰδῶλον ἂν τι λέγοιτο δικαίως.

c 5 καταλιπεῖν B T: καταλείπειν Stobaeus c 7 ἂν T Stobaeus:
om. B c 8 εἶναι] ἔχειν Heindorf: ποιεῖν Stallbaum d 1 τοῦ
τὸν B T: καὶ τοῦτον Stobaeus: ἢ τὸ τὸν fuisse susp. Wachsmuth
d 4 γραφή^b: γραφήν pr. B T d 6 δ' ἀνέρη T: δ' ἂν ἔρη B: δὲ ἔρη
Stobaeus e 1 κυλινδεῖται B T: καλινδεῖται V e 3 γε] τε
Hirschig πλημμελούμενος T: πλημμενος B a 1 ὀρώμεν B T:
ἐροῦμεν V γνήσιον corr. Coisl.: γνήσιος B T

ΣΩ. Παντάπασι μὲν οὖν. τόδε δὴ μοι εἶπέ· ὁ νοῦν **b**
 ἔχων γεωργός, ὧν σπερμάτων κήδοιτο καὶ ἔγκαρπα βούλοιτο
 γενέσθαι, πότερα σπουδῇ ἂν θέρους εἰς Ἀδώνιδος κήπους
 ἀρῶν χαίροι θεωρῶν καλοῦς ἐν ἡμέραισιν ὀκτῶ γιγνομένους,
 ἢ ταῦτα μὲν δὴ παιδιᾶς τε καὶ ἑορτῆς χάριν δρώη ἂν, ὅτε **5**
 καὶ ποιοῖ· ἐφ' οἷς δὲ ἐσπούδακεν, τῇ γεωργικῇ χρώμενος ἂν
 τέχνῃ, σπείρας εἰς τὸ προσῆκον, ἀγαπῶη ἂν ἐν ὀγδόῳ μηνὶ
 ὅσα ἔσπειρεν τέλος λαβόντα;

ΦΑΙ. Οὕτω που, ὦ Σώκρατες, τὰ μὲν σπουδῇ, τὰ δὲ ὡς **c**
 ἐτέρως ἂν ἢ λέγεις ποιοῖ.

ΣΩ. Τὸν δὲ δικαίων τε καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐπιστήμας
 ἔχοντα τοῦ γεωργοῦ φῶμεν ἦττον νοῦν ἔχειν εἰς τὰ ἑαυτοῦ
 σπέρματα; **5**

ΦΑΙ. Ἦκιστα γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα σπουδῇ αὐτὰ ἐν ὕδατι γράψει μέλανι
 σπείρων διὰ καλάμου μετὰ λόγων ἀδυνάτων μὲν αὐτοῖς
 λόγῳ βοηθεῖν, ἀδυνάτων δὲ ἱκανῶς τάληθῇ διδάξαι.

ΦΑΙ. Οὐκουν δὴ τό γ' εἰκός. **10**

ΣΩ. Οὐ γάρ· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐν γράμμασι κήπους, ὡς **d**
 ἔοικε, παιδιᾶς χάριν σπερεῖ τε καὶ γράψει, ὅταν [δὲ] γράφῃ,
 ἑαυτῷ τε ὑπομνήματα θησανριζόμενος, εἰς τὸ λήθης γῆρας
 ἔαν ἴκηται, καὶ παντὶ τῷ ταῦτὸν ἴχνος μετιόντι, ἡσθή-
 σεταιί τε αὐτοὺς θεωρῶν φνομένους ἀπαλούς· ὅταν (δὲ) **5**
 ἄλλοι παιδιαῖς ἄλλαις χρώνται, συμποσίοις τε ἄρδοντες αὐ-
 τοὺς ἐτέροις τε ὅσα τούτων ἀδελφά, τότ' ἐκεῖνος, ὡς ἔοικεν,
 ἀντὶ τούτων οἷς λέγω παίζων διάξει.

ΦΑΙ. Παγκάλην λέγεις παρὰ φαύλην παιδιάν, ὦ Σώ- **e**

b 1 νοῦν T: νυν B **b** 2 ὧν T: ω B: ἂν V **b** 4 ἀρῶν BT:
 ὀρῶν V: σπείρας Herwerden **b** 6 χρώμενος ἂν τέχνῃ T: ἂν χρώ-
 μενος τέχνῃ ἂν B **c** 7 γράψει (ἐν) Badham **c** 8 μετὰ]
 σπέρματα Badham ἀδυνάτων (bis) B: ἀδυνατῶν (bis) T (et sic Hein-
 dorf omissis μετὰ λόγων) **c** 9 τάληθῇ B: τ' ἀληθὲς T **d** 2 δὲ
 om. Bekker: τε Heindorf: γε Schanz **d** 5 δὲ add. Par. 1811: τε
 Stephanus: om. BT **d** 8 οἷς λέγω γρ. Par. 1812: οἷς λέγων BT:
 ἐν οἷς λέγω Heindorf: οὐ λέγω Schanz διάξει T: διέξει B

κρατες, τοῦ ἐν λόγοις δυναμένου παίζειν, δικαιοσύνης τε καὶ ἄλλων ὧν λέγεις πέρι μυθολογοῦντα.

ΣΩ. Ἔστι γάρ, ὦ φίλε Φαῖδρε, οὕτω· πολὺ δ' οἶμαι
5 καλλίων σπουδῇ περὶ αὐτὰ γίγνεται, ὅταν τις τῇ διαλεκτικῇ
τέχνῃ χρώμενος, λαβὼν ψυχὴν προσήκουσαν, φυτεύῃ τε καὶ
σπείρῃ μετ' ἐπιστήμης λόγους, οἳ ἑαυτοῖς τῷ τε φυτεύσαντι
277 βοηθεῖν ἱκανοὶ καὶ οὐχὶ ἄκαρποι ἀλλὰ ἔχοντες σπέρμα, ὅθεν
ἄλλοι ἐν ἄλλοις ἤθεσι φυόμενοι τοῦτ' ἀεὶ ἀθάνατον παρέχουν
ἱκανοί, καὶ τὸν ἔχοντα εὐδαιμονεῖν ποιοῦντες εἰς ὅσον
ἀνθρώπῳ δυνατὸν μάλιστα.

5 ΦΑΙ. Πολὺ γὰρ τοῦτ' ἔτι κάλλιον λέγεις.

ΣΩ. Νῦν δὴ ἐκεῖνα ἤδη, ὦ Φαῖδρε, δυνάμεθα κρίνειν,
τούτων ὁμολογημένων.

ΦΑΙ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Ἐν δὴ πέρι βουλευθέντες ἰδεῖν ἀφικόμεθα εἰς τόδε,
10 ὅπως τὸ Λυσίου τε ὄνειδος ἐξετάσαιμεν τῆς τῶν λόγων
b γραφῆς πέρι, καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους οἳ τέχνῃ καὶ ἄνευ
τέχνης γράφονται. τὸ μὲν οὖν ἔντεχνον καὶ μὴ δοκεῖ μοι
δεδηλώσθαι μετρίως.

ΦΑΙ. Ἔδοξέ γε δὴ· πάλιν δὲ ὑπόμνησόν με πῶς.

5 ΣΩ. Πρὶν ἂν τις τό τε ἀληθὲς ἐκάστων εἰδῆ πέρι ὧν
λέγει ἢ γράφει, κατ' αὐτό τε πᾶν ὀρίζεσθαι δυνατὸς γένηται,
ὀρισάμενός τε πάλιν κατ' εἶδη μέχρι τοῦ ἀτμήτου τέμνειν
ἐπιστηθῆ, περὶ τε ψυχῆς φύσεως διδὼν κατὰ ταῦτά, τὸ
c προσαρμόττον ἐκάστη φύσει εἶδος ἀνευρίσκων, οὕτω τιθῆ
καὶ διακοσμῆ τὸν λόγον, ποικίλῃ μὲν ποικίλους ψυχῆ καὶ
παναρμονίους διδοὺς λόγους, ἀπλοῦς δὲ ἀπλῆ, οὐ πρότερον
δυνατὸν τέχνῃ ἔσεσθαι καθ' ὅσον πέφυκε μεταχειρισθῆναι
5 τὸ λόγων γένος, οὔτε τι πρὸς τὸ διδάξαι οὔτε τι πρὸς τὸ
πεῖσαι, ὡς ὁ ἔμπροσθεν πᾶς μεμήνηκεν ἡμῖν λόγος.

ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν τοῦτό γε οὕτω πως ἐφάνη.

a 1 καὶ B: τε καὶ T
D: ἰδῆ (sic) T: ἰδη B
T: κατίδη B

a 3 καὶ om. Schanz
b 6 τε B T: γε vulg.

b 5 εἰδῆ corr.
b 7 κατ' εἶδη

ΣΩ. Τί δ' αὖ περὶ τοῦ καλὸν ἢ αἰσχρὸν εἶναι τὸ λόγους d
λέγειν τε καὶ γράφειν, καὶ ὅπη γιγνόμενον ἐν δίκη λέγοιτ'
ἂν ὄνειδος ἢ μή, ἄρα οὐ δεδήλωκεν τὰ λεχθέντα ὀλίγον
ἔμπροσθεν—

ΦΑΙ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Ὡς εἴτε Λυσίας ἢ τις ἄλλος πώποτε ἔγραψεν ἢ 5
γράφει ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ νόμους τιθεῖς, σύγγραμμα πολιτικὸν
γράφων καὶ μεγάλην τινὰ ἐν αὐτῷ βεβαιότητα ἡγούμενος
καὶ σαφήνειαν, οὕτω μὲν ὄνειδος τῷ γράφοντι, εἴτε τίς
φησιν εἴτε μή· τὸ γὰρ ἀγνοεῖν ὕπαρ τε καὶ ὄναρ δικαίων 10
καὶ ἀδίκων πέρι καὶ κακῶν καὶ ἀγαθῶν οὐκ ἐκφεύγει τῇ e
ἀληθείᾳ μὴ οὐκ ἐπονείδιστον εἶναι, οὐδὲ ἂν ὁ πᾶς ὄχλος
αὐτὸ ἐπαινέσῃ.

ΦΑΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ὁ δέ γε ἐν μὲν τῷ γεγραμμένῳ λόγῳ περὶ ἐκάστου 5
παιδιᾶν τε ἡγούμενος πολλὴν ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ οὐδένα
πώποτε λόγον ἐν μέτρῳ οὐδ' ἄνευ μέτρου μεγάλης ἀξίον
σπουδῆς γραφῆναι, οὐδὲ λεχθῆναι ὡς οἱ ῥαψωδούμενοι ἄνευ
ἀνακρίσεως καὶ διδαχῆς πειθοῦς ἔνεκα ἐλέχθησαν, ἀλλὰ τῷ
ὄντι αὐτῶν τοὺς βελτίστους εἰδότες ὑπόμνησιν γεγρονέται, 278
ἐν δὲ τοῖς διδασκομένοις καὶ μαθήσεως χάριν λεγομένοις καὶ
τῷ ὄντι γραφομένοις ἐν ψυχῇ περὶ δικαίων τε καὶ καλῶν
καὶ ἀγαθῶν [ἐν] μόνοις ἡγούμενος τό τε ἐναργὲς εἶναι καὶ
τέλεον καὶ ἀξίον σπουδῆς· δεῖν δὲ τοὺς τοιοῦτους λόγους 5
αὐτοῦ λέγεσθαι οἷον ὑεῖς γνησίους εἶναι, πρῶτον μὲν τὸν
ἐν αὐτῷ, ἔαν εὐρεθεῖς ἐνῆ, ἔπειτα εἴ τινας τούτου ἔκγονοί
τε καὶ ἀδελφοὶ ἅμα ἐν ἄλλαισιν ἄλλων ψυχαῖς κατ' ἀξίαν b
ἐνέφυσαν· τοὺς δὲ ἄλλους χαίρειν ἐῶν—οὗτος δὲ ὁ τοιοῦτος

d₁ τοῦ T: τὸ B
corr. Par. 1812: εἰ B T
secl. Schleiermacher

e₈ οὐδὲ . . . e₉ ἐλέχθησαν
Ast ὡς οἱ] ὅσοι Schleiermacher
a₄ ἐν secl. ci. Heindorf

B: ἐαντῷ T

d₂ λέγοιτ' ἂν T: λέγει τὰν B

d₇ γράφει B: γράφει T

d₁₀ δικαίων καὶ B: δικαίων τε καὶ T

ὡς οἱ . . . ἐλέχθησαν secl.

a₁ αὐτῶν T: αὐτῷ B

ἡγούμενος T W: om. B

a₇ ἐν αὐτῷ

d₃ ἢ

νόμους τιθεῖς

δικαίων τε καὶ T

secl.

a₁ αὐτῶν T: αὐτῷ B

a₇ ἐν αὐτῷ

ἀνὴρ κινδυνεύει, ὦ Φαῖδρε, εἶναι οἶον ἐγὼ τε καὶ σὺ εὐξαίμεθ' ἂν σέ τε καὶ ἐμὲ γενέσθαι.

5 ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν ἔγωγε βούλομαί τε καὶ εὐχομαι ἂ λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἤδη πεπαίσθω μετρίως ἡμῖν τὰ περὶ λόγων· καὶ σὺ τε ἐλθὼν φράζε Λυσία ὅτι νῶ καταβάντε ἐς τὸ Νυμφῶν νᾶμά τε καὶ μουσεῖον ἠκούσαμεν λόγων, οἱ ἐπέ-
 c στελλον λέγειν Λυσία τε καὶ εἴ τις ἄλλος συντίθησι λόγους, καὶ Ὀμήρω καὶ εἴ τις ἄλλος αὖ ποιήσιν ψιλὴν ἢ ἐν ᾧδῇ συντέθηκε, τρίτον δὲ Σόλωνι καὶ ὅστις ἐν πολιτικοῖς λόγοις νόμους ὀνομάζων συγγράμματα ἔγραψεν· εἰ μὲν εἰδὼς ἢ τὸ
 5 ἀληθὲς ἔχει συντέθηκε ταῦτα, καὶ ἔχων βοηθεῖν, εἰς ἔλεγχον ἰὼν περὶ ᾧ ἔγραψε, καὶ λέγων αὐτὸς δυνατὸς τὰ γεγραμμένα φαῦλα ἀποδείξαι, οὗ τι τῶνδε ἐπωνυμίαν ἔχοντα δεῖ
 d λέγεσθαι τὸν τοιοῦτον, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐσπούδακεν ἐκείνων.

ΦΑΙ. Τίνας οὖν τὰς ἐπωνυμίας αὐτῷ νέμεις;

ΣΩ. Τὸ μὲν σοφόν, ὦ Φαῖδρε, καλεῖν ἔμοιγε μέγα εἶναι δοκεῖ καὶ θεῷ μόνῳ πρέπειν· τὸ δὲ ἢ φιλόσοφον ἢ
 5 τοιοῦτόν τι μᾶλλον τε ἂν αὐτῷ καὶ ἀρμόττοι καὶ ἐμμελεστέ-
 ρως ἔχοι.

ΦΑΙ. Καὶ οὐδέν γε ἀπὸ τρόπου.

ΣΩ. Οὐκοῦν αὖ τὸν μὴ ἔχοντα τιμιώτερα ᾧ συντέθηκεν ἢ ἔγραψεν ἄνω κάτω στρέφων ἐν χρόνῳ, πρὸς ἄλληλα
 e κολλῶν τε καὶ ἀφαιρῶν, ἐν δίκη που ποιητὴν ἢ λόγων συγγραφέα ἢ νομογράφον προσερεῖς;

ΦΑΙ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ταῦτα τοίνυν τῷ ἐταίρῳ φράζε.

5 ΦΑΙ. Τί δὲ σὺ; πῶς ποιήσεις; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὸν σὸν ἐταῖρον δεῖ παρελθεῖν.

ΣΩ. Τίνα τοῦτον;

b8 ἐς T: εἰς B τὸ T: τὸν B b9 μουσεῖον T: μουσιον
 B: μουσῶν vulg. ἐπέστελλον B: ἐπελλον T d1 ἐφ' B: ὑφ' T
 d5 τοιοῦτόν τι B: τι τοιοῦτον T αὐτῷ καὶ T: αὐτῷ B d8 αὖ
 τὸν t: αὐτὸν B T e1 ἐν δίκη T: δίκη B που B: om. T e4 ἐταίρῳ
 T: ἐτέρῳ B

ΦΑΙ. Ἴσοκράτη τὸν καλόν· ὦ τί ἀπαγγελεῖς, ὦ Σώκρατες; τίνα αὐτὸν φήσομεν εἶναι;

ΣΩ. Νέος ἔτι, ὦ Φαῖδρε, Ἴσοκράτης· ὁ μέντοι μαν- 10
τεύομαι κατ' αὐτοῦ, λέγειν ἐθέλω. 279

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον δῆ;

ΣΩ. Δοκεῖ μοι ἀμείνων ἢ κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν εἶναι λόγους τὰ τῆς φύσεως, ἔτι τε ἤθει γεννικωτέρῳ κεκρᾶσθαι· ὥστε οὐδὲν ἂν γένοιτο θαυμαστὸν προιούσης τῆς ἡλικίας εἰ 5
περὶ αὐτοὺς τε τοὺς λόγους, οἷς νῦν ἐπιχειρεῖ, πλέον ἢ παίδων διενέγκοι τῶν πρόποτε ἀψαμένων λόγων, ἔτι τε εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρήσαι ταῦτα, ἐπὶ μείζω δέ τις αὐτὸν ἄγοι ὀρμῇ θειοτέρα· φύσει γάρ, ὦ φίλε, ἔνεστί τις φιλοσοφία τῇ τοῦ ἀνδρὸς διανοία. ταῦτα δὴ οὖν ἐγὼ μὲν παρὰ τῶνδε b
τῶν θεῶν ὡς ἐμοῖς παιδικοῖς Ἴσοκράτει ἐξαγγέλλω, σὺ δ' ἐκεῖνα ὡς σοῖς Λυσία.

ΦΑΙ. Ταῦτ' ἔσται· ἀλλὰ ἴωμεν, ἐπειδὴ καὶ τὸ πνίγος ἠπιώτερον γέγονεν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν εὐξαμένῳ πρέπει τοῖσδε πορεύεσθαι;

ΦΑΙ. Τί μῆν;

ΣΩ. ὦ φίλε Πάν τε καὶ ἄλλοι ὅσοι τῆδε θεοί, δοίητέ μοι καλῶ γενέσθαι τ' ἀνδοθεν· ἔξωθεν δὲ ὅσα ἔχω, τοῖς ἐντὸς εἶναί μοι φίλια. πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν· τὸ δὲ c
χρυσοῦ πλήθος εἶη μοι ὅσον μήτε φέρειν μήτε ἄγειν δύναιτο ἄλλος ἢ ὁ σώφρων.

Ἔτ' ἄλλου του δεόμεθα, ὦ Φαῖδρε; ἐμοὶ μὲν γὰρ μετρίως ἡῦκται. 5

ΦΑΙ. Καὶ ἐμοὶ ταῦτα συνεύχου· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

ΣΩ. Ἴωμεν.

a 4 τε B: δὲ T a 5 τῆς ἡλικίας T: ἰσηλικίας B a 6 τοὺς T: om. B
a 7 ἔτι τε T: εἶτε B a 8 ἐπιμείζων δέ τις αὐτῷ B: ἐπὶ μείζων δέ τις αὐτὸν T a 9 ὀρμῇ θειοτέρα B b 2 ἐξαγγε-
λω Stallbaum b 6 εὐξαμένῳ Bekker c 1 φίλια B: φίλα T